

NOVI TEDIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Tako kot povsod drugod, se je »zredčilo« tudi v našem uredništvu. Kljub temu, to vidite po vsej današnji številki, zato ni težav. Skušali smo vam pripraviti takšen časnik, da ga boste gotovo vzeli s seboj na dopust. Hkrati pa vam bo pomenil tudi usmerjevalca v nekaterih aktualnih problemih, kot npr. če ste mali ali oče prvošolčka. Zato naša akcija. Sicer pa, da vam povem našo odločitev: vsak teden najmanj ena akcija. In konec meseca — OBZORNIK. Upam, da vas bo današnji zadovoljil.

Prihodnjo številko bomo zopet namenili celjskemu gostinstvu, vendar tokrat z druge strani. Ugotavljali bomo kako sitni so gostje in ne samo gostinski delavci kot večkrat zapišemo.

Posredovali vam bomo tudi vtise z letošnjega festivala jugoslovanskega igranega filma v Puhi.

Skratka, tudi prihodnja številka NT bo takšna, da bo z vami »romala« na dopust.

MILAN SENICAR

V DANAŠNJI ŠTEVILKI TEDNIKOV OBZORNIK

Posnetek s prostora, prijetnega parka v Socki pri Strmcu, kjer je bila minuli petek osrednja in zaključna proslava v počastitev praznika celjske občine. Foto: M. B.

CELJE

ZA PRAZNIK OBRAČUN DELA

POTRDITEV VLOGE IN POMEMBNOŠTI KRAJEVNE SKUPNOSTI

Prireditve in proslave v počastitev letošnjega praznika celjske občine, dvajsetega julija, v spomin na ustanovitev Celjske čete 1941. leta, so se iztekle. Bil je to bogat in lep program, posvečen borbeni poti prve partizanske enote na celjskem območju, do obojestrane prehojene poti v zadnjem obdobju, reviji kulturnih in športnih prireditev, pomembnim delovnim zmagam in ne nazadnje novim vidikom v poglobljanju odnosov med štirimi pobrateni mesti oziroma občinami: Cuprijo, Dobojem, Siskom in Celjem.

V skladu s sklepom občinske skupščine, da naj bo osrednje praznovanje dvajsetega julija vsako leto v drugi krajevni skupnosti, je bil letos v središču pozornosti Stranec pri Vojniku. In tako lahko znova zapišemo, da je po zaslugi praznika občine te krajevne skupnosti veliko pridobilo. Modernizirana cesta, obnovljena trgovina, otroško in športno igrišče, javna razsvetljava... dela, ki jih ocenjujejo na okoli 18 milijonov dinarjev! Toda, ne gre samo za vrednost tega dela, marveč prav tako za to dobro, ki je ni moč meriti z denarjem. To je družbena aktivnost tamkajšnjih ljudi, ki so se znova pridružili v mnogih solidarnostnih akcijah in pomagali z delom, denarjem in kako drugače do skupnih končnih

uspehov. Krajevna skupnost je v tem primeru močno zaživela in dokazala, da je najbolj primerna celica za reševanje tistih vprašanj, ki zadevajo delovnega človeka in občana na terenu.

V takšnem vzdušju in spoznavanju je izzvenela tudi zaključna proslava, v petek, 22. t.m., v Socki pri Strmcu. Na delo in vlogo ljudi v kra-

jevni skupnosti sta namreč opozorila oba govornika, predsednik krajevne konference SZDL Strmec, Gerardo Skaza ter predsednik zbora krajevnih skupnosti celjske občinske skupščine, Franc Zelič. Uspelo in lepo obiskano proslavo pa so dopolnili združeni pevski zbori, harmonikarji Svobode, godba na pihala ZPD »France Prešeren«, recitatorji in drugi.

Udeleženci osrednje in zaključne proslave v Socki so z enominutnim molkom počastili tudi spomin umrlega predsednika zvezne konference SZDL, Dušana Petrovića-Saneta. To pa je bil še čas, ki so ga z otvoritvijo nove tovarne traktorjev in nekaterih drugih obratov počastili tudi štorski železarji.

MB

TEDEN SOLIDARNOSTI

ENOTNA PRIZADEVANJA!

NA KOZJANSKEM PODROČJU BODO LETOS KONČANE SANACIJE

V spomin na katastrofalni potres v Skopju in na solidarnost, ki so jo ob tem izkazali narodi in narodnosti Jugoslavije skupaj z ljudmi vsega sveta, je teden od 26. julija do 1. avgusta proglašen kot teden solidarnosti.

V Sloveniji bo letošnji teden solidarnosti priložnost za ocenjevanje opravljenega dela in rezultatov povezanih s solidarnostnimi aktivnostmi v zadnjem letu. Pri tem imajo še posebno mesto rezultati opravljenega dela pri odpravljanju posledic potresov na Kozjanskem in v Posočju, saj

največjih aktivnosti, znova največjih aktivnosti, znova izkazala solidarnostna zavest delovnih ljudi in občanov. Akcija je, tako po obsegu zbranih sredstev kot po svoji širini množičnosti in družbeno-politični odmevnosti, ponovno pokazala vrednost nenadomestljive solidarnosti.

Samo za pomoč prizadetim v Posočju je bilo poleg zakona in družbenega dogovora zbranih še 202.837.042,70 din. Vseh do sedaj zbranih sredstev za Posočje je 955,19 milijona din, za Kozjansko pa 762,2 milijona din. Iz teh sredstev je bilo na Kozjan-

skem zgrajenih 2245 stanovanjskih objektov (1510 novogradenj in 735 saniranih objektov), devet šol, dom za ostarele v Šmarju in še nekateri objekti družbenega standarda.

Velik del k organiziranemu in uspešnemu delovanju mladih v Sloveniji so prispevale mladinske delovne akcije, ki na manj razvitih območjih še vedno uveljavljajo solidarnost kot eno bistvenih oblik pomoči.

Sanacijski program obnove potresnega območja, ki postavlja kot prioriteto nalogo obnovo stanovanjskega

ŽELEZARNA ŠTORE

VELIKA ZMAGA

DO KONCA LETA 4000 TRAKTORJEV

Pred tednom dni so v Štoreh v počastitev praznika občine Celje in dneva vstaje svečano proslavili eno največjih delovnih zmag kolektiva Železarne. Odprli so namreč novo tovarno traktorjev, ki meri 15.000 kvadratnih metrov pokritih površin, zaposluje že sedaj nad 200 delavcev in predstavlja uresničitev ene ključnih naložb tako v Železarni kot tudi na celjskem območju.

V tovarni traktorjev so že izdelali nekaj nad 500 traktorjev, do konca leta pa naj bi montažne trakove zapustilo okoli 4000 traktorjev tipa 404 in 402 z 42 konjskimi močmi in pogonom na dve ozroma na štiri kolesa.

Ob otvoritvi se je na slavnostni seji zbral centralni delavski svet in izrekel vse priznanje tako kolektivu kot tudi Fiatu po čigar licenčni ekskluzivno proizvajajo oba traktorja. V svoji razpravi na seji je generalni direktor Združenih slovenskih železarn Gregor Klančnik morda na najlepši način poudaril pomen uresničitve te naložbe, ki je Železarno Štore veljala nad 143 milijonov dinarjev. Med drugim je dejal, da so prav Štore v družini slovenskih železarn dosegle najbolj skokovit in najbolj kakovosten napredek, saj pomeni proizvodnja traktorjev največjo stopnjo predelave v livarski industriji. Na slavnosti, ki je sledila pred novo tovarno, smo pravzaprav šele prav doumeli vso veličino delovne zmage štorskih železarjev. Stevilni gostje,

med katerimi so bili tudi: Franc Leskošek-Luka, Janez Barborič, Tone Bole, Zvone Dragan, Milovan Zidar, predstavnik pobratenih občin Siskak, Cuprija in Dobjo ter najvidnejši predstavnik celjskega družbeno-političnega in gospodarskega življenja, so kar po vrsti izrekli svoje priznanje, ter poudarjali izreden pomen, ki ga imajo štorski traktorji pri uresničevanju prioritetenih nalog slovenskega in jugoslovanskega gospodarstva — uresničevanju zelenega načrta in prizadevanjih po višji pridelavi hrane.

Po govoru direktorja Železarne Dušana Burnika, ki je orisal pomen uresničene naložbe in številne perspektive, ki jih ta pridobitev odpira za celotno gospodarstvo območja pa tudi države, je besedo povzel predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Janez Barborič, nekdanji član kolektiva. Tovariš Barborič je štorskim železarjem iskreno čestital ob veliki delovni zmagi in kolektiv postavil kot vzgled, kako je treba delati. Zatem je govoril še o nekaterih napakah v slovenskem gospodarstvu in opozoril na osrednje naloge pri uresničevanju zakona o združenem delu, smotrnem planiranju, ustvarjanju in delitvi dohodka.

Iskreno in toplo pa so zvezele tudi besede predsednika tovarne Fiatovih traktorjev, ki je kolektivu in naši družbi izrekel vso zahvalo za poudarno sodelovanje pri uresničitvi tega pomembnega projekta. Krajši slovesnosti je sledil še ogled resnično vzorno napravljene in smotrno organizirane proizvodnje v novi tovarni traktorjev, ki je tako tudi uradno doživela svojo otvoritev.

Štorska železarna zasluži za izjemno delovno zmago vse čestitke.

B. STAMEJČIČ

PROSTOR ZA NAROČNIKOV NASLOV

M. P.

SAMOPRISPEVEK V SLOV. KONJICAH

POUDARJENA SOLIDARNOST

VITANJE DOBI 79 MILIJONOV — NI VEČNAMENSKIH PROSTOROV

V občini Slovenske Konjice so že v vseh krajevnih skupnostih dokončno oblikovali in ovrednotili programe, ki jih bodo uresničili s sredstvi tretjega samoprispevka in o katerih se bodo »zas« ali »proti« odločali občani konec septembra z referendumom. Iz njih je razbrati tudi več splošnih ugotovitev. Najprej to, da v krajevnih skupnostih konjiške občine ni več potreb po elektrifikaciji naselij ali po napeljavi vodovodov, kar so krajan zapisovali še v programe drugega samoprispevka. Te potrebe so namreč ljudje že uresničili in sedaj so v programe zapisali že nove, drugačne želje. Med temi naj omenimo predvsem asfura-

nje lokalnih cest, ki so konjiškimi občanom že dolgo trn v peti in za katerih ureditev bodo iz sredstev tretjega samoprispevka namenili kar velik kup denarja. Druga potreba, ki je močno izražena v večini programov krajevnih skupnosti, pa je tista v zvezi z ureditvijo ali izgradnjo večnamenskih prostorov. Skoraj polovica od vseh krajevnih skupnosti konjiške občine si je namreč ta cilj zastavila v referendurni program. Iz tega je razvidno, da občani odročnih krajevnih skupnosti, posebej še tistih, ki nimajo ne šole in ne kulturnega doma, potrebujejo prostor za seje delegacij, za manjše kulturne pri-

reditve ali družabna srečanja. Čutiti je vse večjo aktivnost ljudi v krajevnih skupnostih in njihovo vključevanje v splošno družbenopolitično življenje kraja in občine, izraz tega pa je nedvomno tudi njihova potreba po večnamenskem prostoru v svojem kraju.

Ko pišemo o značilnostih, ki so izražene in poudarjene v referendurnih programih konjiških krajevnih skupnosti, moramo omeniti še eno. To je solidarnost, ki veje iz teh programov in je prav v obdobju in pripravah na tretji samoprispevek še posebej izražena. Gre za to, da imajo v občini Slovenske Konjice veliko krajevnih

skupnosti, kjer ni nobenega industrijskega ali kmetijskega obrata, vendar so potrebe krajanov kljub temu zelo velike. Vsem tovrstnim krajevnim skupnostim bodo za uresničevanje referendurnih programov prispevale del sredstev večje krajevnih skupnosti, kjer so v tovarnah zaposleni tudi delavci iz teh odročnih krajev. Izrazit primer solidarnosti pa velja za krajevno skupnost Vitanje, ki ji bodo za uresničevanje referendurnega programa solidarno prisločili na pomoč obe ostali referendurni območji (konjiško-loško in zreško) z 79 milijoni starih dinarjev.

DAMJANA STAMEJCIC

POGLEJMO V SVET

POLOZAJ NA BLIŽNJEM VZHODU je žarišče nevarnosti za mir v Sredozemlju in na širšem področju že od 4. julija 1967. Na eni strani je Izrael s svojimi zahodnimi zavezniki, na drugi strani pa neenotni Arabci, ki jih prav tako podpirajo tiste blokovske države, ki si s tako podporo gradijo svoj vpliv na tem bogatem stičišču Azije, Afrike in Evrope. Pri tem pa to nenehno vmešavanje od zunaj občutijo predvsem narodi tega področja, od katerih pa najbolj tragično trpijo Palestinci — ki so brez svojega doma in domovine. Najnovejši položaj je po svoji zapletenosti preseljen dotedanje. Dozorel je do točke, ko mora priti — ali do kakršnegakoli sporazuma med Izraelom in Arabci (z vsemi tujimi blagoslovi seveda), — ali pa do novih zaostritev in s tem najbrž tudi do vojaškega spopada.

IZRAEL je nastal po drugi svetovni vojni in se je doslej širil na račun arabskih in predvsem palestinskega ozemlja. Laburistična partija, ki je bila v Izraelu na oblasti vsa ta desetletja, pa je pred meseci izgubila na volitvah; zmagovalce je bil Mendhem Begin, vodja najbolj nazadnjaške politične zveze v Izraelu LIKUD. Ob tem preobratu v Izraelu so se zdržnili ne samo Arabci, ampak tudi izraelski zavezniki, kot so Združene države Amerike. Te so jasno opozorile Izrael, da Amerikanci želijo trajen mir na Bliznjem vzhodu, povratek Izraela na približne meje iz leta 1967 in ustanovitve palestinske »domovine«. Izrael pa pod novim vodstvom trdi prav nasprotno. In v teh dneh je bil na obisku v Washingtonu izraelski predsednik vlade Begin. Kaj vse sta se dogovorila s predsednikom Carterjem, še ni znano, oba pa dajeta optimistične izjave — čeprav izgleda, da zastopata različno politiko. Pri tem pa je postalo tudi jasno, da Amerikanci niso za samostojno državo Palestinec, ampak za domovino Palestinec v Jordaniji.

LJUDSKA FRONTA ZA OSVOBODITEV PALESTINE pa je tak predlog odbila in vztraja na tem, da dobi neodvisno državo, to je samostojno domovino z vsemi deli palestinskega ozemlja. PLO je tudi obvestila svet, da so v Jordaniji, ki naj bi bila po zahodnih predlogih, s katerimi se strinja tudi Egipt, palestinska domovina, pravkar zaprli številne palestinske voditelje in da se je s tem povečalo število palestinskih pristašev v jordanskih zaporih na okoli 400.

ARABCI so pomembna in razčlenjena skupina človeštva tudi danes. Marsikaj imajo skupnega, predvsem vero — islam — in jezik, še bolj pa se razlikujejo po bogastvu, družbeni ureditvi in zunanje-politični usmerjenosti. Saudska Arabija, Jordanija in še nekatere dežele težijo bolj na zahod, Libija z nekaterimi na vzhod, Egipt pa je v zadnjih letih večkrat menjal svojo usmeritev. Večina teh dežel pa pripada gibanju neuvrščeni, saj si od vsega najbolj želijo samostojnost. Med njimi pa prihaja do nasprotij. Poleg spopadov med Marokom in Alžirijo smo zdaj pričali kar mali vojni med Egiptom in Libijo. V Egiptu, kjer prav zdaj poteka 25-letnica revolucije, ki jo je izvedel Naser, so imeli v preteklih mesecih zelo nemirno notranjo situacijo. Prišlo je tudi do ugrabitve in uboja enega od ministrov vlade, za kar pa je bila obdolžena verska teroristična organizacija, ki jo baje podpira Libija.

V VSEH TEH SPOPADIH med neuvrščeni, tudi v arabskem svetu, pa je kaj lahko zaslediti tipalke velikih sil; ameriške predvsem zaradi zaveznitva z Izraelom in interesa za arabsko nafto, sovjetska pa zaradi splošne prisotnosti v Sredozemlju in v Afriki.

ROGAŠKA SLATINA

STANOVANJA

TUDI NOVI TRGOVSKI PROSTORI

Največ vlaganj na področju splošne živilske ravni bo v Rogoški Slatini v letošnjem letu vsekakor v stanovanjskem gospodarstvu. Prav v teh dneh delavci Splošnega gradbenega podjetja iz Rogoške Slatine opravljajo začetna dela pri gradnji dveh stanovanjskih objektov z več kot 90 stanovanji. Prvi od obeh blokov bi moral biti izgotovljen do spomladi naslednjega leta, drugi pa v jeseni. Skorajda vsa stanovanja, bloka bodo gradili za tržišče, so že razprodana nekaterim delovnim organizacijam in stanovanjski skupnosti. Kljub precejšnjemu številu stanovanj vsem prosilec vendarle ne bo zadosteno: na vselitev čaka 150 in več občanov. Zgraditi nameravajo tudi kotlarno, ki bo ogrevala celo sosesko.

Splošnemu gradbenemu podjetju se je pridružila Jelša, šmarsko trgovsko podjetje, ki tak ob novem vrtcu gradi samopostrežno trgovino, ki bo znatno razbremenila nenehno nabito samopostrežnico v samem centru Rogoške Slatine. Zaradi izredno slabega sprejema tako prvega kot tudi drugega programa ljubljanske TV so se odločili, da začno na Brestovcu graditi TV pretvornik z začetno močjo 10 W. Kot predvidevajo, naj bi oddajnik začel oddajati konec avgusta.

Na območju slatinskih krajevnih skupnosti naglo napreduje gradnja mednarodnega plinovoda, na katerega se bo priključila tudi Rogoška Slatina, žal pa zaenkrat le Zdravilišče s svojo kotlarno.

Omenimo še priprave za gradnjo poslovne stavbe v parku pred staro terapijo: V novi zgradbi, graditi naj bi jo začeli naslednje leto, se bodo vselile Ljubljanska banka, Pošta, centralna zdraviliška recepcija in nekateri drugi lokali, ki jih kraj nujno potrebuje.

Za naslednje leto preostane še gradnja razdelilne postaje 110/20 SVA v Spodnjem Ščavcu. Kot omenjajo v Rogoški Slatini, bo novi objekt zelo pomemben za nadaljnji razvoj gospodarstva ne le doma, pač pa tudi v Rogatcu in v bližnjem Obsotelju.

M. STRASEK

PREBOLD

DELEGATI SO DELAVNI

POMENEK O DELU DELEGACIJE TEKS TILNE TOVARNE

V Tekstilni tovarni Prebold imajo dvajsetčlansko delegacijo za zbor združenega dela občinske skupščine Zalec. Njen vodja je Jože Lubej.

Kako se uveljavlja delegacija in njeni člani, kako delajo, kakšno je sodelovanje s samoupravnimi in družbenopolitičnimi organizacijami v delovnem kolektivu itd., so bila vprašanja, ki smo jih zastavili Jožetu Lubeju.

»Moram reči, da se naša delegacija uspešno uveljavlja v delu občinske skupščine in zbora združenega dela. Zato ni naključje, da mnogi delegati delajo tudi v različnih skupščinskih odborih in komisijah in tudi tako sodelujejo pri uresničevanju občinske politike.

Glede delovne povezanosti znotraj delovne organizacije pa menim, da dobiva delegacija premalo pobud in stališč od samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij. Sicer pa tudi delo delegatov ni popolno. Bolj kot doslej bi se morali povezati s svojimi sodelavci v delovnih enotah, oziroma temeljnih organizacijah združenega dela. Menim, da bi morale biti sindikalne organizacije pobudnik teh razprav in takšnega dela delegacije.

Treba pa je reči, da je po-

Nekaj kritičnih besed je Jože Lubej izrekel na račun povezave delegacije za zbor združenega dela z ostalimi delegacijami, saj je med drugim poudaril, da to povezovanje ni organizirano.

»In kako ocenjujete aktivnost delegatov v skupščini?«

»Naši delegati so prav gotovo med najbolj aktivnimi v zboru združenega dela. Opažam pa, da aktivnost v zadnjem času nekoliko popušča, morda tudi zavoljo tega, ker se sestavljajci dnevnega reda za sedanje skupščine in zbora preveč trudijo, da delegati izglasujejo takšne sklope, kot so jih predlagali. Pohvalno pa je, da naši delegati ne delajo samo na relaciji delovna organizacija — skupščina, ampak, da se z enako zavzetostjo ogreva-jo tudi za reševanje problemov v krajih, kjer živijo!«

DARKO NARAGLAV

vezava med delegacijo in delavskim svetom zadostna. Delegacija namreč na vsaki seji delavskega sveta poroča o svojem delu. Na drugi strani pa delavski svet v svoj program vključuje tudi stališča in sklope občinske skupščine, ki jih potem izvaja. Zato naša delovna organizacija v celoti izpolnjuje vse obveznosti iz samoupravnih sporazumov.«

ČESTITKA V
RADIU CELJE -
NAJLEPŠE
DARILO

OBRAZI

lju. Ko jih neguje si spočije, umiri. Zdaj ji je sicer malo lažje in utrujenost ni tolikšna kot v času, ko je bila še natakarska. Je pa zato odgovornost večja in mir bolj potreben. Za kratek čas vzelo in roke še ročno delo in delavnik ter prosti čas je izpopolnjen.

Pravi tudi, da ji je dan prekratek in če tako za vsako stvar živi kot za svoje delo, potem ji je najbrž tudi res. Ob vsem tem ne pozabi na svoje »otroke« — učence v stroki, ki jih vadi prvih natakarskih veščin. Tudi sicer drugače skrbi zanje in socialni čut ima tudi za druge člane kolektiva. Res — srce na pravem mestu, to pa je vrлина, ki ne odlikuje vsakega človeka.

ZDENKA STOPAR

ŠTEFKA DREVENŠEK

Ni štajerske gore list, ampak se je rodila na Koroškem, v Crni. Za svoj poklic živi in diha, opravlja ga s srcem in to že polnih 28 let. Deset let je že vodja gostinskega

lokala Ribič v Celju in svojo nalogo opravlja zelo odgovorno.

Zdaj jo še imenujmo, če smo že o njej našli toliko dobrih lastnosti. ŠTEFKA DREVENŠEK je to in njeno ime je malo znano. Ljudje jo bolj poznajo po njenih lastnostih — to pa je pridnost, prizadevnost in tudi odločnost, če je potrebna. Zdaj vzbujajo mlajši gostinski kader, trenutno šest, ki se uče natakarske veščine in vljudnosti. To pa, »šefica« Štefka zna, saj je sama začela delati v tem poklicu.

Iz Črne na Koroškem si je po vojni prišla služiti kruh in ker je doma iz delavske družine ve, kaj se to pravi. Pred vojno in med vojno ga nikoli ni bilo dovolj, zato tudi pomni hude čase.

Ker je svoj poklic vzljubila, mu je ostala zvesta vse do zdaj in verjetno tudi še naprej.

»Rada imam svoj poklic in z ljudmi, s katerimi se srečujem, nikoli nisem imela težav. Kakor sem jaz do gosta, tak je on do mene. Cenim pa delo in zame več velja kot tisto, kar zanj dobiš. Raje imam notranje zadovoljstvo, ki me preveva ob opravljenem delu, kot pa kaj drugega.

Tovarišica Štefka je tudi mati. Ima sina, mladostnika, s katerim se lepo razume. Preprosto — imata se rada. Toliko bolj, ker sta izgubila že očeta, moža.

»Za kolektiv živim tako kot za družino,« je v razgovoru še povedala »šefica« Štefka. In če obe ljubezni povežemo, dobimo žensko, ki je lahko drugim za vzgled.

In katere »konjičke« ima? Rada ima ročna dela, še raje pa rože. Polno jih je potsod, zanje pa je prišla tudi že priznanje turističnega društva v Ce-

CELJE

NE POZABIMO USPEHOV

MARJAN AŠIČ TUDI O NALOGAH V OBČINI

Cetrtek, 21. julija. V veliki dvorani Narodnega doma je bila slavnostna seja občinske skupščine v počastitev dvajsetega julija, dneva ustanovitve Celjske čete. V polni dvorani številni gostje, med njimi Franc Leskošek-Luka, Peter Stante-Skala, Tone Boje, Jože Lončarič, Janez Barborič, Zvone Dragan, številni prvoborci in borci celjskih domičinskih enot, aktivisti, predstavniki JLA, pobratenih občin Čuprije, Doboja, Siska in drugi.

Po Internacionali, ki jo je spet Komorni moški zbor in pozdravnih besedah predsednika občinske skupščine Jožeta Marolta, je imel slavnostni govor predsednik izvršnega sveta, Marjan Ašič.

Ko je obeležil pomen občinskega praznika in letošnje jubilejno leto Zveze komunistov in predsednika Tita, se je ustavil tudi pri nekaterih uspehih, ki so značilni za občino.

»V celjski občini je zaposlenih preko 35.000 delavcev, ki skupaj ustvarjajo preko 4 milijarde 500 milijonov dinarjev združenega proizvoda, oziroma 71 milijonov 576.000 din na prebivalca. Od tega je delež kmečkega prebivalstva komaj 7 odstoten.

Tako ustvarjeni družbeni proizvod omogoča hiter razvoj vseh sfer družbenega življenja, kot tudi osebnega standarda delavcev. Ni slučaj, da je že na vsakih 5,6 prebivalcev en osebni avtomobil, da je na vsakih 4,4 prebivalcev en občinski prijavljen en televizijski aparat in da ima vsak četrti prebivalec že en radijski sprejemnik.

Povečujemo čiste stanovanjske površine, zmanjšuje se stanovanjski primanjkljaj.

Zdaj smo dosegli že 16,8 kv. metra stanovanjske površine na prebivalca, kar je za 2 kv. metra več kot pred petimi leti.

Velik razmah smo dosegli v urbanizaciji in komunalnem razvoju občine.

Relativno visok osebni standard, ki je pogojen s preko 4.000 dinarjev povprečnega osebnega dohodka na zaposlenega konec 1976. leta, zahleva tudi ustrezen razvoj družbenih dejavnosti. V zadnjih petih letih smo zgradili pet novih in modernih šol, dve srednji in tri osnovne, zgradili več prizidkov in telovadnic k starim šolam. Nemajhnih naporov so bili vloženi v izgradnjo otroških vrtcev, s čimer smo omogočili, da je v varstvo vključenih že več kot 30 odstotkov vseh predšolskih otrok.

V zadnjem času smo pričeli z intenzivnim reševanjem zdravstvene problematike in tako se že zbirajo sredstva za modernizacijo celjske bolnišnice in za izgradnjo novih zdravstvenih domov.

Tudi na športnem, rekreacijskem in kulturnem področju so bili storjeni veliki koraki.

Usmeritev na hitrejši razvoj družbenih dejavnosti je ponovno dobila potrditev v letošnjem uspešno izglasovanem referendumu.

Vse te naše ambicije, želje in hotenja temeljijo na sprejetih srednjeročnih družbenih planih. Res je, da nekatere postavke v teh načrtih letos ne dosegamo. Kljub temu pa računamo, da bomo ob koncu srednjeročnega obdobja ugotavljali uspešnost tudi tega časa.

Izboljšanje težke ekološke

situacije je za Celjane ena izmed glavnih nalog. Pred nami je sklenitev družbenega dogovora o načinu pristopa k reševanju te problematike in o sredstvih, ki jih bo treba združiti za skupno reševanje celjskega ekološkega položaja.

Ni manj pomembne naloge, kot je izvajanje določb zakona o združenem delu, so naloge na področju splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite. Na tem področju smo že precej storili. Navzlic temu pa ta problematika povsod še nima pravega mesta in veljave. Se vedno se kaže marsikje zaprtost in obravnava te tematike v ozkih, zaprtih krogih.

Hitreje bo treba razvijati tiste dejavnosti, ki so nujno potrebne našim občanom. Če smo v zadnjih letih dosegli lep korak naprej z integracijo v gospodarstvu, pa nismo zadovoljni z razvojem malega gospodarstva, predvsem storitvene obrti, in z osnovno preskrbo prebivalstva ter z razvojem maloprodajne mreže v trgovini na sploh. Nikakor ne bo šlo, če bo vsak vlek na svojo stran, če bomo še nadalje pričala razprtijam med sicer dogovorjenimi partnerji za nadaljnji razvoj trgovine v Celju.

V zaključnem delu slovesnosti, ki ga je lepo sklenil Komorni moški zbor, so podelili še letošnje nagrade Slavka Šlandra, Priznanja samoupravljalca ter Grbe mesta Celja, ki so jih dobile pobratene občine: Čuprija, Dobj in Sisak.

S slavnostne seje so poslali tudi pozdravno brzojavko predsedniku Titu.

M. BOZIC

Posnetek s slavnostne seje celjske občinske skupščine. V ospredju gostje, med njimi Peter Stante-Skala, Janez Barborič, Franc Leskošek-Luka in drugi.

STRMEC: OBNOVLJENA TRGOVINA

Cepprav bo do končne ureditve celotnih prostorov treba počakati še kak mesec, pomeni že zdajšnja obnovljena in tudi povečana trgovina Merxa v Strmcu pridobitev, ki so je najbolj veseli domačini. Nova samopostrežna prodajalna ima 80 kv. metrov prodajnih in prav toliko skladiščnih prostorov ter 30 kub. metrov hladilnih. Za vsa dela bo kolektiv Merx odštél več kot milijon dinarjev.

Na slavnostni otvoritvi je najprej govoril Peter Selčan, predsednik sveta potrošnikov v Strmcu, za njim pa še Aleksander Grečnik, predsednik zbora delovnih ljudi Merxove temeljne organizacije združenega dela Prodaja, ki je obnovljeno samopostrežno trgovino tudi odprl.

CELJE

X. JUBILEJNO

PRIPRAVE NA 10. SEJEM OBRTI

Priprave na letošnji deseti in hkrati jubilejni sejem obrti so v polnem teku. Kljub poletnemu in počitniškemu razpoloženju. Pa tudi čas priganja, saj bo letošnja prireditel od 23. septembra do 2. oktobra. Tudi tokrat v dvorani pod Goolovcem.

Vsebinski koncept letošnjega sejma je tak, da bo prikazana celotna obrt, njeno stanje, zmožljivosti in podobno. Vzporedno s tem pripravljajo tudi prikaz razvoja obrti in še marsikaj.

Ob taki usmeritvi bodo ostale gospodarske dejavnosti v podrejenem položaju. Zato bosta trgovina in industrija predstavljena le v toliko, kolikor služita obrti. Navzlic temu prodaja blaga ne bo izostala.

Kot vse dosedanje bo tudi letošnji sejem obrti pripravilo Poslovno združenje Formator. Tako bo deseta obletnica te prireditve prišla najbolj do veljave. Tudi v organizacijskem pogledu, saj je poslovno združenje ves čas nosilec te aktivnosti.

Jubilejni sejem bo tudi na zunanji dobil svoj pečat, saj bodo bržčas pripravili posebne značke in priznanja tistim, ki so ostali zvesti tej pomembni gospodarski prireditvi ves čas od njenega nastanka.

V času desetega sejma obrti bo tudi zlatarska razstava. Ti dve prireditvi pač korakata vstric, se lepo dopolnjujeta in tudi sicer nudita obiskovalcem več užitka.

MB

V POČASTITEV JUBILEJEV:

40 UR NOGOMETA V LOČAH

TVD in Prosvetno društvo Loče sta pripravila slovesno nogometno tekmo v počastitev letošnjih pomembnih jubilejev. 85 igralcev (Loče proti drugim krajevnim skupnostim loške okolice) je igralo 40 ur nogomet neprekinjeno! Med tekmo so se seveda menjavali in prav tako sodniki, ki jih je bilo kar 7. Rezultat 40-urne nogometne tekme je bil 281:212 kar Loče. Ker so igralci bili na igrišču od srede od 9. ure dopoldne do petka do 13. ure, so jim hrano kuhali kar na igrišču, in sicer golaž ter kranjske klobase, pili pa so čaj brez kapljice alkohola!

Tako so Ločani na svojstven način počastili letošnje pomembne jubileje, ki so jih izrazili tudi simbolično s številkami, 85 igralcev in 40 ur.

D. M.

SZDL ŠTORE

SKUPNO DELO - SKUPNI USPEHI

ŠLANDROVA NAGRADA ZA MARLJIVO DELO VSEH KRAJANOV

Na četrtkovi seji občinske skupščine v Celju je dobila tudi krajevna konferenca Socialistične zveze Store nagrado Slavka Šlandra za dobro in uspešno delo. Nagrada je brez dvoma prišla v prave roke, saj je krajevna konferenca SZDL Store že od ustanovitve dalje ena najbolj aktivnih krajevnih konferenc v občini Celje. Ves čas si je namreč prizadevala ustvariti med občani na svojem območju tako organizacijske kot tudi vsebinske premike

delu.

Kot novost v organiziranosti so ustanovili na vseh šestih stalnih območjih krajevne konference posamezne odbore socialistične zveze, ki zelo dobro rešujejo problematiko svojega področja. Izvršni odbor krajevne konference se je v skladu s ciljem po večji vključenosti občanov sestajal vsakič na drugem stalnem območju ter tako prisluhnil potrebam in problemom širšega kroga občanov. V izredno kratkem ča-

su jim je uspelo vzpostaviti tudi poverjeniško mrežo, v kateri sedaj aktivno dela preko petdeset poverjenikov SZDL in kar je najbolj razveseljivo — uspeli so pritegniti veliko mladih v delo Socialistične zveze.

Velik korak naprej so v štorski organizaciji SZDL storili pri neposrednem dogovarjanju in programiranju dela skupaj z organizacijami združenega dela in šolami, ki delujejo na njihovem območju. Pri tem so sprejeli sku-

pen program dela, v katerega so vključili številne naloge in akcije in kar je najvažnejše — velik del letih so jih tudi že uresničili. Morda bi ob tem omenili le eno od nalog; to je prehod štorske osnovne šole na celodnevno obliko dela, za kar so si prizadevali tako v socialistični zvezi, kot tudi v delegacijah krajevne skupnosti in vseh delovnih organizacijah. Ko govorimo o sodelovanju frontne organizirane Socialistične zveze v Storah z organizacijami združenega dela in še posebej z Zvezarno Store, moramo vsekakor omeniti tudi sodelovanje na področju informiranja občanov. Gre za to, da tovarniško glasilo »Zvezara«, ki prihaja enkrat mesečno v vsako družino v krajevni konferenci redno objavlja prispevke o delu organizacije SZDL, o delu krajevne skupnosti in vseh ostalih organizacijah in društvih, ki delujejo v kraju.

Veliko bi lahko še naštevati, ko govorimo o krajevni konferenci Socialistične zveze v Storah in njenem uspešnem delu in akcijah. A vendarle je ob vsem tem najpomembnejše to, da je krajevna konferenca resnično združila vse delavce in občane Štor in da je skupaj z njimi oblikovala in izvajala zastavljene naloge. Zato je uspešnost njenega delovanja vsekakor plod prizadevanj vseh ljudi, ki živijo in delajo v Storah.

DAMJANA STAMEJČIČ

NA HOMU PRIZIDEK ZA PLANINCE

Osrednja prireditel v počastitev dneva vstaje slovenskega naroda je bila v žalski občini na planinski postojanki Hom nad Grizami, kjer so odprli nov prizidek k planinskemu domu. Z gradnjo so začeli že leta 1973, vsa ta leta pa so pridno sodelovali pri prostovoljnih delovnih akcijah številni planinci iz Zabukovice. Težko je reči, kdo je bil bolj aktiven, starejši ali mlajši člani. Tudi taki so bili med njimi, ki jih planinci iz Zabukovice nikdar ne bodo pozabili. Zal jim ni bilo med njimi, ko so odpirali nov prizidek, ki je zares lepo urejen. Nanje je ostal le še spomin. Samo v letu 1975 so opravili več kot dva tisoč prostovoljnih delovnih ur, lani pa kar 4000. To so le evidentirane ure. Koliko jih je dejansko bilo, pa ne vedo niti sami. Nemogoče je oceniti tudi vso isto pomoč, ki je bila dana v lesu, drugem materialu, vožnjah... Nekaj sredstev je prispevala tudi žalska občinska skupščina, precej del pa so opravili obrtniki z območja griške krajevne skupnosti. Prezreti ne gre lastnih sredstev. Na račun vlaganj v dom, ki so si ga tako želeli, so se planinci iz Zabukovice odpovedali izletom, množične akcije pa so financirali kar iz svojih žepov. Celotna vrednost novega objekta znaša okrog 500.000 dinarjev. Na slovesnosti ob otvoritvi prizidka so podelili najbolj prizadevnim članom osemindeset priznanj. Na Homu so se kljub dežju zbrali predstavniki številnih planinskih društev s celjskega območja ter predstavniki žalske občinske skupščine.

J. V.

CELJE

EVIDENTIRANJE ŠE TRAJA

KONKRETNA OPREDELITEV NALOG POMEMBNIH ZA OBČANA

V celjski občini so v temeljnih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih doslej evidentirali okrog 5000 kandidatov za različne samoupravne, delegatske in politične funkcije. Čeprav bi morali v krajevnih organizacijah SZDL in v sindikatih že končati z evidentiranjem do konca junija, v nekaterih sredinah zamujajo. Premalo zavzeto so pristopili k vsebinskim, kadrovskim in organizacijskim pripravam na volitve prihodnje pomlad. Vseprisod pa upoštevajo dogovor o evidentiranju kandidatov za celovite kadrovske potrebe v TOZD ali KS. Tako se bodo izognili kadrovskim nevednostim, ki so se ob oženju evidentiranih delavcev in občanov pokazale ob prvih delegatskih volitvah. Ugotavljali so namreč, kako je nenadoma zmanjkalo kandidatov za ostale samoupravne

in politične dolžnosti. Širina, množičnost in upoštevane vse »prostiti« mest v političnih in samoupravnih telesih predstavlja osnovo kadrovskih in političnih volilnih priprav. K drugi fazi evidentiranja, po statistični obdelavi vseh evidenčnih popisnic, bodo v Celju pristopili v jeseni. Tedaj ne bo

PISE
JOZE VOLFAND

do zadostili več kadrovski seznam. Potrebni bodo dogovori in opredelitve, za kakšno samoupravno, politično in delegatsko dolžnost bo kandidiral evidentirani občan ali delavec.

Politično vodstvo v Celju je v juliju pregledalo potek evidentiranja možnih kandidatov in celotnih volilnih priprav. Kljub dokajšnjemu številu evidenčnih popisnic niso zadovoljni. V posameznih

temeljnih organizacijah in KS so zožili priprave na volitve zgoj na evidentiranje in kadrovske problematiko. Niso opredelili osnovnih političnih izhodišč aktivnosti za nadaljnjo preobrazbo družbenih, gospodarskih in delegatskih odnosov. Neločljiv del prizadevanj za uresničevanje zakona o združenem delu in za krepitev delavčevega samoupravnega položaja v vsaki sredini so priprave na volitve. Zato brez temeljnih ocen razvitosti delegatskih odnosov, izvajanja srednjeročnih načrtov, uveljavljanja zakona o združenem delu, dosežkov v svobodni menjava dela in v utrjevanju ustavnih vloge krajevne skupnosti ne bo moč dobro zasnovati široke, množične politične dejavnosti v prihodnjih mesecih.

V celjski občini ne bodo oblikovali nobenega volilnega programa. Pač pa pri-

pravljajo skupni program dejavnosti družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine za čas od septembra 1977 do maja prihodnjega leta. V njem bodo poleg temeljnih strateških političnih in razvojnih ciljev Celja zelo konkretno opredelili naloge, ki so za življenje in delo celjskega občana najpomembnejše. Osnovno geslo bo — nadaljnja preobrazba odnosov, življenja in dela v vseh sredinah v občini, še posebej pa v velikih delovnih kolektivih.

Konkretne, enako zasnovane delovne načrte s pregledom, kako izvajajo že sprejeta stališča in sklepe, bodo oblikovali v vsaki krajevni skupnosti in temeljni organizaciji združenega dela.

Nekatere spremembe predvidevajo v celjski občini v delegatskem sistemu. Konference delegacij za samoupravne interesne skupnosti bodo povezovali racionalneje. Posebne delegacije za samoupravne interesne skupnosti pa naj bi obvezno izvolili v velikih TOZD oziroma tam, kjer bodo čutili interes ali izrazili posebno potrebo za uveljavitev njihove močnejše vloge v posameznih samoupravnih interesnih skupnostih. Gradivo s predlogom sprememb bo v javni razpravi v jeseni.

ELEKTRO RADIO SLOVENSKE KONJICE:
SVETLO IN ZRACNO

Elektro Radio, obrtno podjetje iz Slovenskih Konjic, se je dolgo otevalo s prostorskimi problemi. Pred nekaj leti so se namreč njegovi delavci preselili iz tesne delavnice v obnovljen hlev, kjer pa so bili delovni pogoji le za spoznanje boljši od prejšnjih. Tako so se v podjetju odločili, da bodo na starih temeljih postavili novo proizvodno halo, v kateri bodo svetli in zračni prostori in kjer bodo delovni pogoji zaposlenih neprimerno boljši. Prednosti naložbe v novo proizvodno halo pa se bodo izražale tudi neposredno v delovnem procesu. Doslej v Elektro Radiu niso imeli možnosti, da bi zaokrožili delovni proces, ker jim je to onemogočala predvsem prostorska razdrobljenost. Po vselitvi v novo halo pa bo bistveno drugače, saj bodo izdelki proizvajani linijsko. To pomeni, da bodo v spodnjih prostorih nove hale obdelovali pločevino in izdelovali ohišja elektro omaric, polizdelke pa bodo nato z dvigalom prenesli v zgornjo etažo, kjer bodo delavci omarice še očiščili. V Elektro Radiu že razmišljajo tudi o tem, da bi čez nekaj let postavili še eno proizvodno halo, v kateri bi odmerili prostor še za prepotrebno jedilnico. Obenem pa se ukvarjajo z mislijo, da bi v najkrajšem času uvedli v svoj proizvodni program nekatere nove izdelke.

Naložba v Elektro Radiu bo predvidoma zaključena v mesecu septembru, čeprav tamkajšnje delavce skrbi zaradi precejšnjih kasnitev gradbenikov. Nova hala bo veljala 300 starih milijonov, od tega je dve tretjini denarja zagotovilo obrtno podjetje samo.

SENTJUR: IMENA ULIC

V krajevni skupnosti Sentjur-center že dalj časa teče akcija za poimenovanje ulic, ki bo, vse tako kaže, dokončno uresničeno že v jesenskih mesecih.

V krajevni skupnosti so po izdelanem planu razporedili center na 28 ulic, ki bodo poimenovane bistveno pripomogle k boljši orientaciji v Sentjurju. Razdelitev po ulicah bo zajela tudi naselje Hrušovec in zaselek Pšenico. Ulice bodo nosile naslove po velikih možeh, ki so živeli v tem kraju, kot na primer ulica Dušana Kvedra, Leona Dobrotinška in Franja Malgaja. Glede na solidarnost ljubljanskih občin bo Sentjur dobil tudi Ljubljansko ulico. Med številnimi predlogi pa najdemo tudi nekaj lepih, domačih imen: Na lipico, Pod vrbo, Na razgled in podobno.

M. P.

OBRT

KAJ BI ŠE STORILI?

V SLOVENSkih KONJICAH VRSTA PREDLOGOV

V konjski občini so izdelali podrobno analizo o stanju obrtništvu in v zvezi s tem tudi davčne politike ter ob tem ugotovili, da so se doslej vse preveč togo držala vseh davčnih predpisov. Posledica tega je težnja po čimbolj dosledni obdavčitvi ustvarjenega dohodka od obrtne dejavnosti, okrajšana pa je bila posvetovalna in usmerjevalna funkcija, ki bi jo morali davčni organi na skupščini občine prilagajati možnostim in potrebam obrtnih delavcev. Seveda je prav, da davčne predpise v občini dosledno izvajajo, vendar pa bi jih morali izvajati bolj celovito in v skladu z interesom konjske občine po širšem razvoju obrti.

Komisija za družbenoekonomske odnose in socialno politiko pri občinskem komiteju ZK v Slovenskih Konjicah, ki je analizo izdelala, je ugotovila tudi celo vrsto slabosti na področju obrti. Med njimi velja izzveti slabo organiziranost obrtnikov, dolgotrajnost postopka pri pridobivanju kreditov za razvoj obrti, premajhne razlike v davčni obremenitvi med nizko produktivno in visoko produktivno obrtjo in nenazadnje tudi dejstvo, da sedanji urbanistični načrti niso upoštevali potreb po izgradnji najemnih lokalov za obrtnike. Zanimiva je tudi ugotovitev, da potrebujejo konjske tovarne dolgo vrsto artiklov za nemoten postop-

pek proizvodnje, katerih izdelava pa je (zaradi majhnih količin) zelo draga in za tovarno popolnoma nerentabilna. Ob temeljito izdelani analizi bi lahko proizvodnja takih izdelkov prepustili obrtnikom in malemu gospodarstvu sploh.

Na podlagi vseh ugotovitev je komisija za družbenoekonomske odnose pri konjskem komiteju ZK izdelala vrsto predlogov za izboljšanje stanja tercialnega sektorja gospodarstva v srednjeročnem obdobju razvoja. Z njimi so želeli doseči predvsem dvoje: hitrejšo rast obrtnih storitev za potrebe vseh občanov.

D. S.

MOZIRJE

ODGOVORNOST

J. HRIBERNIK PREDSEDNIK ZBORA

Po dveh neuspešnih poskusih — zaradi premajhnega števila delegatov na seji — je zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine Mozirje, v torek, 26. t. m., končno le dobil svojega novega predsednika. To mesto in nalogo so zaupali Jožetu Hriberniku.

Vrh tega so se delegati zbora krajevnih skupnosti v vsakdašnjem postopku z dvema vzdržanimi glasovoma odločili podpreti predlog, da naj krajevna skupnost Mozirje dobi iz občinske rezerve 170.000 din kot delež za sofinanciranje regulacije Trnave. Ta zbor je namreč predlog o tem na junijskem zasedanju zavrnil, medtem ko so se delegati ostalih dveh strinjali s predlogom.

Sicer pa je torkova skupna seja vseh treh zborov, ki je sledila ločeni seji zbora krajevnih skupnosti, večji del svojega dela posvetila oceni izvajanja delegatskega sistema in uresničevanju delegatskih odnosov v občini. Poročilo in razprava sta opozorila na številne promembe, pomanjkljivosti. Nekatere delegacije in delegati so se do dela v skupščini in potem v svojih sredinah obnašali več

kot neodgovorno. Zato bo ocena, ki jo je izrekla skupščina, prav gotovo hvaležno izhodišče družbenopolitičnim organizacijam, predvsem Socialistični zvezi in sindikatu, v pripravah na nove volitve in pred tem na evidentiranje kandidatov za delegate.

Pomembna je odločitev, da lahko zasebni obrtni mojstri nekaterih slabo razvitih dejavnosti storitvenega, torej uslužnostnega in ne proizvodnega značaja, zaposlijo v svojih delavnicah tudi do sedem delavcev.

MB

V VIŠAVAH

Celjski Aero klub letos praznuje 30. letnico obstoja in uspešnega delovanja. Pred dnevi so pripravili republiško prvenstvo v padalstvu, ki je popolnoma uspelo tako v organizacijski, kot tudi po tekmovalni plati. To še posebej velja za domačine, ki so tokrat dosegli tudi tekmovalni uspeh, saj sta se njihova mladina Bojan Bolnec in Samo Marinc uvrstila v sam vrh republiške konkurence. Bolnec je bil drugi, Marinc pa peti. Uspel je tudi njun trener Boris Blažič, ki je med člani osvojil samo osmo mesto. Se veliko uspešnih skokov!

SREČANJA Z INOVATORJI

IDEJE RASTEJO Z DELOM

TAKO JE PRIPOVEDOVAL MARTIN SENICA

O inovatorski dejavnosti v Železarni Štore bi lahko mnogo povedali, saj segajo njeni začetki v leto 1945. Intenzivneje pa so se z inovatorstvom pričeli ukvarjati po letu 1975, takrat ko smo v celnem jugoslovanskem prostoru to leto označili za leto inovacij. Predlagatelj tehničnih izboljšav je v Železarni precej. Upravičeno lahko trdimo, da se njihovo število iz leta v leto krepko povečuje. V letu 1974 so zabeležili 71 predlogov, vrednost prihranka v času in denarju pa je znašala okoli 500 milijonov dinarjev. Naslednje leto se je število predlogov povečalo na 80, to pa je hkrati pomenilo nekaj več kot milijardo dinarjev prihranka. Najbolj občutno se je zanimanje za inovatorsko dejavnost povečalo letos, saj so v prvih šestih mesecih štorovski železarji dali kar 78 predlogov. Če bodo v takem tempu tudi nadaljevali, potem bo to leto resnično rekordno. Eden izmed tistih, ki jim stalno iskane nečesa novega veliko pomeni, je tudi Martin Senica. Martin je po poklicu strugar, »drejars« kot pravimo po domače. Precej časa je bil zaposlen kot delovodja, trenutno pa je vodja oddelka za strojno vzdrževanje. Stalno je razmišljal o tem, kako bi si delavci v njegovem oddelku lahko olajšali delo, kako bi prihranili material, čas in nenazadnje tudi denar. Sprva je šlo le za malenkostne, neznatne izboljšave, ki pa so postale večje in tudi velike.

njali. Tako smo lahko te odlične obdelovali le na skobeljnem stroju, kar pa je močno podaljševalo obdelovalni čas. Razmišljal sem o tem, da bi kljub težavam vpenjanja, z reskanjem to lahko šlo hitreje. Tuhtal sem precej časa in našel. Napraviti je bilo potrebno le posebno vzpenjalno napravo in stvar je stekla. To sedaj tudi uporabljaj-

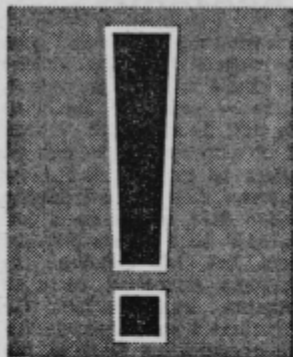
mo. Prihranek je precejšen, saj se je čas obdelave pri novem postopku skrajšal kar za šestkrat.

To seveda ni Martinova edina izboljšava. Je pa prva in zato sva ji pri pogovoru dala prednost. Zanimalo me je, kako gledajo na njegove izboljšave sodelavci. Pa mi je povedal, da so bili že spočetka vsi navdušeni, če seveda odštejemo nekatere izjeme, ki se pojavljajo povsod. »Mislim, da je uspel predlog vzpodbuda za druge delavce, da prično tudi sami razmišljati,« je povedal Martin. Sicer pa so tu tudi dejstva, saj je število izboljšav iz leta v leto večje. Tu imajo seveda največ možnosti delavci sami, ki najprej opazijo kje »škripa«.

Ideje se mi porajajo najpogosteje ob delu samem. Tako je bilo tudi z mojim prvim predlogom. Delo, ki nikakor ni bilo dovolj hitro, me je privedlo do razmišljanja, kako to pomanjkljivost odpraviti. Nemalokrat pa se zgodi, da o kaki stvari razmišljam tudi na poti domov, doma... To so ponavadi le manjše nepravilnosti, saj velika stvar zahteva »celega« človeka.

V štorovski Železarni obstoja društvo, vanj pa so vključeni predlagatelji tehničnih izboljšav in ostalih novotarij. Poleg tega se spoznavajo na ekskurzijah, izletih in tudi preko svojega lista — Železarja. Razveseljivo pa je tudi to, da se v inovatorsko dejavnost v precejšnji meri vključujejo tudi mladi ljudje.

MOJCA BUCER

SIP IN
KRASMETAL
ZDRUŽENA

V duhu uresničevanja zakona o združenem delu sta v organizacijah združenega dela SIP Sempeter in Krasmetal Sezana pretekli teden potekala referenduma o združitvi. Kolektiva obeh OZD sta pokazala veliko mero zrelosti, saj sta se v SIP s 75 odstotki in v Krasmetalu s 86 odstotki odločila za združitve.

Skupna tema dvema OZD je, da obe proizvajata kmetijske stroje. Z združitvijo bodo pogoji dela znatno ugodnejši, saj bo načrtovanje in razdeljevanje sredstev lahko potekalo tako, da bo trg dobil potrebne blago, s tem pa bodo narastle tudi koristi združenih delovnih organizacij.

T. T.

GOLTE

ZADNJA KARTA

CENTER ZA DELOVNEGA ČLOVEKA

Ceprav počitniško obdobje ni primeren čas za temeljite in široke razprave o pomembnih odločitvah, je vendarle že skrajni čas, da združeno delo celjskega območja ali vsaj tistih občin, ki so sodelovale pri pokrivanju nekaterih dela poslovne izgube turističnega centra na Golteh, se pravi Celja, Zalca, Velenja in Mozirja, izreče svojo besedo o Golteh. O nadaljnjem obstoju in razvoju tega pomembnega športnega in rekreacijskega središča.

Te dni namreč teče razprava o teh vprašanjih. Ni zaključje, da so jo začeli prav v Mozirju, torej v občini, ki bi morala biti poleg Celje najbolj zainteresirana za dobro poslovanje te Izletnikove enote.

V razpravi je namreč nova Izletnikova ponudba, kako rešiti problem, ki ni prijeten za nikogar, še zlasti ne za kolektiv, ki upravlja ta center. Čeprav ne gre za nobeno grožnjo, noben ultimatum, je delavski svet Izletnika vendarle sklenil, da je to njegova zadnja karta, ki jo ponuja. V kolikor ne bo došla v tej ali drugi igri, bo izpolnil tisti sklep, ki ga je že večkrat sprejel pa nikoli uresničil. Tudi zato, ker v ukinitvi dela na Golteh ni rešitve, zlasti pa ne tiste, ki ustreza delovnemu človeku.

Zato so tudi ob novem predlogu za ustanovitev skupnosti za rekreacijo na Golteh optimisti, saj so prepričani, da bo prevladalo spoznanje, da ta center pod Medvedjakom mora delati. In ne samo to — tudi razvijati v naprej. Da bo lahko služil delovnemu človeku in občani, da bo zlasti delovni človek v večji meri in številu kot doslej prihajal v ta planinski raj, iskal tu svoj prepotrebni počitek, razvedrilo, dobro počutje...

Gre za tisto ponudbo, po kateri bi naj delovni kolektiv kupil za svoje člane po tri povratne gondolske vozovnice, na katere bo Izletnik dal 30 odstotkov popusta. S tem pa si kolektiv odpre

vrata za 30 odstotni popust pri vseh smučarskih vozovnicah in pri vseh nadaljnjih gondolskih vozovnicah.

Tu je ključ sporazuma, ki pa ima seveda še druge točke. Med njimi tudi dogovor o združevanju sredstev za nadaljnjo izgradnjo objektov na Golteh.

Da bi ta sporazum dosegel svoj namen in seveda zagotovil centru na Golteh tisti minimalni dohodek, ki ga potrebuje za normalno delo, bi morali po tem predlogu prodati ali v delovnih kolektivih kupiti takšnih vozovnic za najmanj 60.000 zaposlenih.

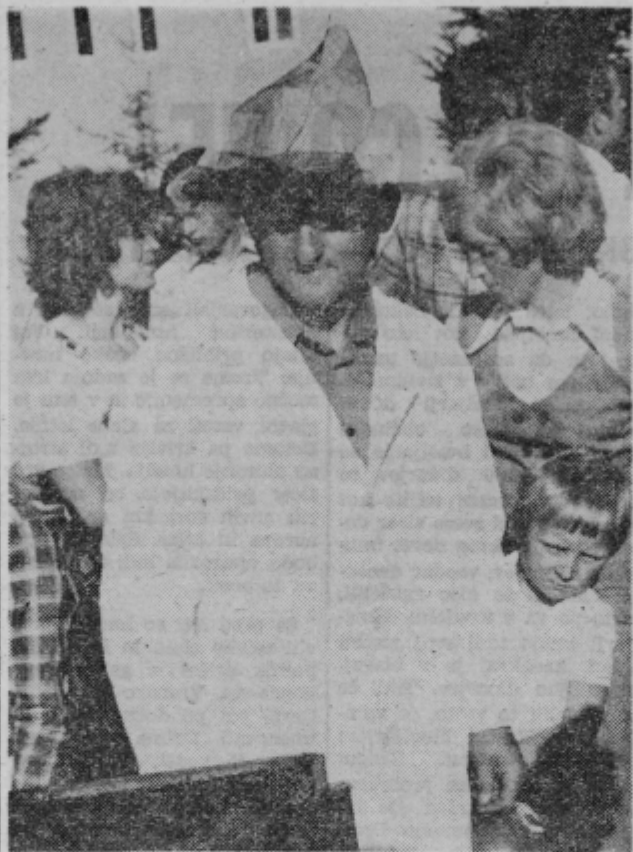
Seveda pa gre pri tem še za Izletnikovo obveznost, da bo zlasti z dodatnimi vlaganji uredil primerne rekreacijske objekte za zimsko in letno rekreacijo na Golteh. Pri tem gre za ureditev trim stez, otroških in športnih igrišč, smučarskih naprav itd.

Kar tiče združevanje sredstev ne gre za naprej postavljene obveznosti, marveč za program, ki ga bodo podpisnice sporazuma sprejele na svojem samoupravnem organu, torej na seji skupščine, in za katerega se bodo torej odločile same. Program potrebnih naložb za dograditev centra je sicer izdelan, toda, v tem primeru je le izhodišče za razpravo in odločitev.

Ponujena roka za rešitev centra na Golteh je torej tu. V njej tudi prizadevanja za kadrovske rešitve in še za vrsto drugih zadev, ki so v preteklosti prav tako motile.

Bodimo ob tem predlogu optimisti, saj bi bilo sicer škoda sredstev, ki so jih štiri občine in seveda kolektiv sam namenili za pokritje lanske izgube. In škoda vseh milijonov, ki so bili vloženi v dosedanjo izgradnjo Golt. Center na Golteh naj služi delovnemu človeku. To naj bo izhodiščna točka vseh prav in odločitev. Treba ga je odpreti na široko. Toda, to lahko storijo poleg Izletnika le še v delovnih kolektivih.

M. BOŽIČ

Na čebelarjem prazniku v Gornjem gradu je bilo veliko gneče zlasti okoli čebelarjev, ki so demonstrirali delo v čebelnjakih...

GORNJI GRAD

„ČEBELICA LETI Z NEBA...“

USPEL OSMI PRAZNIK ČEBELARJEV IN TURISTOV — LEPO VREME

Čebel ni bilo veliko. Vsaj na prireditvenem prostoru ne. In prav je, da se tudi tiste, ki so brenčale okoli lepega čebelnjaka, niso zmenile za številne obiskovalce uspele prireditve. Če bi, potem bi se ljudje najbrž razbežali... in konec bi bilo prizadevanj, da bi tudi letošnji osmi čebelarji praznik v Gornjem gradu uspel.

Domače turistično društvo je spet pripravilo tradicionalno turistično prireditev, ki pa ima tokrat skupaj s čebelarji tudi pomembno gospodarsko obeležje.

V nedeljo, 24. julija.

Na prireditvenem prostoru, kljub močni sončni pripeki,

ves dan pravi živ-zav. Vsi so prišli na svoj račun, saj je bil program tak, da je zadovoljil čebelarje in one, ki so prišli iskat prijetne zabave.

Za čebelarje, ki so se zbrali iz vseh koncev in krajev Gornje Savinjske doline pa tudi od drugod, je bilo zanimivo zlasti strokovno predavanje, prav tako prikaz sodobnega čebelarjenja. To demonstracijo so opravili kar na prireditvenem prostoru, kjer je dober program izpolnil tudi moški pevski zbor iz Bočne.

Polet zmajev z Menine je tokrat odpadel. Pa ne zaradi organizacijske napake, marveč zaradi premočnega in

napačnega vetra. Bilo bi prenevarno.

Sicer pa so mnogi obiskovalci pogrešali čebelarstvo razstavo. Škoda, da je ni bilo, saj bi lahko bila veliko opozorilo in verna slika stanja, ki vlada na tem pomembnem kmetijskem področju. Čebelarjev je namreč vse manj. In še ti, ki so, so v glavnem starejši. Mladih ni. In prav zato so tudi v Gornjem gradu na prireditvenem prostoru postavili zelo lep čebelnjak, ki naj bi spodbudil mlade, da bi se povezali med seboj in začeli tudi z gojenjem čebel.

Letošnji čebelarji praznik v Gornjem gradu je uspel. Bil je privlačna turistična

daljenost prenočišč močno ovira.

Zato je razumljivo, da gostje iščejo predvsem sobe v zdravilišču, ki ima vse glavne stavbe zasedene. Nekaj prostora je še v depandansah. Kapaciteta zdravilišča je 348 ležišč. Med gosti je veliko tujcev. Res, da je zdravljenje njihova najvažnejša potreba, ni pa edina. Bolniki prav tako kot drugi gostje potrebujejo tudi razvedrilo. Radi bi si ogledali znamenitosti mesta in okolice, kjer se zdravijo. In v Laškem ter okolici je precej točk, ki si jih je vredno ogledati. Zal pa lahko dobe gostje v roke ob prihodu le nepopoln prospekt, brez podrobnejših opisov znamenitosti.

Vsaj letos, ko praznuje Laško 750 letnico obstoja, bi morali turistični delavci poskrbeti, da ne bi mesto slovelo le po zdravilišču in pivu, ampak tudi po kulturnih znamenitostih.

VIDA SPENDL

BLAGOVNA PRED PRAZNIKOM

NAČRTI, ŽELJE, URESNIČITVE

KRAJEVNA ORGANIZACIJA SZDL JE GONILNA SILA V KRAJU

Krajevna skupnost Blagovna, ki sodi med manjše krajevne skupnosti v šentjurski občini, bo letos gostitelj praznika občine. Priprave na občinski praznik že tečejo, tudi asfaltni trak od Sel do meje s celjsko občino bo danes vsaj v grobem nared.

O delu in življenju v tej majhni krajevni skupnosti ter o pripravah na praznik smo se pogovarjali z JOŽETOM ŽNIDROM, predsednikom krajevne organizacije SZDL. »Kako bi predstavili vašo krajevno skupnost in delo družbenopolitičnih organizacij?«

Krajevna skupnost Blagovna obsega osem vasi in ima nekaj več kot 1000 prebivalcev. Je pa to ena tistih krajevnih skupnosti v občini, ki na svojem območju nimajo nobene temeljne organizacije združenega dela, niti trgovine, gostinskega lokala ali nobenega prostora, ki bi bil primeren za družabna srečanja in sestanke krajanov. Morda prav v tem tiči vzrok, da se še do nedavnega nismo mogli pohvaliti

z družbenopolitično aktivnostjo. V naselju Proseniško je sicer podružnica osnovne šole Šentjur, vendar pa je zgrajba stara, nefunkcionalna in neprimerna za večnamenski objekt.

»Delo krajevne organizacije SZDL je na novo oživele in steklo pravzaprav šele v marcu letos. Kako ste ga zastavili?«

Pobuda je prišla s strani Občinske konference SZDL in bil je resnično že zadnji čas, da smo začeli tudi v naši krajevni skupnosti bolj organizirano delati. To se nam zdaj, ko se pripravljamo na praznovanje občinskega praznika nedvomno obrestuje. Izvolili smo odbor za poživitev dela SZDL, ki si je zadal nalogo, da predvsem dobro informira vse krajanje o tem, kaj se dogaja na območju krajevne skupnosti. Dobro se namreč zavedamo, da nobena akcija, pa naj je še tako majhna, ne more uspeti, če o njej niso obveščeni tisti ljudje, ki jim je namenjena. Razumljivo je, da so vsa prizadevanja organov krajevne skup

Jože Znidar

nosti, predvsem pa SZDL, usmerjena k hitrejšemu razvoju in napredku krajev in vasi, kjer živimo.

»Kaj krajanje na svojem območju najbolj pogrešajo?« Kot prvo moram omeniti predvsem problem trgovine, ki je nimamo in bi jo resnično potrebovali. Potreben nam bi bil tudi večnamenski objekt, razmišljati bomo mo-

rali o otroškem varstvu, o gasilskem domu in še bi lahko našteval. Razumljivo je, da vsega ne bo moč uresničiti kar čez noč.

Na območju naše krajevne skupnosti imamo po vsej Sloveniji znane ribnike, ki so sedaj v upravljanju Ribiške družine Celje, naša krajevna skupnost pa nima od njih nobene koristi. Z asfaltnim trakom Sele-Proseniško bo vsaj delno odpadel problem slabih in zaprašenih cest.

»Kako se v delu družbenopolitičnih organizacij v kraju vključujejo občani?«

Sprva je bilo precej težav in čeprav se je stvar premaknila na bolje, ne morem o tem delu pohvalno govoriti. Od družbenopolitičnih organizacij je aktivna v glavnem le mladina. Nimamo aktivne Zveze komunistov, niti organizacije Zveze borcev ali kakšnega društva. Torej nas v prihodnje čaka še veliko dela, ki ga bo moč uresničiti le z dobrim sodelovanjem vseh, ki živijo na območju krajevne skupnosti Blagovna.

MATEJA PODJED

ZDRAVILIŠKO MESTO - LAŠKO

Ceprav je vsakoletna prireditev Pivo in cvetje za nami, je v Laškem še vedno veliko gostov.

Hotel Savinja ima zasedene vse kapacitete, kar pomeni v številkah 37 ležišč v 24 sobah. Prbližno petintrideset odstotkov gostov je tujcev. Sobe so že rezervirane za cel avgust in polovico septembra. Hotelski gostje so večinoma stalni in so vezani na zdravljenje v zdravilišču.

Zasebnost sob je res večja v sezoni, vendar pa se čez vse leto giblje okoli šestdesetih odstotkov.

Gostje lahko najamejo tudi privatne sobe. V Laškem jih je prijavljenih 42 z 82 ležišči, vendar pa je letos oddajalo sobe le šestnajst lastnikov. Vsi gostje so prehodni, v Laško pridejo predvsem preko praznikov in na ambulantno zdravljenje. Zasedejo pa le sobe, ki so bližje zdravilišču, saj so večinoma težji bolniki, ki jih od-

STORE: NOVA POT SODELOVANJA

Spletle so se nove vezi sodelovanja med planinci v matični domovini in člani slovenskega planinskega društva v Celovcu. Seveda na planinski način in v planinskem jeziku. Ta pa je vedno sproščen, prijeten, razumljiv.

Pobuda za sodelovanje je prišla iz planinskega društva Železarne Store. Pot pa je peljala do članov slovenskega planinskega društva v Celovcu. Razgovori so hitro prinesli zaželeno sklepe. In tako so se v nedeljo v Prešernovi koči na Stolu srečali ljubitelji gora iz Stor in skupina članov slovenskega planinskega društva v Celovcu. Srečanje je bilo več kot prisrčno, tovariško v pravem pomenu besede.

Tako so stekli tudi pogovori o nadaljnjem sodelovanju. Storski planinci so povabili svoje tovariše iz avstrijske Koroške naj se 20. avgusta udeležijo pohoda slovenskih železarjev po planinskih poteh. Nekoliko pozneje bodo šli na pot planinci iz Stor. Vse kaže, da bo to srečanje na edini slovenski planinski postojanki onstran meje, na Kepi.

Toliko za začetek. Pozneje bodo te oblike sodelovanja še okreplili. Na vsak način pa je to pomembna odločitev in uspešna pot za sodelovanje s slovenskimi planinci na avstrijskem delu Koroške.

M. B.

NAGRADA ZA RACA

Po velikem uspehu na berlinskem filmskem festivalu, kjer so film Matjaža Klopčiča Vdovstvo Karoline Zašler kar nekam presenetljivo toplo in navdušeno sprejeli, je pred dnevi prišla iz Moskve še ena razveseljiva novica za slovenski film. Na moskovskem filmskem festivalu je namreč Radko Polič-Rac dobil za svojo vlogo v filmu pokojnega Igorja Pretnarja Idealist najvišje priznanje in prvo nagrado. Lanski pulski zmagovalec, dobitnik zlatega kipca na Niških srečanjih in nedeljenega priznanja na Tednu domačega filma torej tudi v tujini žanje lep uspeh. Čestitamo!

HMELJSKA LETINA

SLABO KOT ŽE DOLGO NE!

VEDNO DRAŽJI REPRODUKCIJSKI MATERIAL — CENA RASTE

Kakšna bo letos hmeljska letina? To je vprašanje, ki smo ga pred dnevi zastavili direktorju Tozd Kooperacija pri Hmezađu v Zalcu Ludviku Semprimožniku.

»Nobenih dvomov ni! Bo mnogo slabše kot leta poprej. Mislim, da bo to po osvoboditvi ena najslabših letin. Glavni vzrok je v vremenu, ki letos hmeljarjem sploh ni bilo naklonjeno. Končno pa je letino uničila suša, ki je letos vladala. Če bo v naslednjih dneh vladalo vlažno in toplo vreme, potem bo sicer malo boljše, toda vseeno bo hmelja za kakšnih trideset odstotkov manj. Če ne bo tako, lahko računamo, da bomo letos pridelali 40 odstotkov manj hmelja kot lani. Dovolj bo, če povem, da tudi lani letina ni bila najboljša in smo povprečno pridelali 12 stotov na hektar. Letos računamo na deset sto-

tov. Še pred leti kmetje niso bili zadovoljni, če so pridelali na primer 15 stotov hmelja na hektar.«

Da se hmeljarjem v teh letih ne gode ravno dobri časi že dovolj pove podatek, da so cene hmelju na svetovnem trgu že leta enake, iz leta v leto pa se draže reprodukcijski materiali. Lani so bile odkupne cene za hmelj okrog 58 dinarjev. Od tega je kmet dobil povprečno 39,50 dinarjev. Razlika je v kombinativem deležu. Gre namreč za cene umetnih gnojil, vrvice za hmelj, ter razne datjave (Inštitut za hmeljarstvo itd.). Izgleda, da bodo kmetje letos dobili za hmelj po dva dinarja za kilogram več. Če pomislimo na večje življenjske stroške, potem je kot na dlani, da je dejanska cena še nižja kot lansko leto. Prav gotovo je to poglavitni vzrok, da je v Savinjski

dolini letos kar 120 hektarov manj hmeljišč kot leto poprej in da se kmetje usmerjajo vse bolj v živinorejo. Že lani so hmeljarji dobili pomoč od žalske občinske skupščine. Med hmeljarje so razdelili 100.000 dinarjev, to pa hkrati pomeni toliko kot nič. Lani so od zveze sicer dobili premijo okrog devet milijonov dinarjev, vendar denarja kmetom še niso razdelili, bodo pa ga v kratkem. Hmeljarji imajo tudi svoj rizični sklad. Zaenkrat je v blagajni milijon dinarjev. Tudi če bi razdelili to vsoto, je vprašanje, koliko bi hmeljarjem pomagala iz zagat. Rizični sklad je namenjen predvsem za primere, kakršen je bil pred leti na območju Braslovc. Povsod je bilo dosti padavin, le na tamkajšnjem terenu ne. V takih primerih ima rizični sklad precejšnjo vlogo.

Pogovarjali smo se tudi z nekaterimi hmeljarji. Vsi imajo približno enako mnenje: Vreme se je zadnja leta močno spremenilo in v tem je glavni vzrok za slabe letine. Deloma pa krivijo tudi strojno obiranje hmelja. Malce več sicer pričakujejo od nekaterih novih sort kot so apolo, aurora in atlas. Šele leta pa bodo opozorila tudi na njihove slabosti.

Še pred leti so hmelju pravili zeleno zlato in ko je popotnik prišel z gorenskega konca na Vrnsko ter nadaljeval pot po dolini, ki so jo imenovali Dolina zelenega zlata, je vedel, da tu žive kmetje, ki so sorazmerno bogati. In v tistih časih so tudi savinjski hmeljarji marsikomu pomagali s svojim denarjem. Bi bilo prav, če bi nekateri na to pozabili?

JANEZ VEDENIK

OB ROBU

BRENCIM ŽE

Tudi čebelarji imajo svoje zgodbe. Vesele in hudomušne. Eno takih je v nedeljo popoldne na čebelarjem prazniku v Gornjem gradu pripovedoval Jože Tratnik.

Bil je že nekoliko starejši možakar, ki so mu že začele odpovedovati moči. Pa se je oprijel medu, mlečka in drugih izdelkov, ki jih pripravljajo iz medu in po zaslugi čebel.

S to odločitvijo je prišel tudi k zdravniku in mu povedal, da uživa mleček, med in še kaj.

»Prav, prav mu je odvrgnil zdravnik. Tudi ta 'zdravila' jemljite po pameti!«

Oz nekaj časa sta se srečala zdravnik in možak, ki je zaupal v izredno zdravilno moč meda.

»No, kako je kaj,« ga je vprašal zdravnik.

»O, še kar gre,« mu je odvrnil možakar. »Brenčim že, le piti ne morem...!«

VINSKA GORA: KRAJEVNI PRAZNIK

Prvo nedeljo po dnevu vstaje praznujejo občani Vinske gore po dogovoru iz leta 1974, na Paškem Kozjaku, ko so se po pohodu skoraj vsi krajanji zbrali na tem vrhu. Od takrat dalje praznujejo vsako leto. Osrednja proslava je bila letos v vasi Prelska. Zbralo se je veliko občanov ter gostov.

Osrednji govornik je bil predsednik sveta krajevnih skupnosti Ivan Košan. Povedal je, da so v vasi Prelsko asfaltirali okrog 1000 m ceste, uredili pokopališče ter parkirni prostor ob njem. Treba je poudariti, da imajo sami krajanji pri tem veliko zaslug. S prispevki so zbrali precejšen del sredstev, brezplačno so dali potrebna zemljišča ter opravili veliko število delovnih ur. Zatem je predsednik izvršnega sveta žalske občinske skupščine Jože Jan prerezal vrvice na novi cesti in jo tako simbolično izročil namenu. Sledil je prisrčen kulturni program, ki so ga pripravili učenci osnovne šole in moški pevski zbor z Vinske gore. Na sliki: Jože Jan odpira nov odsek asfaltirane ceste. T. T.

ŠMARTNO OB DRETI

70 LET GASILSTVA

PROSLAVA ZDRUŽENA S PRAKTIČNO VAJO

Prejšnjo nedeljo so gasilci v Šmartnem ob Dreti lepo počastili 70-letnico gasilskega društva v kraju.

Proslavo so združili s praktično vajo, sicer pa ob njej obudili spomin na nastanek in razvoj društva v kraju ter počastili najstarejše člane. Tako je plaketo republiške gasilske zveze prejel veteran Jože Zlebnik.

Društvena kronika govori, da so se 1907 leta na pobudo tedanjega upravnika šole, Ivana Budiana, sestali nekateri možje in fantje iz Šmartna in Bočne, da bi se pogovorili

o ustanovitvi gasilskega društva. Toda, ker se niso mogli sporazumeti, kje naj stoji gasilski dom, so se odločili, da bodo društvo ustanovili tako v Šmartnem kot v Bočni. Toda, podjetnosti in solidarnosti Šmarčanov gre zahvala in priznanje, da so imeli že isto leto gasilski dom pod streho.

Že v naslednjem letu so kupili brizgalno in drugo potrebno orodje za gašenje požarov.

Medtem ko je prva svetovna vojna za nekaj let zavrla društveno delo, jim je v drugi nemški okupator skupaj

z vasjo požgal tudi njihov dom.

Po celitvi ran je znova stopila na plan njihova delavnost in solidarnost. Postavili so si novi dom in kupili novo gasilsko opremo.

Danes ima društvo v Šmartnem ob Dreti 180 članov in v svojih vrstah tudi uniformirane mladince in pionirje.

Med prihodnjimi nalogami jih čaka ureditev bazena za zbiranje vode v vasi Brdo, ki je na bregu in nima tekoče vode, razen vodnjakov.

FRANC FLERE

PREDVSEM CELJE

Potem, ko smo že zaključili z redakcijo današnje priloge OBZORNIK in s tem tudi razgovor z dirigentom gardnega orkestra JLA FRANJOM KLINARJEM, smo v razgovoru s SRETENOM DESNIČEM, načelnikom celjskega doma JLA izvedeli naslednje:

V razgovoru o številnih gostovanjih po naši domovini je dobil dirigent tudi vprašanje, kako je bil orkester sprejet s strani publike v različnih krajih. Franjo Klinar je povedal, da povsod lepo, vendar tako kot v Celju, le redkokje. Navdušen nad celjskim občinstvom je izrazil prepričanje vseh članov orkestra, da bodo radi znova zaigrali v mestu ob Savinji.

RADIO CELJE

SPORED 28. VII. DO 3. VIII.

ČETRTEK

Četrtek, 28. VII., dopoldne: 8.10 Poročila; 8.15 Dopoldanska srečanja in vmes zanimivosti od tu in tam; 8.50 Konjiško goro; 9.00 Zaključek sporeda.

Popoldne: 15.45 Glasba iz našega studia; 16.00 Poročila; 16.06 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; Zabavni globus; 17.00 Kronika, obvestila; 17.30 Kulturni feljton; 17.45 Domači ansambli; 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK

Petek, 29. VII., dopoldne: 8.10 Poročila; 8.15 Dopoldanska srečanja; 8.50 Po laški občini; 9.00 Zaključek sporeda.

Popoldne: 15.45 Glasba iz našega studia; 16.00 Poročila; 16.06 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus; 17.00 Kronika, obvestila; 17.30 Mladinska oddaja; 17.50 Vedri zvoki; 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA

Sobota, 30. VII., dopoldne: 8.10 Poročila; 8.15 Dopoldanska srečanja; 8.50 Celjski odmevi; 9.00 Zaključek sporeda.

Popoldne: 15.45 Glasba iz našega studia; 16.00 Poročila; 16.06 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus; 17.00 Kronika, obvestila; 17.30 Filmski sprehodi; 17.45 Za prijeten konec tedna; 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA

Nedelja, 31. VII.: 10.05 Poročila; 10.15 Predstavljamo vam — Tone Ribič; 10.30 Obvestila; 10.45 Posebna oddaja: Kako je s postrežbo na bencinskih črpalkah; 11.00 Feljton z grenkimi in sladkimi na naš račun; 11.45 Lovska oddaja — Lovska družina Zalec; 12.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.00 Literarna oddaja — Alma Karlin: Samotno popotovanje; 13.20 Nedeljske glasbene razglednice (ali za prijeten konec tedna); 13.40 Kmetijska oddaja; 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK

Ponedeljek, 1. VIII., dopoldne: 8.10 Poročila; 8.15 Dopoldanska srečanja; Z zanimivostmi od tu in tam; 8.50 Sentjursko-šmarski utrinki; 9.00 Zaključek sporeda.

Popoldne: 15.45 Glasba iz našega studia; 16.00 Poročila; 16.06 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus; 17.00 Kronika, obvestila; 17.30 Sportni pregled; 17.50 Novo pri jugoslovanskih proizvajalcih gramofonskih plošč; 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK

Torek, 2. VIII., dopoldne: 8.10 Poročila; 8.15 Srečanje s Stankom Liscent; 8.50 Po Savinjski dolini; 9.00 Zaključek sporeda.

Popoldne: 15.45 Glasba iz našega studia; 16.00 Poročila; 16.06 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus; 17.00 Kronika, obvestila; 17.30 Torkova reportaža — Mladinska delovna brigada iz Zalca v Kruševcu; 17.45 Zborovske skladbe; 18.00 Zaključek sporeda.

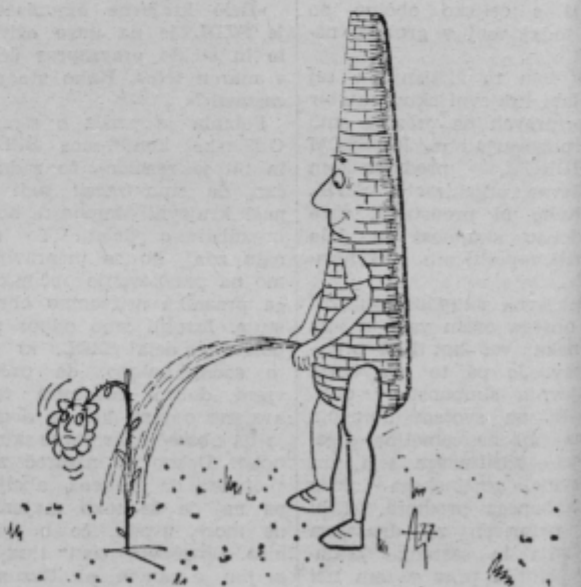
SREDA

Sreda, 3. VII., dopoldne: 8.10 Poročila; 8.15 Dopoldanska srečanja z zanimivostmi od tu in tam; 8.50 Mozirski zapisi; 9.00 Zaključek sporeda.

Popoldne: 15.45 Glasba iz našega studia; 16.00 Poročila; 16.06 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus; 17.00 Kronika, obvestila; 17.30 Med delegati; 17.45 Iz arhiva resne glasbe; 18.00 Zaključek sporeda.

Opozorilo: V sporedu Radia Celje so možne tudi manjše spremembe tako v vsebini oddaj, zaradi želje, da bi bili kar se da aktualni, kot tudi v času oddajanja posameznih oddaj. Za morebitne spremembe že vnaprej prosimo za razumevanje.

M. ALAŠEVIČ

BREZ BESED

AKCIJA NOVEGA TEDNIKA

KOLIKO STANE PRVOŠOLEC?

STARŠI MORAJO SEČI GLOBOKO V ŽEP

Ondan sem povsem slučajno stopila v Mladinsko knjigo v Celju. Zapodila sem se do polic s pisarniškim materialom, ko je pritegnil mojo pozornost pogovor med mlado mamico in fantičem. Radovednost sicer ni lepa čednost, pa sem kljub temu prisluhnila, kaj mali tako vneto pripoveduje svoji mami. Kaj kmalu sem izvedela, da kupujeta šolske potrebščine za pokovca, ki bo jeseni prvič zakoral v šol. Fantič je mami v neskončnosti našteval, kaj vse da rabi, pomagala pa je tudi prodajalka, ki je že na pamet točno vedela, kaj potrebujejo prvošolci v obvezni šolski torbi. Kupček pred mlado mamico je rastel in rastel, z njim vred pa seveda račun. In ko je mama odštela nekaj deset starih tisočakov za šolske potrebščine (kdo ve, če so bile res vse) svojega sina, sem se zamislila. V trenutku se je porodila ideja za tole akcijo, s katero smo hoteli ugotoviti predvsem to, koliko danes svoje starše stane prvošolec.

OKROGLO: PET-INDVAJSET POTREBŠČIN

Da bi svojo akcijo kar se da temeljito izpeljala, sem se napotila v vse štiri celjske knjigarne: v Mladinsko knjigo, Založbo Obzorja, v knjigarno Tehnocomercatorja in v Državno založbo Slovenije. Pa je bil moj trud kar v treh primerih zaman, saj sem izvedela, da so cene učbenikov, zvezkov, barvic, svinčnikov, voščenk in številnih drugih prvošolskih pripomočkov v vseh knjigarnah enotne. Vsaj morale bi biti, zato sem prodajalcem verjela na besedo.

Vse potrebne podatke sem tako izvedela kar v Mladinski knjigi. Prijazne prodajalke so mi najprej zložile na kup vse predmete, ki jih potrebuje otrok prvega razreda za svoje delo, nato so mi vse te potrebščine še lepo zložile v šolsko torbico in jo nazadnje še prijazno steh-tale.

Pa pojdemo lepo po vrsti!

Prvošolec potrebuje pri pouku petindvajset nujnih in nepogrešljivih potrebščin. Od teh je po pro-

gramu predpisanih pet učbenikov (za najdražjega med njimi bodo mame odštele 52 dinarjev), pet zvezkov, vodene in svinčnik barvice, nalivno pero, ploščice, krogci in šablone, ki so nujna pomagala pri predmetu matematika in nenazadnje potrebuje še šolsko torbo, ki je med vsemi naštetimi predmeti seveda najdražja.

Za vseh petindvajset potrebščin, ki so posebej našteje v uokvirjenem prostoru, morajo starši odšteti natančno 659,74 dinarjev. V to ceno pa seveda ni vključeno prav vse, kar prvošolec v šoli nujno potrebuje. Pri tem mislim na copate, telovadne hlačke, na ponekod predpisane šolske halje, telovadne copate in še kaj bi lahko naštevala. Mimogrede tudi to, da v vsoto ni vključena cena obvezne knjige Matematika I., ker je pač ta še v tisku in cena zanjo še ni znana.

Ze uvodoma sem povedala, da so mi prodajalke v Mladinski knjigi ves kupček prvošolskih pomagala tudi skrbno steh-tale. Tehnica je pokazala, da zajetna torba tehta natančno štiri kilograme in osemindvajset dekagramov. In če vzamemo za

primerjavo dejstvo, da tehta sedemletni otrok v povprečju od trindvajset do štiriindvajset kilogramov (podatek šolske poliklinike v Celju), potem lahko izračunamo, da je šolska torba kar izdatno breme za učenca. Če bi všteli v stehtano torbo še vse manjkajoče drobnarije od copat pa do malice, potem bi kaj lahko ugotovili, da prvošolček na hrbtu nosi kar dobro petino svoje lastne teže.

(Primerjava na hitro roko: To je enako kot če bi petindvajset kilski možakar vsak dan v službo prenašal na ramenih 15 kilogramsko breme. Dobro premislite! Ta teža res ni od muh!)

PIŠE DAMJANA STAMEJČIČ

MALIM SE TRESEJO KOLENA, VELIKIM DENARNICE

In ko sem tako tisti dan opazovala v knjigarni nadobudnega prvošolca ter nenehno rastoči kupček pred njim, sem se sama v sebi nasmejala. Kakšno pričakovanje in srečo je izžareval njegov obraz! Gotovo se je že videl, kako ves otovorjen z novo šolsko torbo stopa prvemu šolskemu dnevnu nasproti! Meni pa se je kar malce zasmilil, priznam. Kajti v svoji torbi ni nosil le sreče, v njej je bilo zbrano precejšnje breme in nakopičene dokaj visoke cene.

Za konec pa le še nekoliko zlobna šala na račun nove šolske matematike. Enkrat ena ni ena. Enkrat ena je sedemdeset — starih tisočakov namreč!

CENIK

— vodene barvice	41,50
— svinčnik barvice	24,40
— Prvo berilo	52,00
— Delovni zvezek	29,00
— Slikovna stavnica	22,00
— Delovni zvezek za SND	23,60
— Plastelin	8,55
— voščenske	24,40
— dva čopiča	20,60
— šablona	40,00
— dva karo zvezka	6,40
— brezruten zvezek	8,80
— dva črtana zvezka	9,30
— blok	5,30
— peresnica	38,24
— rdeče-modra barvica	2,07
— radirka	1,88
— dva svinčnika	2,20
— sijajni papir	15,40
— škarje	7,94
— nalivno pero	50,50
— mapa za liste	2,96
— torba	222,70
— lepilo	3,00
— Matematika I (učbenik je še v tisku)	
SKUPAJ	659,74

OH, TA DOPUST

ŽELJE IN MOŽNOSTI — KAKO?

Pred dnevi sem v tovarni usnjarskih strojev Kostroj v Slovenskih Konjicah malce pokramljala s tremi delavci o dopustih, o denarju, ki je za dopuste odmerjen po sindikalni listi v vsaki delovni organizaciji ter o tem, kako preživijo dopustniške dneve. Njihovi odgovori miso bili (kar zadeva dopuste) prav nič spodbudni, saj je od treh sogovornikov samo ena delavka že bila na dopustu, ostala dva pa verjetno ne bosta letos dopustovala v pravem pomenu besede. Sicer pa jim prepustimo besedo.

MARIJA FURMAN: »Doma imamo majhno kmetijo, zato ne vem, če bomo letos lahko odšli na morje. Vse kaže, da si tega ne bomo mogli privoščiti, saj je problem dobiti nekoga, ki bi nam v času dopusta redno krmil živino. Drugi problem pa je denar. Veste, sedaj gradimo hišo in večji del denarja gre za material. Zelim si na dopust, pa ne vem, če bom lahko to željo uresničila. Dopusti so draga reči!«

TILČKA HOJNIK: »V Kostroju sem zaposlena pet let, prej pa sem bila doma gospodinja. Z družino gremo vsako leto na morje, tako sem tudi letos že bila v Savudriji, kjer ima Kostroj svoj počitniški dom. Bilo je lepo in lahko rečem, da mi je dopust res dobro del. Posebej še zato, ker sem fizična delavka in rabim oddih. Kar pa zadeva regres za dopuste, ki ga dobimo v tovarni, moram povedati, da nam delavcem kar dobro hasne, čeprav moramo na dopustu odšteti veliko več denarja, kot znaša regres sam.«

MIRKO STRMSEK: »Letošnji dopust bom porabil kar za delo na svoji kmetiji. Gradim namreč hišo in zato mi niti čas in niti žep ne dopuščata kakega dopusta. Najbolj mi je seveda žal otrok, ki si grozno želi jo na morje, pa jim tega ne morem omogočiti. Upam, da bo prihodnje leto bolje in da bomo lahko šli otroci in midva z ženo skupaj na morje.«

D. S.

VVZ RATANJSKA VAS

PRIČAKUJEJO

MANJKA DOKONČNA OPREMA

Lani spomladi so v predmestju Rogaške Slatine (medtem je kraj postal mesto) zasadili prve lopate na zemljišču, ki naglo spreminja podobo: poraja se novo središče. Z delovišča, kjer grade otroški vrtec, so lopate sicer že zdavnaj izgubile, ostalo pa je vprašanje, kdaj bo vrtec odprt, kdaj bo v njem zaživel otroški živ-žav.

Kot običajno, se je tudi tokrat zataknilo pri sredstvih. Celotna investicija bo veljala okoli deset milijonov dinarjev, sredstva pa, ki so jih podelili v ta namen, znašajo preko 830.000 dinarjev. S tem denarjem je samoupravna interesna skupnost otroškega varstva plačala vsa gradbena dela, prispevke, nadzorno službo pa tudi opremo. Za kaj več je bil žep prekratek: manjka še zunanji objekt z butansko postajo, kompletna zunanja ureditev, denarja ni za učila in igrače.

Skupnost otroškega varstva ni sposobna pokriti s sredstvi prispevno stopnjo 0,30 odstotka od OD vseh izdatkov, četudi znašajo zbrana sredstva v krajevni

skupnosti Rogaška Slatina poprečno 20 dinarjev na občana, hkrati pa je jasno, da se s tem kaj dosti tudi ne da narediti.

Tako zbrana sredstva so v minulem obdobju odromala pretežno v investicije, osnovno dejavnost pa so financirali iz prispevka republike pri TIS-u. Ta prispevek bodo letos ukinitili.

Starši so za otroka plačevali okoli 200 dinarjev, do 885 dinarjev, kolikor znaša varstvo, pa so doplačevali iz sredstev, zbranih s prispevkom. Na dlanih s torej, da sama samoupravna interesna skupnost brez pomoči krajanov (povišana oskrbnina) in delovnih organizacij v kraju ne bo sposobna dokončati del v otroškem vrtcu v Ratanjski vasi. Gospodarstvo šmarske občine, natančneje, Rogaške Slatine, je svojo besedo že izreklo: gospodarstva ni moč še dodatno obremenjevati, torej mora letošnja prispevna stopnja ostati vsaj na lanski ravni. To pa je premalo za za-žostitev vseh potreb v občini!

MILENKO STRAŠEK

Zerovnik, so ta kot deset milijonov modernizirali cesto od Sotle do Sotke in povezave z asfaltnim tlemi pa je še okoli Tudi ta del ceste...

SPORTNO ISCE

Pomembna pridobila zlasti otroci, mlajši priložnosti za varne igranje in igre za tiste, ki jih pri... tega objekta v združevati sred... je objekt vreden... Lep delež za... sta dali skupnost... telesnokulturna... Vsaka po 50.000... bo skupnost otrokaj primaknila. Sportnega igrišča v kratkem.

SVETINA

Ob občinski skupščini delegatom vseh naj bi bila osrednjega praznika priložnost, 1979. leta pa na...

lahko razberemo, da je modernizirana cesta prej, čeprav si to... MB

V KRUSEVCU

Na konference Zveze... ki bo tam običajno delovno breme, da je sodelovanje z mladino iz Kruševca vse bolj te...

Kruševca bomo po naslednjih številkah... v Torkovi repoti, v torek, 2. avgusta, J. V.

PAŠKA VAS: AKCIJI

in občanom v krajevne Paška vas je delo, ki so jih zadržo v glavnem opravljali, ker so se letoma za krajevni bi tega ne imeli, kakršnimi se ponasicer pa, v krajevno složno vsi skupaj.

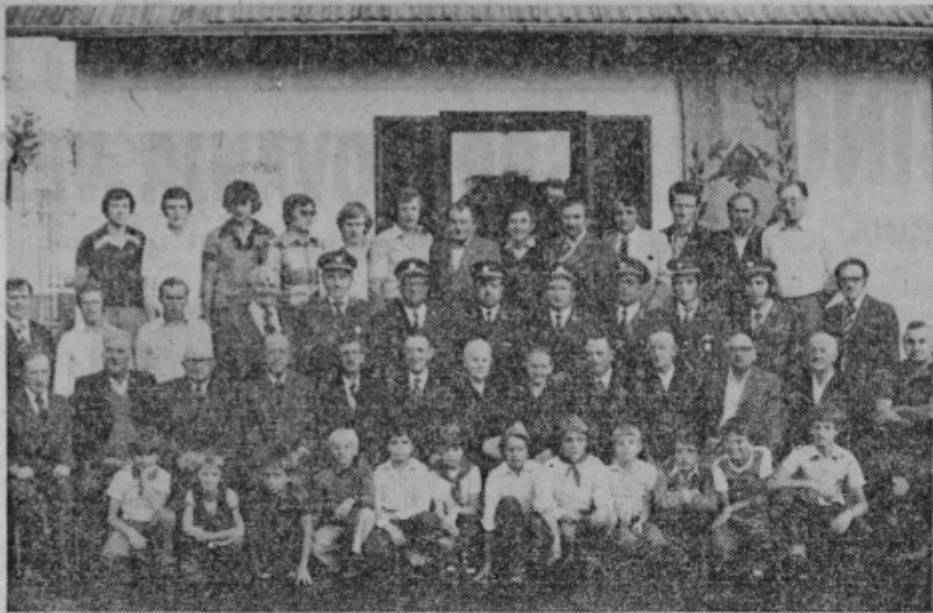
prvo skrb ureditvi od Ogradnika do... Skorjani bodo... Sicer pa si to je bil tudi njihov lik in dragocen.

Paška vas bo prispevala 100.000... ditev sušilnice, ki je služila gasilcem. Pri za strojni park... doje, kajti sedanji... premajhen. Ena... skupnost dala svetnega doma.

za zboljšanje... kaj jih bodo tudi... gradili preko Pa... no brv. Pa se je... ki jo najbolj po... ničesar prispeva... evna skupnost, so Sicer pa, kdo pa...

že v kratkem... za svoje območ... območje ostaneta... Gornje ima že... niški značaj, Gav... sko naselje.

ZORKO KOTNIK

Minula nedelja je bila za gasilce iz žalske občine še posebej slovesna. Prostovoljno gasilsko društvo Parizlje-Topovlje je namreč pripravilo v počastitev pomembnih jubilejev, ki jih letos praznujemo ter ob 50-letnici obstoja društva dan gasilca. Na praznovanje so se že dlje časa pripravljali in opravili precejšnje število prostovoljnih delovnih ur, ko so urejali okolico gasilskega doma. Na pomoč pa je gasilec iz Parizelj priskočila tudi občinska gasilska zveza.

V nedeljo se je v Parizljah zbralo okrog 1000 gasilcev iz vse občine, ki so v slavnostni povorki odšli na prireditveni prostor, kjer so se med drugim zbrali tudi številni gostje. Osrednji govor je imel predsednik izvršnega sveta žalske občinske skupščine Jože Jan, ki je bil tudi pokrovitelj dneva gasilca. Poudaril je, da so gasilci v žalski občini izredno aktivni. Še posebej je opozoril na mesto in vlogo gasilskih društev v civilni zaščiti in splošnem ljudskem odporu.

Sledil je kulturni program, v katerem so nastopili moški pevski zbor iz Braslovč ter učenci braslovške osnovne šole. Ob koncu so šestim prizadevnim gasilec iz žalske občine podelili najvišja republiška gasilska priznanja tretje stopnje, več pa jih je dobilo tudi občinska priznanja. J. V.

ZGODBICA

PRIDI, VZEMI TORTO

TOKRAT IZ SPODNJE SAVINJSKE DOLINE

Pred poslopjem podjetja PENA stoji pet velikih smetnjakov. Pravzaprav to niso samo smetnjaki. Obloženi kruhki, sir, salama, kosi pečenke, včasih tudi cela torta... ki se včasih znajdejo v njih, resnično niso »predstavnik« smeti.

Pol ure v breg stoji na pol sezidana hišica. Nekateri ji pravijo »hišica ob hrastovi hosti«. Najbrž imajo prav. Toda, med mogočnimi hrasti je tudi precej kostanjevih dreves. Zanje ve Mickin sin Jure. In še mnogi drugi otroci iz doline.

Micka je še pred desetimi leti služila pri kmetu Travarju. Tam je dobila tudi sina Jureta. Travar še danes trdi, da je dala mati Micka njegovemu gruntu pol življenja. Pa še boleznj se je nalezla. Najbrž ne samo pri Travarju. Verjetno tudi drugod. To je

Travar pripravljen potrditi tudi pred sodniki. Pa ne bo treba. Micka je zadovoljna z lebo zemlje. In še majhno pokojnino sta ji Travarja složno pripravila. Zares složno, saj tudi Travarica rada pove, da je Micka dotrajana in si pred večer življenja zaslužila malo počitka.

Toda, Micka ni iznakažena ženica. Ničesar ji ne manjka. Le malo prehudo šepa na desno nogo. Sicer pa je na oko prikupna ženska. Kadar je pri kosilu ali večerji sedela za mizo, je Travarju zares poganjalo srce. Zato ji je poklonil Jureta in hišico pri hrastovi hosti. Ko je morala Micka pri trinštiridesetih v celjsko porodnišnico, so vaščani majali z glavami, z jeziki pa še bolj pridno opletali:

»Glejte jo! Pa da si upa! Taka revala!«

Micki je bilo obrekovanja kaj malo mar. Rodila je krepkega sina. Očeta ni priznala in ga najbrž nikoli ne bo. Najbrž zato ne, ker Travar tako vneto zatrjuje, da bo tudi za Jureta lepo poskrbljeno. Zato mati Micka pri občinski socialni ničesar ne prosti.

Tako tudi Mickin Jure ni nikakršna socialna reva. Pa vendar se prav rad potika okoli tovarniških smetnjakov, jih odpira, zapira in najdene kose hitro spravlja v polivinilasto vrečo.

Ko je Jure prvič pokukal v velike aluminijaste lonce, je kar onemel. Nedotaknjeni kosi torte, veliki kosi telečje pečenke, obloženi kruhki, piškoti... skratka dobrote vseh vrst. Tudi mati Micka ni verjela očem. Jure pa je postal za brskanje po smetnjakih pravi strokovnjak. Vede je in tudi zdaj ve, kdaj so v tovarni seje, kdaj zaseda ta ali ona komisija, kdaj pridejo trgovci itd.

Včasih ga tudi spodijo. Eden vodilnih mu je navil »uro«, ker je tako nespodoben, da je brez rokavic šaril po smeteh.

»Fant, tu notri bacilov kar mrgoli!«

Jure se otrse takih sitnežev s tem, da kake pol ure prečepti za obzidjem. Potem se kot pretkan maček prilplazi k smetnjakom in baše v plivinilasto vrečko.

Zdaj je življenje v hišici pri hrastovi hosti precej slajše. Mati Micka skrbno hrani tiste cele kose dobrot in kadar je Jure kje za rogalom, ga pokliče:

»Pridi, dala ti bom kos torte!«

Presenečen pa je Jure takrat, ko mati povabi iz doline še druge sirote in jim deli dobrote. Takrat ga prijatelji s polnimi usti sprašujejo:

»Ali je mama spekla? Ali je botra prinesla?«

Toda, Jure se samo smehlja in molči. Dobrote v tovarniških smetnjakih so njegove in samo njegove...

DRAGO KUMER

DRAGO KUMER

AVGUST JORDAN

Ni ga več. Pokopali so ga pred kratkim v Gotovljah, ki jim je namenil velik del svojega življenja.

Izhaja iz družine, ki se je pred mnogimi leti priselila iz Furlanije. Avgust pa je bil rojen 1926. leta. Ze kot otrok se je navdušil za gasilstvo. Kmalu je pokazal tudi veselje do igranja. Življenje mu ni prizanašalo. Izučil se je za pleskarja in je imel več let samostojno obrt.

Bil je vnet gasilec in ima veliko zaslug za obnovo gasilskega doma v Gotovljah, za nakup novega avtomobila, sodobnega orodja in prav tako, zlasti kot predsednik društva, za usposobitev mladih.

Pokojni Avgust je bil tudi zgled širokega kul-

turno prosvetnega delavca. Igral je pri Delavskem odru v Celju, igral in režiral v rodnih Gotovljah.

Ob letošnjem kulturnem prazniku je na proslavi v Libojah prejel Savinovo priznanje.

Kako priljubljen je bil, je pokazala tudi številna udeležba na njegovi zadnji poti.

MALA ANKETA

CESTA V GALICIJI

Prebivalci Galicije so med tistimi, ki dokazujejo, kako je mogoče s prostovoljnimi delom veliko narediti in da so ljudje v obrobni predelih še kako aktivni. Morda celo bolj kot v občinskih središčih. Prav te dni namreč zaključujejo z gradnjo ceste, ki bo povezovala Galicijo z Zavrhom. Pridne graditelje smo pred dnevi obiskali ter jih povprašali, kaj jim pomeni ta cesta.

RUDI VERDEV, predsednik režijskega odbora: »Moram reči, da so vsi krajanje izredno prizadevni in ni nikakršnega problema, leader se je treba zbrati in poprajeti za krampe in lopate. V akciji sodeluje 21 gospodinjstev, del sredstev pa so prispevali tudi tisti, ki redno uporabljajo našo cesto ali pa imajo kje v bližini svoje vikende. Sam sem do sedaj opravil že več kot tristo prostovoljnih delovnih ur. Ni mi žal, saj bo za vse nas iz Galicije in Zavrha velika pridobitev.«

FRANC VERDEV: »Da nam cesta, ki bo predvidoma končana do krajevnega praznika v začetku avgusta, zares mnogo pomeni, pove že podatek, da ni bilo nikakršnih problemov, ko smo pri domačinih zbirali denar za gradnjo. Še več! Prav vsi so sodelovali pri prostovoljnih delovnih akcijah in ni ga, ki ne bi opravil vsaj dvesto ur. Precej pa so nam pomagali tudi Cestno podjetje Celje TOZD Asfalt in kamnolom Velika Pirešica, Ceste — kanalizacija iz Celja ter žalska občinska skupščina in številne organizacije združenega dela iz žalske občine.«

MARTIN DOLAR: »Tudi mladi smo poprijeli za delo, saj bi bilo malce neprijetno, če se ne bi izkazali. Mislim, da med nami ni nikogar, ki ne bi opravil vsaj dvesto prostovoljnih delovnih ur. Poprijeli bomo za delo in storili vse, da bi bila cesta asfaltirana do krajevnega praznika. Sicer pa z udeležbo na delovnih akcijah ni problemov.«

FRANC AŠENBERGER: »Takah akcij, kot je sedanja, je bilo v Galiciji že več in prepričan sem, da jih bo še nekaj. Prostovoljno delo je eden izmed glavnih pogojev za napredek krajevnega skupnosti. Cesta ni samo lokalnega pomena, pač pa med sabo povezuje tudi dve sosednji občini. Povedati moram, da je bila gradnja zahtevna, že zaradi terena, ker ga je bilo treba močno nasuti in utrditi. No, z dobro voljo se da vse doseči.«

LOJZE VERDEV: »V imenu vseh krajanov bi se rad vsem, ki so nam pri gradnji kakorkoli pomagali zahvalil. Mislim, da je z besedami težko izraziti, kaj nam pomeni ta cesta. Vsi smo se trudili, da čim več opravimo in da bi dela čim prej končali. Tudi ženske so sodelovale pri delovnih akcijah. Skratka, vsakdo je hotel biti soudeležen. Po naših izračunih bo cesta, ki bo dolga štiri kilometre, veljala okrog štiri milijone dinarjev.«

Tekst: JANEZ VEDENIČ
Foto: TONE TAVČAR

PODRUŽBLJANJE KULTURE

ZA BOLJŠO VSEBINO

V KINEMATOGRAFIH CELJSKE OBČINE

Najbrž ni samo v Celju pravilo, da kadar igra v kinu dober film, je dvorana na pol prazna ali skoraj čisto prazna. In tak film ostane na sporedu dan, dva in že ga zamenja komercialnejši, tak, ki polni blagajno. Kajti Kinopodjetje Celje je gospodarska organizacija, ki ne more živeti samo od dobrega namena vzgajati in dajati gledalcem dobre filme na račun praznega žepa zaposlenih v Kinopodjetju. Zato tudi nismo nikoli dorekli vloge te institucije, ki naj bi bila gospodarskega značaja, a z dokajšnjim idejnim vplivom na družbo. Ker pa ne prodaja sadja in zelenjave, ampak ideologijo, estetiko, vzgojo. Kako zdaj prodati dobro blago, da bodo vsi zadovoljni?

Rešitev je pred nami s predlogom o samoupravnem sporazumu o uresničevanju programske politike za področje reproduktivne kinematografije. Osnutek, ki je bil izdelan že aprila letos, temelji na spoznanju, da je repertoar naših kinematografov pomemben dejavnik v kulturno vzgojnih prizadevanjih, vendar je deležen premajhne družbene pozornosti. Takšen sporazum predvideva tudi 7. člen Zakona o filmu v Sloveniji in smo v Celju prvi, ki smo to upoštevali.

Podpisniki sporazuma se bodo zavzeli, da bodo repertoar sestavljali predvsem filmi, ki gledalce kulturno zabavajo, etično osvetočajo in duhovno bogatijo. Odklanjali bodo filme, ki idejno in estetsko slabo vplivajo zlasti na mladino, ter filme, ki s povečevanjem negativnih pojavov zavajajo gledalce ali jih odvrtačajo od realnih problemov današnjega sveta. Kinopodjetje pa bo vsaj enkrat letno moralo seznaniti vse podpisnike (Kinopodjetje, kulturna skupnost, izobraževalna skupnost) o programski problematiki predvsem glede vzgojnih in estetskih vprašanj.

Sporazum upošteva tudi izredno pomembno določilo in sicer, da bodo podpisniki v okviru ustrezne kulturne politike za vse filmske programe ki niso ekonomsko rentabilni (uvodoma rečeno), so pa po svojih estetskih, idejnih in vzgojnih in drugih pozitivnih vidikih nujni za kvalitetnejši program, omogočili organizacijam, ki se ukvarjajo z reproduktivno kinematografijo na območju občine Celje.

Sporazum predvideva več oblik dela in boljsega medsebojnega povezovanja med kinopodjetjem, šolskimi zavodi in zvezo kulturnih orga-

nizacij. Pomembno določilo je tudi to, da bodo podpisniki tega prvega sporazuma v Sloveniji omogočili tudi odročnim krajem, ki nimajo možnosti stalnega predvajanja filmskih predstav, da bodo videli kakovostne filme.

Deveti člen osnutka sporazuma vsebuje tudi posamezne elemente kulturne vzgoje, v desetem pa podpisniki ugotavljajo, da je razvoj kinematografije v celjski občini širši družbeni interes in se bodo zato vsaj enkrat letno dogovarjali o uresničevanju razvoja kinematografije v občini. Povejmo še to, da v imenu prelagatelja sporazuma nastopa komisija za filmsko dejavnost pri kulturni skupnosti občine Celje, o njem pa so razpravljali že na skupščini kulturne skupnosti Celja ter v svetu za kulturo pri občinski konferenci SZDL.

Nedvomno gre za nov, zelo pomemben korak v procesu podružbljanja kulture v celjski občini. Ob tednu domačega filma, ki bo letos slavil že kar majhen jubilej (5 let!), je to prav gotovo v zgodovini reproduktivne kinematografije pri nas največji korak naprej. Najbrž ni naključje, da je bil ta korak storjen prav v celjski občini.

Sporazum bo podpisan jeseni. DRAGO MEDVED

NEKAJ O STARIH HELEBARDAH

SPOŠTOVANJA VREDNE

PISE MILENA MOŠKON

Helebarde sodijo v isto vrsto starega orožja, ki zbuja med obiskovalci muzejev posebno zanimanje. O helebardah je namreč marsikdo že kaj slišal ali pa jih je tudi že videl v filmskih ali gledaliških prizorih, v raznih knjižnih ilustracijah, na slikah ali drugod...

Celjski muzej razstavlja v I. nadstropju Stare grofije iz svoje zbirke deset izbranih renesančnih in zgodnjebaročnih helebard. In ravno v zvezi s temi helebardami bi želela javnost pobliže seznaniti z razvojem in pomenom te vrste orožja.

Helebarda je vrsta hladnega pehotnega orožja na lesenem drogu, ki se je pojavilo zaradi bojevanja pešcev s konjeniki, kateri so bili zaščiteni z oklepi. Nastala je iz pehotne bojne sekire, kateri so dodali bodno ost z rezili in vranji kljun. Uporabljali so jo začeli švicarski pešci v začetku 14. stoletja. Uspešni bojevanja s to vrsto orožja so bili takrat izredni in se lahko primerjajo le z uspešnostjo kakršno je vojna taktika in tehnika dosegla z iznajdbo smodnika. Z budno ostjo helebarde so udarjali po konjeniku in konju ter poškodovali nezavarovane dele njihovih teles, s sekiro pa so uničevali oklepe. Helebarde niso imele dolgo časa kljuna, saj so ji ga dodali šele v 16. stoletju. Kljun je služil za vbadanje, obenem pa so z njim lahko povlekli s konja zaščitenega oklepnika.

S helebardami so bili sprva oboroženi pešci v prvih bojnih vrstah, na preходу v 15. stoletje pa

se je premaknila v samo središče bojne formacije, saj je bilo kar 80 odst. pešcev oboroženih s helebardami. Kasneje jo je začelo izpodrivati kopje in ob koncu 16. stoletja je v vojskah nastopalo samo še 15 odst. helebardistov. S tem je začela helebarda izgubljati svoj prvotni bojni pomen, zato je počasi dobivala predvsem dekorativne oblike. Iz bojnih vrst je prešla v roke telesnih straž ter trabantov ali pa je služila za oznako raznih činov, od 18. stoletja dalje še zlasti za pehotne častnike. V 19. stoletju so helebarde nosili samo nočni čuvaji, zdaj pa jo nosijo le še stražarji v vatikanski državi.

Običajne dolžine helebard znašajo od 180 do 240 cm. Izdelane so iz

mešanice železa in jekla, drog pa je običajno iz jesenovega lesa. Sekirica in kljun sta navadno okrašena s perforiranimi okraski raznih oblik, na najdragocnejših primerkih pa so krasili te površine z globoko črnim jedkanjem. Predloge za te krasitve so izdelovali risarji-grafiki in izhajajo iz rastlinskih, figurativnih, heraldičnih, grotesknh in drugih motivov. Izdelovalci sami so pogosto označevali svoje izdelke z znaki, ki omogočajo tudi določanje provenience nekaterih helebard.

Celjski muzej hrani v svoji zbirki orožja več kot 40 helebard. Te so nastale v 16. 17. stoletju, nekaj pa jih je tudi iz 19. stoletja (te so v glavnem ponarejene ali pa predelane). Po signaturah sodeč so pomembnejše primere iz celjskega muzeja izdelale nemške delavnice Solingen, ostale pa kar domači kovarji. Med najlepše sodita razkošni helebarde, ki sta razstavljeni v renesančni sobi in sta okrašeni z značilnimi stilnimi motivi v globoko črnem jedkanju. Ostale helebarde, ki datirajo v 17. stoletje, pa so razstavljene v glavnih dvorani in ustvarjajo posebno razpoloženje v prostoru s Celjskim stropom, na katerem so v osrednjem polju za balustrado naslikani možje s helebardami, ki so bili, kot vse kaže, v začetku 17. stoletja stražarji grofa Jobsta Thurna Vallesasina, tedanjega lastnika Stare grofije in naročnika slavne stropne slikarje v Celju.

M. M.

FILM

PULJSKE BLEŠČAVE...

ARENJI BOMO VIDELI 18 DOMAČIH FILMOV

S premiero Vukotičevega filma Akcija stadion se je predvčerajšnjim v veliki puljski areni pričel 24. festival jugoslovanskega igranega filma. Kljub temu, da je ta festival zaradi svoje tradicionalne vsebine že precej izgubil na pomenu, pa slej ko prej ostaja najpomembnejša revija jugoslovanskih filmskih dosežkov. O festivalu samem bomo redno poročali v Radiu Celje, pa tudi v prihodnji številki tednika bomo obširneje orisali dogajanja. Danes naj zapišemo le to, da tokrat od Pule pričakujemo veliko. Festival se je delno le znebil svoje togosti, pravo prelomnico pa naj bi predstavljala v smislu uresničevanja samoupravnih odnosov pri filmski proizvodnji in produkciji ter uresničevanju za-

kona o filmu. Zato bodo ob filmskih projekcijah, na katerih bomo videli 18 novih domačih filmov, nedvomno veliko zanimanja žele vse spremne prireditve.

Predvsem velja omeniti podpis samoupravnega sporazuma o ustanovitvi koordinacijskega odbora jugoslovanskih filmskih manifestacij, ki se ga bodo udeležili predstavniki vseh vidnejših jugoslovanskih festivalov in filmskih manifestacij, med njimi tudi predstavniki celjskega Tedna domačega filma. Precej pozornosti žanjeta v Puli tudi razstavi »Tito in film« ter razstava filmskega designa. Slovensko kinematografijo zastopata na festivalu dva filma. Klopčičevo delo Vdovstvo Karoline Zašler, od katerega po uspehu na berlins-

skem festivalu tudi v Puli precej pričakujemo in Kavčičeva Sreča na vrvi.

B. S.

ČRPALKA OB ULICI XIV. DIVIZIJE

TOVARIŠ, ZAKAJ PRIJAZNOST?

DOBER GLAS SEŽE V DEVETO VAS, PA SEVEDA TUDI V ČASNIK

Ljudje smo pravzaprav čudni. Nikoli nam ni prav in kar naprej nad čim godrnjamo ali s čim nismo zadovoljni, še posebej tedaj, ko govorimo, hvalimo ali kritiziramo kot potrošniki. V marsičem je krivda na potrošnikovi strani, to je že treba priznati. Sitni znamo biti, neuvidevni in nestrpni, ampak to navadno pripišemo hitremu tempu našega vsakdana. Toda vsaka medalja ima dve plati. Človek, ki opravlja na nekem delovnem mestu poklic za katerega se je odločil, ga mora opravljati tako, da bodo potrošniki z njim in njegovimi uslugami zadovoljni. Zdaj smo nekako razčistili z osnovnimi pojmi, ki so narekovali tudi malo bolj provokativen naslov pričujočega sestavka.

Ustavili smo se namreč na Petrolovi črpalki ob Ulici XIV. divizije v Celju. Dober glas seže v deveto vas, prvi pregovor in zato ni nič nenavadnega, če je prišel tudi do našega uredništva. Mnogo strank, predvsem šoferjev, z veseljem ugotavljajo, da so uslužbenci na tej črpalki kar vsi po vrsti izredno prijazni, uslužni in hitri. Radi se zatekajo k njim po

gorivo za svoje jeklene konjičke in tudi z različnimi strokovnimi vprašanji se obračajo k njim.

Najstarejši med njimi je MIHA GOVEDIČ, ki je sicer po rodu Libojčan. Precej let je bil zaposlen kot delavec v Železarni na Jesenicah, potem pa se je vrnil v domače loge in se zaposlil na tej črpalki, kjer dela že osmo leto. Ko smo ga kar iznenada zmotili pri njegovem delu in ga vprašali, zakaj so pri njih tako pri-

jazni, je bil na moč prese-nečen.

»Veste, vsako delo lažje in hitreje steče, če ga opravljaš z dobro voljo. Te nam pa res nikoli ne zmanjka. Radi se pošalimo z vozniki, izmenjajmo kakšno šoferško, medtem pa mimogrede napolnimo rezervoar z bencinom, obrišemo steklo, preverimo olje in destilirano vodo ter na željo voznika še kaj. Konec koncev je to naša dolžnost! Res je, da imamo precej stalnih strank, nekaj celo iz Laškega in drugod. Ne vem, kako bo v prihodnje, kajti našo črpalko nameravajo že letos porušiti, nas pa porazdeliti po drugih Petrolovihih enotah. Meni in mojim tovarišem se bo prav gotovo tožilo po

njej in kot kaže, tudi nekaterim našim rednim odjemalcem. Pozimi so v veliki meri prihajali k nam po kulinolno olje ljudje s Svetine in iz bližnjih vasi. Medtem ko je avtobus na obračalšču obrnil, smo poskrbeli, da so bile njihove posode polne in so se lahko takoj vrnili nazaj domov. Ti nas bodo verjetno najbolj pogrešali. Če pogledamo po dnevnem prometu, je naša črpalka nekako na tretjem mestu, kar pomeni, da nam dela nikoli ne zmanjka.»

In jim ga verjetno tudi ni bo, vsaj dokler bo na tem mestu stala črpalka. Zaradi prijaznosti, kvalitete uslug vsega, za kar bi tudi drugi želeli, da je tako.

MATEJA PODJED

KAJ GLEDAMO

BULEVAR RUMA

Ta francoski film pomeni vnovično prijetno srečanje s še vedno priljubljeno Brigitte Bardot in nič manj slavnim Linom Venturo. Film sam po sebi sicer ni nič posebnega, je pa prijetna poetna osvetočitev z dovolj domiselne zabavnosti, da ne izzveni kot prazna in plehka limonada.

Pripoveduje o časih prohibicije v ZDA in brezobzirnih kriminalcih, ki so ilegalno tibotapili alkohol v deželo. Med njimi so imeli posebno mesto kapitani majhnih, hitrih in do zob oboroženih ladij, ki so pogosto ugnale tudi budno obalno stražo. In o takšnem morskem volku, ki je do ušes zaljubljen v lepo igralko iz nemih filmov pripoveduje Bulevar ruma. Prvo pravo srečanje s to lepoticco pomeni tudi preobrat v življenju kapitana, ki postane pravi mehkosrčnež, kljub temu, da mu štrene kar naprej meša ekscentrični Lord. Skratka, duhovitih in akcijskih zapletov je v tem filmu dovolj, da ne bo dolgčas. Kaj več pa od filma le ne gre pričakovati.

M.D.B.
TREBČE
1977

CESTA
MARŠALA
TITA

obzornikobzornikobzornik yiu.jozqoyiu.jozqoyiu.jozqo

mesečna priloga novega tednika

ŠIROK NASMEH ČRNIH OČI MALO SKUŠTRANE GLAVE

Takole, kot ga prikazuje slika, posneta lansko leto na Tednu domačega filma med obiskom slovenskih filmskih delavcev v Aurel, takle je vedno. Vsaj takega poznamo, ko steče beseda o igralcu Poldetu Bibiču, ki je že pred leti začel svojo gledališko pot iz Maribora do Ljubljane, kjer je pred kratkim prevzel odgovorno mesto direktorja Drame. Povsem nemogoče je z nekaj besedami ponazoriti vsa tista leta, ki so vodila Poldeta Bibiča po odrih slovenskih gledališč vse do Drame in Mestnega gledališča ljubljanskega, do pedagoškega mesta na igralški akademiji, pred filmske kamere in do predsednika odbora za gledališko dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije.

Na stotine misli se je razgrnilo pred dnevi v Piranu, kjer so se zbrali amaterski slovenski gledališki delavci, da bi se pogovarjali o svojem delu in o načrtih. Ob večerih, ko je morje z valovi že krepko segalo po skalah ob piranski panti, so odmerili svoje korake po ozkih učilnicah starega obmorskega mesta. Vodili so jih v dom godbenikov, kjer so v veliki vadbeni sobi posedli po okornih stolih in se pogovarjali s svojimi gosti. In kako bi si zamišljali svoje delo in iskrena hotenja brez srečanja z igralcem, ki ga poznamo po mirnih, vedno malce na široko odprtih, začudenih očeh in po tistem značilnem, počasnem, več kot dobrohotnem nasmehu, ki se razleže preko vsega obraza v nenadomestljivo in neponovljivo podobo.

Tako je prišel trenutek tega srečanja, kjer so besede zavite v večer toplega poletja skušale oživiti in potrditi vse tisto, kar smo sicer o Poldetu Bibiču že malo vedeli, zvedeli nekaj na novo, sicer pa smo hoteli vse to še enkrat doslišati iz njegovih ust in slišati njegov glas, ki je tako značilno širok in topel, tak, kakršnega si laično in romantično želimo, da bi ga imel sleherni igralec.

A vrnimo se h glasu. Spomini so segli v tista leta mladosti Poldeta Bibiča, ko je hodil v gledališče kot gledalec in si pravzaprav ni predstavljal, da bi tudi sam kdaj stal na odrskih deskah pod številnimi žarometi.

Le malo ljudi ve, da je Polde Bibič pred leti znal tudi zastaviti pero in ustvarjati pisano besedno umetnost, kjer se je največkrat potegoval za tiste »z dna«, za takomenovane socialne probleme, ljudske posebneže, vsakdanje ljudi, ki se z znojem pehaajo za svoj kos kruha. V literarnem ustvarjanju je našel delček možnosti, da svojo govorico razširi in da spregovori ljudem in svojemu času vse tisto, kar ga teži, kar mora povedati.

S takim glasom prideš na slab glas

Tako mu je dejal nekoč pedagog na akademiji. Bibič se tega spominja nekako takole: »Sem že vedel, da mi bo moj glas še prav prišel in da je za igralca tudi to zelo pomembno. Pa sem malce začel z njim koketirati, a

me je režiser Drame France Jamnik kmalu spregledal in rekel: »Če boš še naprej govoril tako in s takim glasom, boš kmalu na slabem glasu...«

Hitro je popravil način govora in do danes je vse v redu. Ne bi si mogli zamišljati tega igralca brez njegovega glasu, ki je tako karakterističen tudi za vse tiste številne vloge, ki jih je doslej odigral. Kakor da bi igral junake svojih literarnih zgodb. Se še spominjamo Erdmanovega Samomorilca, ko je v televizijskem posnetku izvrstno upodobil ta groteskni lik, kjer so izrazito govorile njegove velike oči, globok glas in kjer je znal takorekoč brez igre prepričati gledalca v položaj zbranega spremljanja k dogajanju na malem ekranu.

Velika ljubezen

Kaj je velika ljubezen za igralca? Brez dvoma je to gledališče, čeprav ne za vsakogar. Toda na konvencionalno vprašanje, kje najde največ zadovoljstva, se je Polde Bibič odločil med odrom, filmsko in televizijsko kamero in radijskim mikrofonom vendarle za gledališki oder, kjer igralec od predstave do predstave z gledalci preverja svoje delo, preverja svoj prav.

Kaj je to vloga?

Kaj je to vloga, kakšne so vse vloge, kako se igralec pripravlja na vlogo, zahtevajo posamezne vloge kakšne posebne priprave...? Nič koliko vpra-

šan — odgovor pa en sam in zelo preprost. Se prej sledi obvezen nasmeh, iskrivost pogleda, ki spominja na odseve trenutkov tistega dela, ko smo ga videli pred leti v Tavčarjevi 4000 ali kje drugje.

Vloge so seveda različne, zelo različne, toda posebnih priprav ni. Če si igralec, veš, kako je treba. Ko ti pomaga še režiser, je treba samo delati. Tudi za vloge, namenjene mladinskemu delom, niso zanj zahtevale posebne priprave. Igralec mora imeti do svojega dela celovit odnos, kar še zdaleč ne pomeni, da bi igral vse po vrsti enako. Potreben je notranji odzven sporočilu, ki ga vloga in celotno delo nosita. S tem je tudi najlažje doseči prepričljivost, to pa je že doma la opravljeno delo.

Rekli smo že, da Polde Bibič največkrat igra take preproste ljudi. Takega imamo tudi v spominu iz Marodičevih Malih oglasov. V Cvetju v jeseni pa je igral »gospoda«, lepo se oblačil in elegantno hodil po mestnih ulicah. Nekega dne ga je v Ljubljani srečala na cesti neka znanka in rekla: »Ja gospod Bibič, v tisti Lepi igri pa ste bili res pravi gospod!« Sledil je smeh v piranski dvorani in medkljic: »Ja, pa tudi to se je videlo, da ni znal kositi!!!« Pa sem si mislil sam pri sebi — kako pa bi se spodobilo za gospoda, da bi znal dobro kositi. To je kvečjemu še ena potrditev več, da je bila ta vloga Poldeta Bibiča kar dobra.

Včasih se malce oglašča, ob premlevanju misli. Potem pove tudi na glas,

da ga včasih kar preganja slaba vest ali pa vsaj občutek zaradi razdrobljenosti. Njega dni je pisal, igral in še igra na odru, pred filmskimi kamerami, sodeluje na radiu, vedno najde čas in razumevanje za ljubitelje gledališča, ki se trudijo po svojih najboljših močeh in vedenju, zdaj je upravnik Drame. Se in še bi naštevali, pa se niti ne spominim vsega... sledi le vprašanje Toneta Partljiča, kaj si zdaj »domišlja«, da bo kot upravnik Drame uspel narediti... pa temu vprašanju sledi smeh in bi prvi hip niti ne uganil, kdo se bolj smeji: razigrani in še vedno radovednosti poln avditorij ali Tone Partljič ali Polde Bibič, ki je bil ves večer sorazmerno miren in nič igralški, medtem, ko je naslednji večer pisec dramskih tekstov T. P. izvedel pravi show, ki naj bi bil na njegov račun, pa marsikdaj ni bil. A to je že druga zgodba.

Poskus slabe vesti

Beseda je tekla tudi o vrednotenju lastnega dela in o odnosu do njega. Tako smo prišli tudi do samozadovoljstva, o njegovih nevarnostih itd. In samozadovoljstvo je porodilo tudi samozadovoljevanje, za katerega so zdravniki sicer zapisali, da ni zdravju škodljivo in je Polde Bibič to nič kaj medicinsko rešil s salamoniskim odgovorom, češ samozadovoljevanje res ni uradno škodljivo, toda poslužujemo se ga pa vendarle samo v skrajnem primeru...

Če bomo zdaj Dramo kdaj večkrat videli izven njene strehe v prestolni Ljubljani — naj živi njen novi direktor — bomo tudi konec prejšnjega odstavka bolj razumeli, oziroma našli njegovo potrditev v praksi. To pa je danes že nekaj vredno.

Kaj bi z epilogom, jutri je še en dan

Takole sklonjen k delavki v celjski Aurel ne deluje nič direktorsko, še manj zvezdniško. Njegove najlepše piranske besede so ostale brez dvoma tiste, ko je govoril o želji po stikih z ljudmi, z odkritim pogovorom z delavci. Takega ga poznamo tudi v Celju, ko je v času tedna domačega filma obiskoval delovne organizacije in našel čas ter možnost za dialog z neposrednimi proizvajalci. Vsak pogovor mu je dragocena izkušnja, vsak pogovor mu je srečanje z ljudmi in Polde Bibič ni nikoli bežal od ljudi. Hotel je biti in tudi je del vsakdanjika, pa vendar v taki obliki in na tak način, da riam ga tudi razkriva v novih razsežnostih in nas seznanja z našim svetom na njemu lasten način. Po tem, kako ga sprejemamo in imamo za svojega, lahko sodim, da smo oboji uspešni.

In namesto epiloga: kmalu spet na svidenje v Celju, ki bo letos že petič gostilo jugoslovanske filmske delavce in med njimi širok nasmeh črnih oči vedno malce skuštrane glave.

Po spominu zapisal DRAGO MEDVED

Fotografija: D. M.

TOMAŽ DOMICELJ: „PAZI

ti, pa Zoran Crnkovič, Benč in še nekateri? Kje so mladi?»

Vlada starih mačkov

»Teško je reči, kje so razlogi za katastrofalno stanje v slovenski pop in rock glasbi. Morda sem sam eden najbolj poklicanih, da o tem govorim, saj, konec koncev, že enajst let vztrajam v tem poslu. Pa tudi sam nimam univerzalnega odgovora. Morda bo to, kar bom povedal opravičilo za glasbenike, a verjemi — tako je! Pri nas organizacije in organizatorjev ni. Prav zaradi tega, zaradi slabe organizacije, produkcije in nerazumevanja je položaj v naši rock glasbi takšen kot pač je. Entuzijazma, kot smo ga kazali mi, ki smo pred enajstimi leti začeli igrati z rockom na slovenskem, ni več. Ni več mladih, ki bi začeli igrati na radioaparate, ki bi dobivali 12 dinarjev na nastop, ki so jim mamice kupovale prve kitare za rojstni dan in očki prve ojačevalce za uspešno opravljen tretji letnik gimnazije. Teh časov več ni. Jih tudi ne more biti, saj so mladi postali kritični. Še posebej po nastopu mnogih tujih skupin pri nas. Danes je treba imeti profesionalno opremo in biti dober glasbenik, pa to še ni vse, čeprav je že to hudičevo drago.

V Sloveniji je pravzaprav presenetljivo število mladih glasbenikov, ki so obrtniško v redu, idejno pa mnogo slabši, kot smo bili mi, ko smo začeli. Sicer pa nove generacije sploh ni! V glavnem

igramo le stari mački med 25 in 30 leti, pa čeprav še veljamo za mlade, je to premalo. Od Predmestja, Jutra, ansambla Prelom, pa Oko in Izvir — vsi so začeli nekako v istem času kot jaz. Celo skupina Begnograd, ki je nekako najmlajša in ima najmlajše glasbene ideje, je v povprečju stara preko 20 let. Ni pa več 17 letnih mulcev, ki bi znali nekaj zaigrati, kot smo znali mi. Če pogledaš nazaj na prve slovenske bende — v njih so bili sami srednješolci. Kdor je bil star 20 let je veljal že za starega...»

Entuziazem je premalo

»Gotovo so nekje tudi vzroki...»

»Ti so povsem jasni. Nobene organizacije ni, entuzijazma je malo... Ni kriv le denar, gre za eksistenco. Perspektive so za vsakogar, ki se želi ukvarjati z glasbo poklicno, tako slabe... Nihče ne začne igrati kitare zato, da bi postal milijonar, ali novi Keith Richards, John Lennon. Toda ko vidi, kaj vse potrebuje, če hoče sploh začeti igrati in kako slabe so perspektive, da vendar kaj doseže in si zagotovi življenjski obstoj, nastane zatišje in brezup. Vsaj v pravi rock glasbi, medtem ko v komercialni pri nas doživljamo »sve i svašta«, samo prave glasbe ne.»

Anarhija vlada

»Kolikor poznam stanje je v drugih republikah le nekoliko drugače. Predvsem v Bo-

sni in Hercegovini, pa tudi v Srbiji rock uspeva.»

»V smislu organiziranosti, koncertnih nastopov, ne. Prav tako se dogajajo svinjarije, vlada anarhija, dogajajo se kraje (iz žepa) itd. Je pa področje večje in tako lažje najdeš glasbenike, ki so pripravljeni tvegati. V Sloveniji, naprimer, je le kakšnih dvajset plesišč, trideset hotelov, pet koncertnih dvoran in... konec.

Pa še nekaj. V drugih republikah imajo rock glasbeniki veliko podporo v tistih organizacijah, ki so predvsem moje organizacije. V organizacijah mladih, v Svobodah, Zvezi kulturnih organizacij ipd. Pri nas pa doživljamo večjemu nasprotno.

Skenderija naprimer, kot mladinski center, dvorano naravnost ponuja ansamblom za vaje. 12 ansamblov ima tu zastojni prostor za vaje, enkrat mesečno pa zato ansambel nastopa zastojni. Tako preprosto mora vaditi, da pokaže kaj zna. In če zna, so odprta vsa vrata.

Ob vsem tem imajo še dobre snemalne studije, dobre producente, studijo lahko posameznik ali skupina dobi tudi za celo noč (v Ljubljani je to povsem nemogoče) in preprosto mora nekaj nastati.

Zaradi tako bistvenih malenkosti, ki pa so res bistvene in jih pri nas nikakor ni mogoče urediti, je rock scena takšna kot pač je. In zato vztrajajo le najbolj zagriženi in po svoje »usekani« tipični a la Tomaz Domicelj. Vztrajamo in delamo. Mislim, da delamo dobro in prepričan sem,

da slej ko prej mora nekaj počiti tudi v Sloveniji.»

»Popevka« je le farsa

»Kaj naj počti, da bo stanje vendarle drugačno? Opažamo namreč tudi, da se občinstvo vsaj v Sloveniji odvrta od domače rock glasbe, da kupujejo tuje plošče, poslušajo tuje skupine. Domači rock glasbi pa ni pripravljeno dati podpore. Recimo, zadnji primer s Slovensko popevko. Rock večer je bil najslabše obiskan...»

»To je res. A rock na slovenski popevki... Prosim te! To je bila farsa... Odkar ni več »boom festivala«, ki je dotične pač motil, se je zanimanje mladih precej preusmerilo. To vem, saj živim med mladino in vem kako se počuti. Za konkretno rock večer na slovenski popevki pa lahko rečem le to, da bi bil tudi obisk boljši če...»

Prvič: Ne bi bil sredi tedna in to še ob zaključku šole in predvsem, če bi ga reklamirali kot srečanje slovenskih rock skupin in ne kot del okostenele slovenske popevke. Rock ne more biti del festivala, ki goji glasbo kakršno mladi ne le prezirajo ampak naravnost sovražijo, saj vedo, kako zelo zlagano je vse skupaj. Prepričan sem, da so si mladi rekli — »Ne v tem pa ne bom sodeloval« in to me veselilo! »Mnogi kritiki so po festivalu menili, da je prav v rocku in šansoni perspektiva slovenske popevke, ki je sama kot takšna zšla v slepo ulico.»

Franc Selišnik, 22-letni fant iz Podolševe, ki je skrivnostno izginil pred devetimi leti (slika je iz vojaških dni).

Domačemu turistu ali planincu je dobro znana makadamska cesta, ki se v Solčavi pri hotelu Rinki poslovi od asfaltirane ceste in ga v teh vročih poletnih dneh popelje po strmih pobočjih, mimo samotnih kmetij, skozi gozdove do Sv. Duha, majhnega hribovskega naselja, ki počiva v vznožju gore Olševe, ovenčane z znamenito Potočko zijalko.

Marsikateri popotnik si poišče okrepčilo ali zatočišče v tem čudovitem okolju Podolševe, v hiši številka 26, ki je hkrati tudi planinska postojanka.

Površno oko bi navidez krhki lastnici, Elizabeti Selišnik, po domače Strelčevi mami, ne prisodilo, da je rodila štiri krepke sinove. Ne prisodilo, da skriva v sebi silno moč upanja, ki ga ne more izbrisati ne čas, ne dvom. Obraz je prezgodaj razbrazdan od udarca nesreče, drhteče roke sklepa v drobno pest kot da hoče razkleniti okove, ki stiskajo resnico o njenem drugorojenem sinu Francu, skrivnostno izginelem pred devetimi leti v Robanovem kotu v Solčavi.

UPANJE BLEDE

USODNI OSEMNAJSTI MAJ

Franc Selišnik je odslužil vojaški rok februarja 1969. leta in se poln načrtov lotil gospodarjenja na kmetiji. Dva meseca kasneje, 18. maja, se je hotel kot vsi ljudje, malo poveseliti. Odšel je na veselico, ki so jo tiste hladne majske nedelje priredili v gostilni Rogovilec pri Solčavi.

V gori je naletaval sneg. Franc je prispel do Rogovilca, kjer se je v veseli družbi zadržal pozno v noč. Bil je dobre volje, prepeval je in dajal za pijačo. Prijateljem in znancem. Okoli ene ure se je z družbo odpeljal proti Logarski dolini. Pri hiši Janeza Vršnika je Franc predlagal, da bi stopili še v združeno gostilno na kakšen kozarček. Družba je povabilo odklonila in se odpeljala naprej. Franc pa je zavil proti gostilni Zadržnik. Od tu naprej je za njim izginila vsaka, tudi najmanjša sled, kot da se je fant vdrl v zemljo.

VSI IŠČEJO FRANCA

Mati Elizabeta, ki so jo že nekaj dni mučile hude sanje, je takoj ob petih zjutraj, ko sina še ni bilo domov, stekla v bližnjo karavlo, od koder so se vojaki takoj odpravili v dolino iskat fanta. Zaman. Ko se Franc ni vrnil še naslednjo noč, so obvestili postajo milice. V akcijo so stopili organi UJV Celje z delavci milice, vojska in domačini ter temeljito prečesali vse poti in gozdove okoli Solčave. Brez uspeha.

Prišli so kriminalisti iz Ljubljane in zaslišali vse priče, ki so bile tisto usodno nedeljo z njim. Zaman.

Na lastno pobudo so prispeli jamarji iz Celja in Prebolde in preiskali vse znane jame na tem področju. Nikakršne sledi. Potapljači so pregledali vsak tolmun, vso strugo reke Savinje. Našli niso ničesar.

SAMOMORI SE VRSTE

Na veselici je bil takrat tudi znanec Franca Selišnika iz Luč. Zanj so ljudje trdili, da je imel tisto noč prometno nesrečo, v kateri naj bi izgubil življenje Franc. Osem dni kasneje se je ta isti fant obesil. Zdravnik, ki je prišel, je poleg mrtvega sina našel mater, vso v krvi. Z nožem si je hotela vzeti življenje. V bolnišnici so jo rešili, vendar potlej ni marala govoriti z nikomer. Zapirala se je v hišo. Nato je naredil samomor še oče. Njegovo truplo so našli na skednju. Kmalu je umrla še mati in tako so v slabem letu dni po izginitvi Franca Selišnika, pokopali vso družino iz Luč.

BESEDO IMAJO ŠE JASNOVICI

Nesrečna Strelčeva mama je poskusila vse, da bi izvedela resnico. Tako se je odpravila v Kragujevac in poiskala jasnovidca Bogoja Djordjevića.

»Francu so ugrabili in ga v limuzini odpeljali v Avstrijo k Franciju. Je živ in zdrav, samo na takem kraju, da ne

more pisati!« Tako ji je dejal Bogoje. Mati je plačala usli in se z velikim upanjem vrnila na domačijo.

Za pomoč je prosila še svetovno znanega nizozemskega jasnovidca Gerarda Croiseta iz Utrechta, ki ji je odgovoril da s primerom ne more dobiti stika.

LJUDJE MODRUJEJO

Da bi si Franc sam vzel življenje ni verjetno, kajti za ni imel nobenega vzroka. Niti dekleta.

Malo verjetno je tudi, da bi se ponesrečil, kajti skrbna preiskava bi morala odkriti truplo.

Francetova rojstna hiša, iz katere je odšel nič hudega

„DA NISEM NA PREPIHU“

»To je pesek v oči. Oba večera sta bila golo slepilo. Ostala sta, kot vselej, le oba večera popevk. Vse ostalo niti posneto ni, pa naj bi bilo perspektiva... Da, očitali mi bodo, da jaz vseeno sodelujem na popevki. Sodelujem, ker moram! Živim pretežno od glasbe. Ker sem sodeloval na popevki, sem dobil ploščo in to v treh tednih, kar se doslej še nikoli ni zgodilo. Nastopil sem na televiziji... Popevka je v povsem slepi ulici. Vse, kar počnejo z njo zadnjih pet let, je povsem umetno. Tistih 150 ali 200 milijonov, kolikor stane, bi lahko pametneje porabili za normalno celoletno produkcijo plošč in posnetkov, za organizirano delo snemalnih studijev, za reklamo v smislu podrobnega obveščanja o novostih. Skratka, da bi delali tako, kot je treba delati in kot to delajo povsod...

Triminutna usoda

Toda stvari se spreminjajo. Se morajo spremeniti! Nepošteno je, če je celoletno delo pevca odvisno od treh minut na festivalu. Kaj če ti počasi struna, če si prav takrat nerazpoložen, bolan. Pošteni so le polurni ali enourni nastopi, ko lahko res pokažeš kaj znaš in koliko veljaš. Ne pa tri minute, ki ti lahko, tudi povsem neodvisno od tvoje kvalitete, znanja, cel svet odprejo ali pa podrejo.

In naši komponisti! Čudoviti obrtniki so, a ne tudi glasbeniki. Ni dovolj, če poznaš obrt, pa si idejno prazen.

»Se na slovenskem da živeti od glasbe?«

»O, ja, se da. A živeti je treba 24 ur na dan. Ne 40 ur na teden. Osemurnega delavnika v glasbi ni. Morda bi šlo s sto urami na teden. No, ja, da se živeti tudi ob osemurnem delavniku, vendar ne kreativno. Morda v baru, a Tomaž Domicelj ne bo pel v barih. Jaz sem kreativec, živim za glasbo, z glasbo in od glasbe...«

Vegetirati ali živeti

»Tvoje pesmi bolj kot glasbeni izraz odlikujejo teksti. Življenski so, zelo različni od standardov, s katerimi nas v zabavnoglasbeni produkciji pitajo že leta in leta. Zato jih razumemo in z njimi uspevaš. Kje dobivaš ideje za tekste?«

»Povedal si sam. V življenju! Svoje tekste živim, živimo jih mladi. Mnogi drugi znani tekstopisci svoje tekste vegetirajo, jaz jih živim. Tekst je pomemben. Vsakdo ga razume, ker smo vsi bolj ali manj pismeni. Zato vsakdo ve, »hej, to sem že slišal« in spet, »glej, ta tekst je nov«. Morda ni dober, je pa DRUGACEN! In v glasbi je isto. Toda le redki upajo ocenjevati. Še vedno na glasbo gledamo kot na nekaj vzvišenega, izven ravnih, ki smo jo sposobni ocenjevati. Kdo upa reči, »to je zanič komad«, pa čeprav je. Ker pač zveni cel orkester, ker 45 ljudi igra enako, si rečemo, »ja, saj to je »fajn«, vsi enako igrajo«. Pa ni res! Kot pri tekstih je tudi za glasbo treba najti več. Ni dovolj če so besede pravilno slovnično

postavljene, važna je vsebina. Slovničar brez ideje ni nič... Enako je z glasbenimi oblikami. Tudi sam sem prišel v fazo, ko so mi rekli: »Tomaž, ti si dober, ideje imaš, zakaj se ne poglobiš v aranžmane, v teorijo glasbe.« In sem se! Priznam! Dve uri dnevno sem vadil glasbo kot poštevanko. V mesecu dni, priznam, ni me sram, nisem znal nič več zaigrati na kitaro, nič več narediti, napisati... Smešno? Takrat sem si rekel: »Fant moj, sedaj se odloči. Boš postal obrtnik ali boš delal naprej tisto, v kar verjameš!« Odločil sem se za kreativnost, saj obrtnika, ki napiše aranžman, ki mu ga narekujem, ni težko najti. Govorim odkritosrčno, iz lastnih izkušenj...

Človek, ki zna, ki ima glasbeno akademijo ali dve — vsaka mu čast. Ne trdim, da ne zna pisati, da nima idej. O, ja, lahko jih ima, celo mnogo boljše kot jaz. A takšnih ljudi je zelo malo, kot je tudi zelo malo vrhunskih matematikov, ki ne bi bili »prsteni«, brez življenja v sebi.

Mladi so lačni glasbe

»Kaj je torej Tomaž Domicelj?«

Sem človek, ki ogromno dela, se ogromno zabava in ogromno živi. Nisem človek, ki bi kar koli od trojega zapustil. Bistveno je delo, zabava in življenje. Vse tri stvari počnem zelo spontano in zelo intenzivno. Nisem zelo srečen, sem pa zadovoljen s seboj. Nisem zadovoljen z razmerami v glasbi. Če bi bi-

le te boljše, bi lahko ljudem dal še več. Sam sebi ni bil še nikoli nihče dovolj... Nisem zaljubljen vase, sem samokritičen in iskren. Dobro vem, kaj naredim dobro in kje kiksam...

»Občinstvo te je na nedavni turneji lepo sprejelo. To bomo videli tudi s tvoje prve LP plošče, ki si jo na turneji posnel v živo in ki bo menda izšla jeseni.«

»Da, občinstvo me je dobro sprejelo. In res bi se lahko preživljal le z nastopi po Sloveniji. Mladi so lačni glasbe, ki jo imajo radi. Glasbe v živo, ne le s plošč in radia, da o TV, ki je naravnost katastrofalna, sploh ne govorim. Če bi vprašali mene, bi jo ukinitil. TV sploh ne jemljem resno.

Mala revolucija

So pa tudi s koncerti težave. Ničkolikokrat sem se organizatorjem zameril. Navadno so užaljeni po pesmi »Gospod direktor« in z najrazličnejšimi izgovori nato naslednjič moj koncert zavrnejo. To se mi dogaja nenehno. Celo življenje si vrata na eni strani zapiram, na drugi pa odpiram. Pazim le, da nisem preveč na prepihu.

»Se kdaj ozreš nazaj?«

»O, ja. To je bila mala revolucija. Ko smo mi začeli, je bilo to nedopovedljivo. Danes najbrž nihče v Sloveniji ne more narediti kaj tako slabega, da bi ga zato tako obsojali, kot so mene ob začetkih. Bil sem izobčenec. Če danes na kakšni šoli za koga govorijo, da je narkoman, je to mnogo manj grozno, kot pred desetimi leti, ko

so zame govorili: »Lej ga. Tole poslušaj Beatlese, igra kitaro in ima svoj ansambel.« To je bilo grozno!

»Ostajam Tomaž«

No, najvažnejše je, da ostajam Tomaž Domicelj, zvest sebi in vsemu v kar verjamem. Upam, da bom tudi na stara »mlada« leta prav tak. Podoben prijatelju Alexisu Kornerju ali Yohnu Mayallu, ki kljub letom vztrajata in ostajata mlada.

Zresnil se v smislu, kakršnega nekateri terjajo, ne bom. To ni resnost. Zame je resnost to, da delam pošteno, veliko, da ne izkoriščam ljudi, da ne zamujam, ne odpuščajem koncertov, da pošteno delam svojo glasbo. V takšnem smislu sem resen že vseskozi in takšno resnost gojim. Žal sem eden redkih. Zato sem tudi sam. Zato nimam benda, ker je danes pač nemogoče dobiti tri normalne ljudi, ki ne bodo pijančevali, ki so pripravljeni dolgo vaditi, ne zamujati in podobno. Tega ni in zato sem sam. Pa se imam povsem luščno.

BRANKO STAMEJČIČ

A UMRETI NE MORE

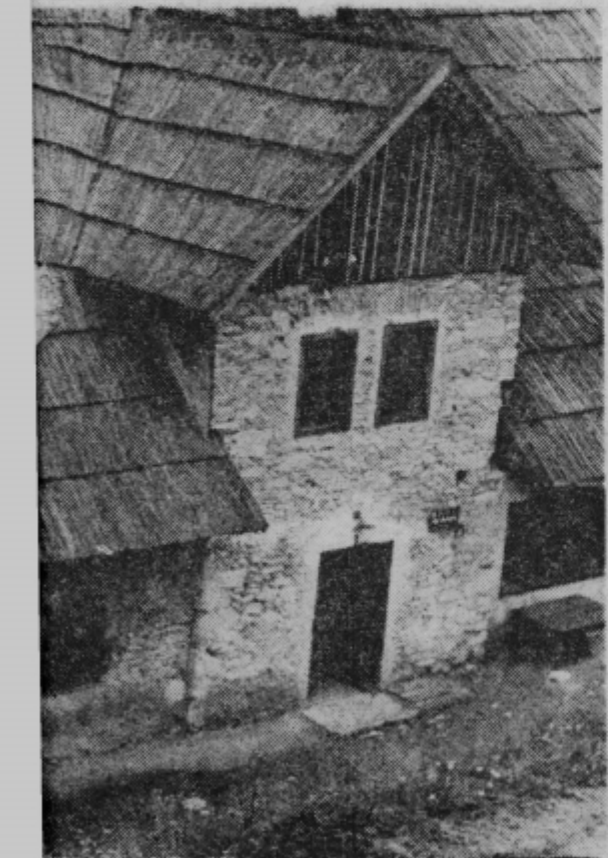
»Tudi varianta uboja ne pride v poštev, saj je bil Franc kot priden in pošten fant, z nikomer sprt. Torej tudi čuna ni moglo biti!«

»Je bil žrtev trgovine z belim blagom?«

»RAŠNO JE BREZPLODNO HREPENENJE

»Vsako jutro odhiti mati Elizabeta odklenit vežna vrata injem v srcu: Mogoče se vrne danes?«

»Orak ji zastoji, ko prisluškuje v veter in čaka klica: «! Samo čas, ki meri njeno življenje je priča teh neštetih bankov sredi dela, sredi noči in sredi hoje, ko se ozira

»skrivnosti naproti.

proti gozdovom, potem, proti skednju in pričakuje z neuničljivim upanjem in hrepenenjem; danes, zdaj, ta hip mi bo prišel sin nasproti. In tako čaka že deveto leto. Vsak dan in vsako noč znova. Doslej zaman. Dvomi so najtežji trenutki v življenju. Nesreča sama po sebi ni nič strašnega, strašnejša je v molk zavita skrivnost, ki Strelčevo materi veča gorje. Samo ena sama beseda — ŽIV ali MRTEV, jo lahko reši tega brezkrajnega trpljenja.

Koliko nasvetov, domnev in vesti — resničnih in izmišljenih — je prejela mati v vseh teh letih čakanja. Kolikokrat ji je srce vztrepotalo ob novici, da so našli sled za sinom in kolikšno je bilo vsakokratno razočaranje ob odkritih dejstvih, da je bila pomota; da, to ve le mati sama.

TUDI OČE FRANCA UMRE OSEMNAJSTEGA

Čudno naključje je hotelo, da je 18. oktobra 1975 odšel oče Franca Selišnika k sestri v Grušovlje na obisk. Zvečer so se z družbo odpravili v gostilno. Ko so se vračali proti domu, je Jože Selišnik ostal zadaj. Sestra se je obrnila, da bi videla kje se brat zadržuje toliko časa. V luči žarometov avtomobila, ki je peljal mimo, je opazila, da brat leži na cesti. Stekla je k njemu in bila priča samo še zadnjemu vzdihu. Tako je preminil tudi oče Jože na isti dan v mesecu kot je izginil njegov sin.

KDO POZNA RESNICO

Ko vprašam Strelčevo mamo za zadnje vesti, ki bi mogoče nakazale sled za izgubljenim sinom, odgovori z glasom, ki že skoraj ne verjame več.

»Nesrečni fant iz Luč je menda izdal skrivnost prijatelju v dolini, preden je napravil samomor. Prijatelj pa si ne upa izdati resnice nikomur, ker se boji, da bo tako tudi sam vpleten v to skrivnostno izginitev, nesrečo, uboj ali ugrabitev?«

Naj bo vest resnična ali ne, dejstvo je, da si je mati v vseh teh letih upanja čakanja in iskanja sina vsekakor zaslužila zvedeti resnico. Naj bo še tako radostna ali tako boleča. Človek lažje živi z resnico, kot pa v negotovosti, zaviti v meglo — a v tem primeru zgodbo, skrito v črn oblak, ki plave nad tihotnim hribovskim naseljem Podolševce, nad mogočnimi gorami in čaka, kdaj bo teža tolikšna, da bo resnica padla iz njega. Čeprav v obliki težkih nevihtnih kapelj, nabranih iz posušeni solza matere Elizabete. Vso pravico ima dobiti jih nazaj, da jih njene oči sprejmejo in zopet potočijo ali iz veselja, da sin še živi ali iz žalosti, da ga je čas že zdavnaj, pred devetimi leti, pokopal v svojem večnem krogu rojevanja in umiranja.

Besedilo in slike: LIZA LIK

Nesrečna mati, 55-letna Elizabeta Selišnik, še vedno čaka na sinovo vrnitev.

ORKESTER GARDE POD TAKTIRKO MOŽA S SVETINE

poleči in poslušalci so zahtevali dodatek. Dodatek od orkestra, ki ga ni mogoče poslušati vsak dan, muzicira pa tako, da pozabiš na vse težave in se prepustiš opojnemu glasbenemu svetu.

Po koncertu sva z dirigentom Francem Klinarjem sedla na stol a pod tribuno. Dirigent je bil popolnoma moker in pot mu je curkoma lil po obrazu za ovrtnik bele srajce. Vendar na obrazu je bilo kljub zmučenosti in utrujenosti čutili neko posebno zadovoljstvo. Oči so živahno begale za množico, ki je počasi odhajala iz dvorane.

Kako ste zadovoljni z odzivom in sprejemom celjskega občinstva?

«Teško je opisati te občutke, vendar je to za mene naj-srečnejši dan».

Dopoldne ste bili še v Beogradu, kjer ste za svoje dolgoletno delo dobili visoko priznanje, nagrado 4. julij. Zdaj ste dve uri dirigirali ...

«Res je, dopoldne sem dobil nagrado, katere sem tudi izredno vesel, saj je priznanje mojemu delu in dokaz, da le ni bilo vse zaman. Ob 15. uri sem poletel iz Beograda in bil že ob 18. uri v Celju. Naporno je bilo, vendar za tako čudovito občinstvo, kot je celjsko, se je splačalo tudi to narediti. Preseneča me to, da vaše občinstvo enako toplo in razumevalno sprejema tako množične pesmi kot koračnice in simfonije ter seveda vse ostalo, kar igramo. Takšno občinstvo le malokje najdeš».

Ste imeli pred koncertom kakšne probleme?

«Tehnično je bilo težko vskladiti ves program tega dne in zavedati se je bilo treba, da je treba reprezentančni program tudi reprezentančno podati. Nismo si smeli dovoliti nobene napake, nobenega spodrsiljaja. Po aplavzu sodeč smo uspeli».

Bi lahko predstavili vaš ansambel?

«To je reprezentančni orkester garde, katerega prva dolžnost je igranje za predsednika republike in vrhovnega komandanta tovariša Tita. Ob tem imamo še več manjših ansamblov, ki igrajo na najrazličnejših prireditvah. Pretežno igramo v tej zasedbi, kot smo v Celju. V orkestru je devetdeset izvrstnih glasbenikov, ki so disciplinirani in vestni delavci, tako da je z njimi zelo prijetno in hvaležno delati. Igramo vse od vojaških koračnic do simfonij Hajdna, Mozarta, Beethovna. Imamo zahteven program, orkester pa je z napornim in vztrajnim delom dosegel evropsko kvaliteto raven».

Kaj smatrate za največji uspeh?

«Brez dvoma igranje na poletnih dubrovniških igrah, kjer

igramo že deset let. Igrali pa smo že tudi v Zagrebu v dvorani »Vatroslava Lisinskega« pa v Kolarčevi univerzi, skratka povsod, kamor so nas povabili. Lahko se pohvalim, da povsod žanjemo lepe uspehe».

Rojeni ste bili na Svetini. Kako ste zajadrili v glasbene vode?

«Res je, rojen sem bil na Svetini, tisti čudoviti vasiči, kjer so tako lepi gozdovi in travniki pa polja in svež zrak ter mir. Mama je imela gostilno, kjer se je vsak dan prepevalo in igralo. Ze tam me je kot kratkohlačnika zagrabilo, glasba mi je prirasla k srcu. Potem smo se preselili v Maribor, kjer sem videl igrati po cestah in v parku vojaško godbo. To je bilo dovolj in odločil sem se. Vpisal sem se v vojaško glasbeno šolo. Od petnajstega leta dalje sem v tem poklicu, v svetu glasbe in če bi se še enkrat rodil, bi ponovno zajadril v ta svet. Glasba človeka oplemenituje in prav je imel veliki Beethoven, ko je rekel, da je muzika največje odkritje vseh umetnosti na svetu. V tem je dosti resnice».

Navezani ste na Svetino in Celje ...

«Da in prav zato sem čutil še toliko večjo odgovornost. Zadnji koncert mi bo ostal v najlepšem spominu».

Velikokrat igrate za tovariša Tita. Kako on sprejema glasbo?

«Znano je, da je tovariš Tito velik ljubitelj glasbe in da je zelo muzikalen. Igra tudi klavir. Izjemno rad ima glasbo in to potrjuje trditev, da človek, ki ima rad glasbo, ima tudi rad ljudi. Naš tovariš Tito ima rad vse ljudi, on sploh ne more sovražiti. Posebej rad poslušá slovenske in zagorske pesmi, no in seveda skratka vse pesmi Jugoslavije».

Kako vi vidite tovariša Tita?

«Z eno besedo, v tej osebnosti je združeno vse od državnika do vojskovodje, od človeka do politika, skratka ideal človeka. To ni samo moja ugotovitev, ampak ugotovitev vseh. To je izjemna osebnost, ki je simbol naše zemlje, simbol bratstva in enotnosti».

Tovariš Franc Klinar, vaše želje?

«Moja želja je, da bi v Celju pred takšnim občinstvom kot sem nocoj, še dirigiral, da bi se ves ta lep večer še ponovil».

Naj reprezentančni orkester garde še dolgo uspeva pod taktirko moža, ki je glasbo vzljubil v čudovitem gorskem predelu Svetine v neposredni bližini Celja.

Tekst: TONE VRABL

Foto: D. IVANOVIĆ

Bil je eden izmed zadnjih dni v letošnjem juniju. Večer je bil žalosten, saj je deževalo kot za stavo, kot da bi čeber vode nenadoma obrnil narobe. Kljub temu pa so se proti veliki dvorani Golovec valile prave množice ljudi, ki so se namenili poslušati koncert reprezentančnega orkestra garde, katerega vodi naš rojak, Svetičan in Celjan Franc Klinar. Edinstven koncert je pripravil Dom JLA pod pokroviteljstvom Občinskega sindikalnega sveta. Dvorana je bila že nekaj minut pred začetkom popolnoma polna (okoli pet tisoč ljudi) in dobili smo občutek, da bi tisti junijski večer koncert reprezentančnega orkestra garde z zborom in folklorno skupino ter solisti poslušalo tudi deset tisoč poslušalcev, samo če bi bil prostor. Točno ob 19. uri je v dvorani zadonelo, kot do takrat še nikdar. Na oder je prišel droben mož, oblečen v elegantno svetlo modro vojaško obleko, katero so na prsih krasila številna odlikovanja. Franc Klinar, dirigent reprezentančnega orkestra garde, mož, ki je naše gore list, rojen na Svetini v neposredni bližini Celjske koče. Nekajkrat se je priklonil občinstvu v pozdrav, nato se obrnil, sledil je trenutek koncentracije, dvig obeh rok, v eni je bila drobna dirigentska palica, zamah in začelo se je. Poslušali smo čudovit dveurni koncert, katerega so vrli »muzikanti« zaključili s popularno 812. uverturo, delom slavnega Čajkovskega. Po zadnji točki se aplavz ni hotel

AFRIŠKA RAPSODIJA V LOČAH

Ali veste, kaj je Korari? Ne? Tudi jaz nisem vedela, dokler mi ni tega povedal Mamadou Mbaye iz Senegala. In kje sem ga srečala? Bilo je pred tedni v Ločah, na sam dan pričetka letošnjih poletnih kulturnih prireditev. Tu je namreč imela svoj edini nastop v Jugoslaviji senegalska folklorna skupina, katere član je tudi Mamadou. Najin pogovor je bil kaj čuden, saj sva se sporazumevala malce v francoščini, malce v angleščini, veliko pa sva tudi gestikulirala z rokami. Zato je bil to le poskus intervjuja, pa čeprav sem ob koncu vseeno izvedela veliko zanimivega o tej priznani senegalski folklorni skupini.

Kaj je ta čudni instrument, ki ga držite v roki?

«To je korari, lahko bi mu rekli tudi mešanica kitare, harfe in bobna. Je naš tradicionalni instrument, brez katerega si spremljave naših folklornih točk sploh ne moremo zamisliti».

Predstavite mi v nekaj besedah vašo skupino?

«Naš ansambel šteje 41 članov, v njem pa so tako glasbeniki kot tudi plesalci in akrobati. Smo profesionalci, saj delamo v okviru nacionalne gledališke hiše. Petje in plesi so torej naš poklic».

Pa veliko potujete?

«Objadrali smo že ves svet, sedaj pa smo znova na

dveletni turneji po svetu, saj bomo iz Loč odšli v Francijo zatem v Nemčijo, nato v Ameriko, Avstralijo, Hong-Kong in nazaj domov».

Mamadou, ste prvič v Jugoslaviji?

«Ne, doslej smo Jugoslavijo obiskali že trikrat. Vsakič smo k vam prišli v okviru kulturne izmenjave med našima državama in moram priznati, da me je vaša publika vselej navdušila».

Umetniku je vedno všeč, če njegovo delo publiko pritegne oziroma vznemiri. Program naše folklorne skupine je pač prilagojen našim navadam in naši tradiciji, zato je za vašo publiko še toliko bolj vznemirljiv in verjetno nenavaden».

Kaj pa vi, ste že gledali katero od jugoslovanskih folklornih skupin?

«Da, nekoč sem med gostovanjem v Beogradu gledal nastop ene vaših folklornih skupin. Priznati moram, da je bilo to zame lepo doživetje. Veste, čeprav je kultura naših narodov močno različna je vendar v ljudski izraznosti, ki jo upodablja folklorni ples, dokaj podobnosti. Predvsem to velja za ritmiko».

So vaši plesi res veren povzetek ljudskih plesov?

«Trudimo se, da bi v našem programu čimbolj verne upodobili prave senegalske ljudske ples. Zato vsakič, ko študiramo nove na-

stope, obiščemo vseh sedem senegalskih pokrajin in med običaji preprostih ljudi izberemo elemente nastopa. Kot zanimivost le še to, da na teh obiskih velikokrat naletimo na nadarjene mlade ljudi, ki jih potem vključimo v skupino».

Vemo, da je vaš predsednik Senghor velik pesnik in ljubitelj kulture ...

«Ne le on, vsa družina Senghorjev je tako ali drugače povezana s kulturo. Tako je na primer Morice Senghor, sin našega predsednika, prav tako pesnik in obe-

nem glavni direktor našega gledališča. Njegova žena pa je kreatorka in prav ona poskrbi za vse kostume naše skupine».

Mamadou Mbaye mi je nato pobegnul za oder, kjer se je skupina že pripravljala za nastop pred loškimi občin-

stvom. S programom so jih navdušili, saj so prikazali za nas dokaj nenavaden običaj obrezovanja mladeniča pred poroko. Prikazali pa so tudi množico drugih plesov, skratka, večer v Ločah je bil prava mala afriška rapsodija. DS

Fotografija: Drago Medved

ZAUPNO: TEZAVE

Zadnje mesece se zelo slabo počutim. Skrajša sem mislila, da je to od napora, ki sem ga prestala v šoli. Končala sem namreč osemletko, a zelo težko. Zato je bilo potrebno veliko napora.

Moje težave pa se kljub temu niso umirile. Ima neredno mesečno perilo in veliko belega toka, ki draži sluznico in me za to skrbi. Zelo sem sramežljive narave, zato me je strah pred zdravnikom, moje težave pa se večajo. Mi lahko vi, Nataša, svetujete kakšno zdravilo, da bi se mi moje »ženske« težave uredile.

TINCA

DRAGA TINCA,

nič drugega ti ne morem svetovati, kot zdravnika, kajti le on ti bo pravilno svetoval in tudi zdravil. Tvoja »bolezen« ni nič kaj posebnega, z njo se več ali manj srečujejo vse ženske, le da ene preje, druge kasneje. Za tvojo starost, ki mi jo nisi povedala, a lahko le sklepam, da si stara okoli petnajst let, so take težave kar pogostne. Dozorevaš v pravo žensko, medtem pa imaš menstruacijske težave in beli izcedek. Kljub sramežljivosti poišči zdravnika, ker le ta te bo rešil tvojih težav.

NATASA

MI IN UREJENOST

Ne bodimo skromni s priznanjem ob pogledu na frizuro »LA DONA ROMANTICA«, saj izžareva romantično, nostalgično lepoto, ki nežno okvirja glavo žene. Spominja nas na skice starih medaljonov naših babic.

Preselimo se v duhu spet v tiste čase, ko so se žene sprehajale v vročih, poletnih dneh oblečene v bele čipkaste obleke in pazile na svoj porcelanast ten pred soncem z rožnatimi sončniki.

Seveda, ne moremo primerjati delo frizure z istim časom — saj je bila ta frizura oblikovana na to poletje 1977.

Eno pa drži: če se boste pojavile s frizuro »LA DONA ROMANTICA« na kakšnem slavnostnem večeru ali plesu, boste gotovo postale za tisti večer nekronana kraljica prireditve.

GIZELA SURBEK

ZLATA PARA V MARIJADOBJU IN ŽALCU

V Marijadobju, majhni, prijetni vasi pri Dramljah, je bilo v soboto veselo, da že dolgo ne tako. Pred skromno Šabčevo domačijo so se že zgodaj zjutraj pričeli zbirati otroci, vnuki in pravnuki, pa tudi drugi sorodniki in sosede, ki so želeli nazdraviti zlatoporočencema Ani in Alojzu Šabec za njun visoki jubilej. Prišla je celo godba na pihala iz Malih dol pri Vojniku, pri kateri igra vsaj polovica Aninih in Alojzovih najbližjih sorodnikov.

Našli smo ju, praznje oblečena, na domačem pragu. Vesela in razpoložena sta bila 71-letna nevesta in 73-letni ženin. Nenačakovano izobilja in tolike pozornosti sta se oče in mati sedmih otrok kar nekam plašno, pa vendar srečno ozirala po vsej zbrani družbi.

Potem sta pripovedovala, da je bilo njunih 50 let skupnega življenja sicer lepih, čeprav sta morala vse življenje, Alojz kot tesar, Ana kot mati in gospodinja, trdo delati še na polju, da bi otroci odrasli in se osamosvojili. Zdaj, pravita, jima je skrb poplačana in zato lahko mirneje in srečno živita, čeprav tudi zdaj dela nikoli ne zmanjka. Posestvo, živina in na pol porušena hiša, ki jo je razmajal potres, terjajo vsak dan novih in svežih moči. Toda v soboto ni bilo časa za taka razmišljanja. Preveč novega, presenetljivega in lepega je na lepem zavladalo okoli njiju. Povedala sta, da so to slavje pripravili otroci

in da so ju zelo presenetili. Seveda sta imela v mislih tudi njuno prvo poroko pred 50 leti. Poročila sta se v Strmcu, skromno in tiho. Tudi časi so bili tedaj na moč drugačni, sta glasno razmišljala. Danes pa nam je vsem lepo kot še nikoli. Kdor hoče delati, se mu res ni bat. pomanjkanja, je dejal Alojz. Včasih je bilo mnogo teže. Tudi če si trdo delal po 12 ur na dan in še čez, si se s težavo preživljal številno družino.

Ni bilo več časa za klepet, kajti Ana in Alojz sta v spremstvu svojih najbližjih in malodolske godbe morala pohiteti, da bi lahko že drugič potrdila svojo 50-letno ljubezen in zvestobo.

M. PODJED

Marija in Anton Špeh iz Letuša sta v soboto praznovala 50-letnico skupnega življenja. Na zlati poroki, ki je bila v poročni dvorani žalske občinske skupščine, so se poleg jubilarcev zbrali tudi njeni otroci, vnuki in sorodniki. Slovesen obred je opravil predsednik skupščine Vlado Gorišek, ki je zlatoporočencema izročil darilo.

Ob takih praznikih radi obujamo spomine. Pri zlatoporočencih so vseh vrst. Gotovo pa je vnes tudi veliko grenkih. Življenje jima namreč ni bilo posebno radodarno. Anton je svoja otroška leta preživel v Gornjem Gradu. Ko je dorasel vojaški

sučnji, se je odpravil od doma. Vrnil se je šele, ko je prebil prvo svetovno vojno in skupaj z Maistrovimi borci uspešno končal boj za severno mejo.

Marija se je rodila v delavski družini v Smartnem ob Paki. Takoj po končani osnovni šoli je morala začeti sama skrbeti za svoj vsakdanji kruh. Z Antonom sta se spoznala v Letušu, kjer se je zaposlil v takratni tovarni barv. Kmalu sta se poročila. V zakonu so se jama rodili štiri otroci, ki vsaj v začetku niso trpeli pomanjkanja. Vse drugače pa je bilo, ko so Antona zaradi boleznih odpustili z dela. Še hu-

je je bilo med drugo svetovno vojno. Špehovi so ostali zvesti svojemu narodu in po svojih močeh prispevali k skupnemu boju proti sovražniku. Po vojni se je Anton ponovno zaposlil, toda zaradi slabega zdravja je moral v pokoj.

Kljub vsemu hudemu pa jih je spremljala globoka medsebojna povezanost in ljubezen. In prav ta jim je pomagala, da so vzdržali. Danes sta srečna. In kaj je njuna sreča: štiri otroci, pet vnukov in en pravnuk, vsi pa jama ljubezen širokosrčno vračajo.

Tekst in foto: T. TAVČAR

ALPINISTIČNI KOTIČEK

NAŠI NA LEDENIKIH

Prejšnji teden smo pisali o velikem uspehu celjske naveze v zahodni steni Druja in Mrtvaškem prtu v Grandes Jorasses. Naša pričakovanja, da bosta Knez in Zupan tako tudi nadaljevala, so se uresničila.

17. in 18. julija sta Celjana v severni steni Grandes Jorasses izpeljala novo smer, ki nosi ime »Slovenska smer«. Višina stene 1000 metrov, ocena težav pa se glasi: ledeni odstavki pretežno 55 do 60 stopinj naklonine, na najtežjih mestih do 70 stopinj. Kopne dolžine v steni sta plezalca ocenila kot izredno težavne (V). Smer poteka desno od znane smeri Petters-Mayer v Point Crossu. Je izpeljana povsem samostojno in je s tem rešen eden zadnjih problemov v najvišji steni nad lede-

nikom Mer de Glace.

22. julija sta vstopila še v vzhodno steno Charmosa in preplezala Welzenbachovo smer z direktnim izstopom. Strmina 50 do 60 stopinj, pod vrhom sta plezala v novem snegu. Za celotno smer, ki je visoka blizu 1000 metrov, sta potrebovala kljub izrednim težavam le 7 ur.

Prejšnji teden sta odšla za navezo Knez in Zupan še Janez Črepinšek in Jože Zupanc (Fajfon) in se prav tako kot naša prva naveza že resno lotila težkih sten v masivu Mont Blanca.

17. 7. sta preplezala južno steno Midiya po smeri Cosmik — ocena V. Smer je kopna in kot nalašč zavisoško šolo plezanja v granitu.

18. 7. sta že bila v ledeni steni Mont Blanca, kjer

sta v noči na 19. 7. ponovila Gervassuttijev koluar v Hudičevem vrhu.

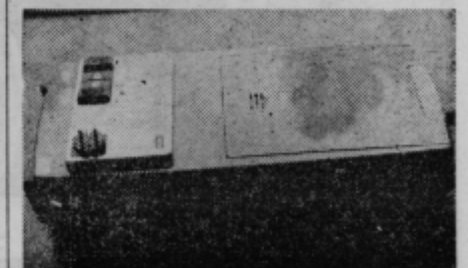
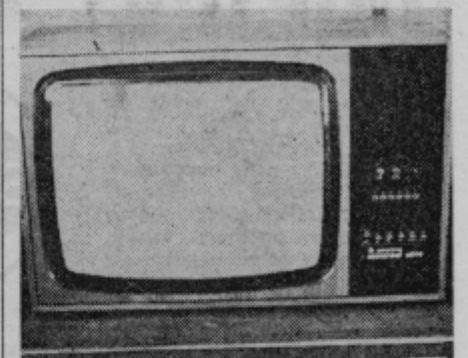
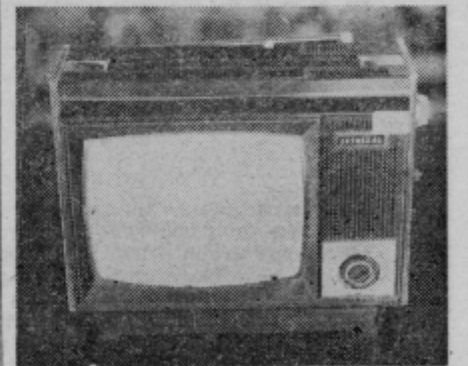
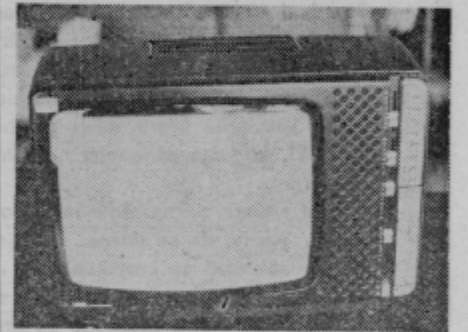
Verjetno s tem zapisom kronike težkih vzponov v Franciji še ni konec, saj se je v ponedeljek vrnil Jože Zupan, ker mu poteče dopust, ostali trije pa nadaljujejo s plezanjem.

Vreme je že ves mesec precej neugodno in nezanesljivo, led je voden in so tako vse smeri še težje kot v normalnih pogojih. Ob rob kritikam glede nevarnosti, moram zapisati, da vrhunski člani-alpinisti izbirajo svoje smeri sami in prav celjska naveza je psihično in fizično pripravljena za vsak vzpon v Alpah. Če bi Slovenci čakali na popolno »ameriško opremo«, bi bil naš alpinizem še v povojjih.

CIC

PRIPOROČA

Ceprav potekajo v Tehnocomercatorjevi prodajni enoti TEHNIKA na Ljubljanski cesti v Celju obnovitvena dela, lahko v njej normalno kupujete, kajti prodaje zaradi remonta niso prekinili. Na voljo so vam barvni televizorji naj sodobnejših znamk, sodobno oblikovani tranzistorski radijski aparati AG — Iskrin sesalec za prah in še marsikaj zanimivega predvsem pa praktičnega vas čaka v tej prodajni enoti, ki bo v mesecu septembru dobila novo podobo. Po prostornini bo večja, svetlejša in lepša.

TOVARNA TRAKTORJEV ŠTORE

TEHNIČNA DOVRŠENOST IN LEPOTA

Pred tednom dni so tudi uradno in zelo slavnostno odprli tovarno traktorjev v Storah in s tem proslavili eno največjih delovnih zmag tako štorskih železarjev, kot celotne celjske občine, območja, republike in Jugoslavije kot celote. Traktorji iz Štor bodo namreč v veliki meri napolnili globoko vrzel, ki so jo kmetijski proizvajalci čutili v ponudbi traktorjev. Izredno velike potrebe na eni strani, na drugi pa pomanjkanje prav tistih tipov traktorjev, ki pridejo najbolj v poštev na naših kmetijskih zemljiščih, kot tudi zastarelost nekaterih tipov domačih traktorjev so spodbudili Zelezarno Store, da je sklenila pogodbo o dolgoročnem sodelovanju z družbo FIAT, ki velja za enega najkakovostnejših in največjih svetovnih proizvajalcev traktorjev.

Za primer naj povemo le, kako so traktorje iz Štor sprejeli na Novosadskem sejmu. Ne le, da so poželi nedeljeno občudovanje kmetijskih proizvajalcev. Tudi zvezni sekretar za kmetijstvo je izrazil vse priznanje in med drugim dejal, da je nova proizvodnja v Storah velika spodbuda za razvoj jugoslovanskega kmetijstva, nudi pa tudi velike možnosti za tesnejše sodelovanje z deželami tretjega sveta in nekaterimi socialističnimi deželami. Tehnična dovršenost in lepota, to je bila ocena, ki jo je dal štorskim traktorjem. Za svoje traktorje so na Novosadskem sejmu prejeli zlato plaketo.

Zelezarna Store je s traktorsko proizvodnjo dosegla enega svojih vrhuncev. Za ta kolektiv predstavlja namreč proizvodnja traktorjev najvišjo stopnjo predelave v livarski industriji. Pomeni torej uresničitev dolgoletnih želja in možnost za uporabo svojih dolgoletnih jeklarskih in livarskih izkušenj.

Tretjina traktorjev, ki nastanejo na montažnih trakovih štorske tovarne, je proizvod železarne. Vsi ulitki, ohišje menjalnika, diferenciala, sklopke, ohišja bočnih reduktorjev, nosilec prednjega mostu, vse to so deli, ki prihajajo iz Zelezarne same. V proizvodnji pa poleg družbe FIAT sodeluje še nad 50 jugoslovanskih delovnih organizacij, ki so kooperanti v proizvodnji traktorjev. Vendar spisek kooperantov še ni zaključen. Mimogrede je treba omeniti, da so strokovnjaki FIAT-a obiskali vse delovne organizacije, ki sodelujejo pri proizvodnji traktorjev. Preverili so njihovo tehnološko in organizacijsko usposoblje-

nost za tako zahtevno proizvodnjo in šele njihovo soglasje je bilo odločilno pri izbiri najustrežnejših kooperantov. Tudi to priča o skrbnosti, ki vlada pri proizvodnji štorskih traktorjev.

Tovarna traktorjev ima 15.000 kvadratnih metrov

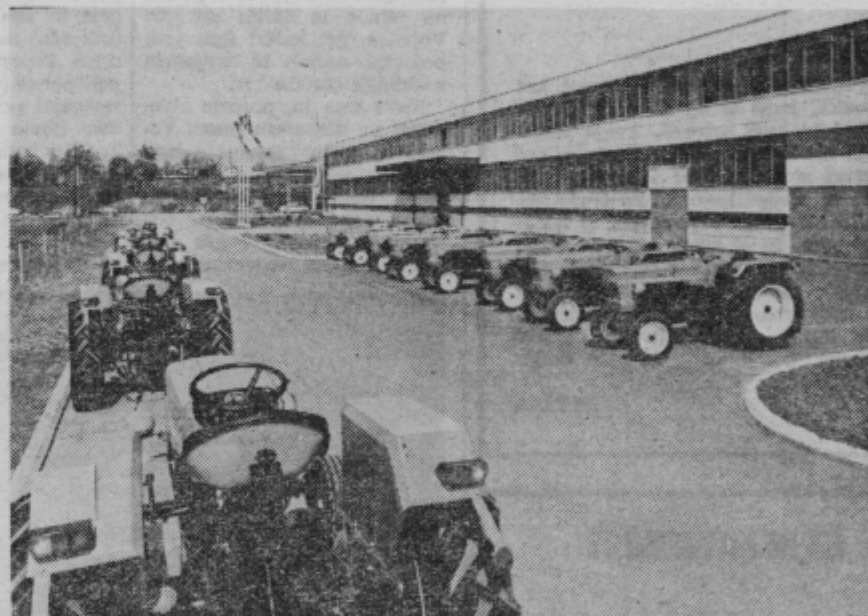
pokritih površin, v njej pa je planirana proizvodnja 10.500 traktorjev letno. V hali sta dva obrata: obrat mehanske obdelave ulitkov z varilnicami in obrat montaže z lakirnicami. Poleg tega pa so v hali še orodjarna, skladišče orodij, energetski objekt in prostori za skupne službe. Celotna investicija, v kateri je Ze-

lezarna sodelovala s 75 odstotki sredstev, družba FIAT z 20 odstotki in Agrotehnika Ljubljana s 5 odstotki, je veljala nekaj nad 182 milijonov dinarjev.

Štorska lepota

In kakšni so traktorji, ki nastajajo na montažnih trakovih tovarne? Trenutno proizvajajo dva tipa traktorjev — Store 402 in Store 404. Oba sta namenjena obdelovanju malih in srednjih kmetijskih posestev. Prilagojena sta za uporabo vseh univerzalnih kmetijskih priključkov. Model 402 ima 42 konjskih moči in pogon na zadnja kolesa. Stiritaktni diesel motor z direktnim vbrzganjem goriva zagotavlja nizko porabo goriva ter ima visoke učinke in elastičnost. Motor ima prostornino 2339 kubičnih centimetrov in je vodno hlajen. Prenos moči je izveden preko mehanske sklopke in menjalnika, ki ima 6 prestav za vožnjo naprej in dve vzvratni prestavi.

Hidravlično dvigalo con-

troinamatično deluje s kontrolirano silo. Dovoljuje obdelavo zemlje v stalni globini brez uporabe regulacijskih koles, omejuje pa tudi drsenje in preobremenitve. To je izjemno učinkovit sistem predvsem pri uporabi plugov, omogoča pa tudi nastavitve in držanje orodja v kateremkoli višinskem položaju. Sprednje priključno vreteno za priključitev kosilnice ter istočasno priključitev drugih orodij na zadnje priključno vreteno daje najsmotrnejšo izrabo stroja in omogoča opravljanje večih del hkrati.

Gibčnost, zanesljivost pri vožnji in opravlilih ter ceneno obratovanje, to so največje odlike tega traktorja.

Brez vseh dodatnih obtežitev je model težak 1.600 kg.

Model 404 se od prejšnjega razlikuje po tem, da ima pogon na vsa štiri kolesa. Je tudi za 20 centimetrov daljši (2,93 m). Prav zaradi pogona na štiri kolesa, torej dvojne vleke, je ta traktor nezamenljivo delovno ali vlečno vozilo. Pogon prednjih koles je izveden preko centralnega diferenciala in reduktorjev. Ta traktor sodi v višji razred, saj ima vse lastnosti traktorjev težjih tipov.

Velik premer prednjih koles omogoča premaganje ovir in veliko vlečno moč. Je tudi izredno kakovostno zaščiten, kar jamči večjo funkcionalnost in uporabnost.

Oba modela, tako Store 402 kot Store 404 sta novinka v FIAT-ovem proizvodnem programu in prvič so ju predstavili šele na letošnjem svetovnem kmetijskem sejmu v Veroni. Oba modela bosta nastajala izključno v Storah, kar jamči velike perspektive tovarni traktorjev. Na veronskem sejmu sta namreč doživela nad vse tople sprejem in veliko zanimanje. Storam je

tako zajamčen tudi precejšen izvoz, ki bo v prvih letih dosegal celo 40 do 50 odstotkov celotne proizvodnje.

V septembru letos pa bodo pričeli tudi z izdelavo traktorjev »Store 300« z 28 KM. Predvidoma jih bodo do konca leta izdelali 400, predvsem za izvoz. Toda, če bo dovolj interesentov tudi v Jugoslaviji, bo mogoče »Store 300« kupiti tudi v Storah. Traktor je namenjen predvsem za prevoz (vožnje) in lažja kmetijska dela, še posebej v sadjarstvu.

Enoletna garancija

Izjemna in preverjena kakovost je zakon pri proizvodnji traktorjev v Storah. Zato ne čudi, da imajo prav štorski traktorji kot edini na jugoslovanskem tržišču celoletno garancijo. To pa še ni vse. Zelezarna Store je omogočila kupcem tudi nakup traktorjev na kredit. Ob 30 odstotnem pologu in petletnem odplačilnem roku lahko vsak kmetijski proizvajalec pride do izjemno kakovostnega in levega traktorja.

Poskrbljeno je tudi za vse rezervne dele. Prav vsi deli štorskih traktorjev so po kakovosti enaki italijanskim — tako je ob otvoritvi zatrdil eden vidnejših predstavnikov družbe FIAT. Vsi deli so tudi zamenljivi z italijanskimi in tudi teh ne bo težko dobiti, saj ima FIAT v Modeni (do tja je iz Celja 5 ur vožnje) izjemno sodobno urejeno skladišče. Za dele pa bodo poskrbeti tudi v Storah, kjer se že pripravljajo na ustanovitev servisne službe in službe z rezervnimi deli.

Morda še beseda o servisih, na katerih bodo traktorje kar najbolj vzdrževali. V Storah usposabljajo lastne vzdrževalce. Sklenjenih pa je tudi že več pogodb s servisi v Jugoslaviji od katerih bodo poslali svoje mehanike

na dodatno usposobitev v Store.

Težav s traktorji iz Štor torej ne bo.

Visoka proizvodnja

V Storah bodo letos že proizvedli nekaj manj kot 400 traktorjev. Kot že rečeno jih bo približno polovica namenjenih domačemu tržišču. Ze prihodnje leto bodo v Storah dosegli proizvodnjo 8000 traktorjev od leta 1979 naprej pa je predvidena polna proizvodnja 10.000 traktorjev letno.

Lahko povemo le še to, da se Store s svojo proizvodnjo traktorjev vključujejo v uresničevanje zelenega načrta, v katerem je prav sodobna kmetijska mehanizacija eden osrednjih problemov. Štorski traktorji bodo s svojo preverjeno kakovostjo velik prispevek pri zmanjševanju tega primanjkljaja. Zanimanje kupcev za oba tipa štorskih traktorjev, kot tudi za celoten program traktorjev FIAT za katerega je Zelezarna Store generalni zastopnik jamči, da si bodo na marsikaterem posestvu v Jugoslaviji v bodoče pri delu pomagali prav s temi traktorji.

Koliko pomeni nova štorska proizvodnja za Jugoslavijo pa pove že podatek, da bomo do leta 1980 potrebovali še najmanj 50.000 traktorjev letno. Delež, ki ga bodo imele pri tem Store, postaja vse pomembnejši, nepogrešljiv.

TKS ŠENTJUR

NI JIH BILO!

ZAKAJ SEJE V POLETJU?

Za torež zjutraj je bila sklicana peta seja skupščine telesnokulturne skupnosti šentjur. Žal tudi te seje — prvi sklic je bil za 6. julij — ni bilo in to iz enostavnega razloga, ker ni bilo dovolj delegatov. Šentjurska telesnokulturna skupnost šteje 32 delegatov in od teh se jih je 6. julija zbralo 11. zdaj pa 9!

Delovni program je bil zanimiv in aktualen ter na moč potreben obravnave vsled nadaljnega hitrejšega razvoja telesne kulture v občini. Tako bi med drugim morali tudi potrditi samoupravni sporazum o razvoju telesne kulture za obdobje do leta 1980, obravnavati in potrditi zaključni račun za lansko leto in isto storiti tudi s programom dela za leto.

Žal tudi tokrat do tega ni prišlo. Ne vemo kje so varški, prav gotovo pa je glavni krivec za negativno udeležbo poletni čas, čas dopustov. Tako imata kar dve delovni organizaciji TOLO in BOHOR kolektivni dopust, od tod pa bi morali priti štirje delegati. Res je, da je sklicatelj seje TKS Šentjur deloval nepremišljeno, vendar se ob tem tudi ne moremo znebiti občutka, da nekateri delegati ne čutijo dovolj obveznosti do njim zaupanega dela. Dvomimo, da bi bili resnično vsi na dopustu in

da se jih kljub nepravilnemu času ne bi moglo zbrati toliko, da bi bili sklepni in da bi lahko obravnavali stvari, ki so izrednega pomena za nadaljnji razvoj telesne kulture v šentjurski občini. Žal se tudi nihče ni opravičil da ne more priti na sejo.

Presedek skupščine TKS Šentjur Franc Senica je ob tem povedal, da bodo novo sejo skupščine sklicali v začetku septembra in da upa, da bodo takrat sklepni.

V šentjurski občini se ne morejo pohvaliti s preveč razvito telesno kulturo in številnimi športnimi objekti ter kadri. Prav to pa je obveznost do vseh delegatov, da izpolnjujejo zastavljene in zaupane naloge v korist vseh prebivalcev šentjurske občine. V obratnem primeru ne bo prišlo do kvalitetnih niti kvantitativnih premikov, kar pa seveda ni prav. Nad tem problemom bi se morali zamisliti tako vodje delegacij, kot tudi Občinska konferenca SZDL, katerim ne sme biti vseeno, kako kdo dela.

Verjetno šentjurski primer ni osamljen in prav zato bi bilo treba zastaviti vse sile, da se takšni primeri odстранijo in da polno zaživijo tiste kreativne oblike, ki bodo dajale polno moč in možnost razvoja telesne kulture, tega pomembnega faktorja v našem družbenem sistemu.

NA KRATKO

Na letošnjih mladinskih atletskih Balkanskih igrah, ki bodo v Romuniji, bo sodelovalo kar deset Celjanov — osem atletov in dva trenerja: Danco Orošim, Vlado Zirovec, Rok Kopitar, Franc Rozman, Mojca Jager, Iča Bunderia, Marjanca Kopitar in Zvonka Blatnik ter trenerja Mladen Pavljak in Miro Kocuvan. Srečno!

Znani nogometaš Kladivarja in v zadnjem času smarivca ob Pači Ivan Hribernik: »Pri 42 letih moram zaradi novih predpisov obesiti kopačke na klin pa čeprav se čutim dovolj sposobnega za nadaljnje igranje. Predpisi namreč dovoljujejo igranje samo tistim, ki se niso dopolnili 24 let. Se bom pač posvetil malemu nogometu, saj so ljudje željni gledati dober nogomet...« Nasvet Hriberniku: naj obrne rojstni letnici pa bo lahko igral... 42 alias 24...

Nogometni klub Zalec je pripravil memorialno tekmovalje za pokojnim Milanom Dimitrovičevim. Zmagala je ekipa TAM iz Maribora pred Zlatarno iz Celja in žalskimi veterani.

Na kegljaškem turnirju v počastitev občinskega praznika Celja je zmagala ekipa iz Siska pred Celjem, Zalcem in Slovčskimi Konjicami. Tekmovalje je bilo na kegljaški Ingrad.

Bojan Bohnc, član AERO kluba Celje, je na republiškem padalskem prvenstvu v Celju med mladinci osvojil odlično drugo mesto. Zaradi tega bo lahko nastopil na državnem prvenstvu v Novem Sadu, kjer mu želimo veliko lepih skokov v mirnem vremenu!

Zelezničarski rokometni klub Celje je že začel s predprobo permanentnih vstopnic za prihodnjo sezono 77/78. Vstopnica za ogled 13 tekem stane 450 din, dobite pa jo lahko pri tov. Lesjaku.

ATLETIKA

LEPI USPEHI CELJANOV

DVOJNA ZMAGA DUŠANA PREZLJA IN BORISA ČOPA

Večje število celjskih atletov in atletinj so kot člani slovenske reprezentance v srečanju republik in pokrajin, ki je bilo v Mariboru od geslom »Bratstva in enotnosti« kot nova oblika tekmovaljanja v atletskem kolektivu Jugoslavije, dosegli zelo lepe uvrstitve. Za največje presenečenja sta poskrbela skakalca v višino Dušan Prezelj in Boris Čop, ki sta dosegla dvojno zmago za našo republiko, pri tem pa premagala oba državna reprezentanta Temima in Komenciča. Prezelj je preskočil 212 cm, Čop pa 209 cm. Temim je namreč po uspešnem skoku na 206 cm izpuštil višino na 209 cm, ni pa uspel nato na 212 cm... Tokrat je taktiziral narobe... Tudi Lisec je pokazal v teku na 1.500 m, kjer je zmagal po sijajnem finišu v zadnjih 100 metrih, ko se je pred tem v vsem teku držal vodilne skupine, vse odlike velikega borca. Mladi Krofi je prinesel Sloveniji lepe točke z drugim mestom v teku na 800 m, kjer je moral priznati premoč državnemu reprezentantu Životiču, ugnal pa je vse druge tekmece. Čas Lisca 3 : 46.6, čas Krofia pa 1 : 51.6. Svoj delež k uspehu naše republike so še prispevali Jože Kopitar v metu koplja in Numan Uklč v teku na 5.000 m (oba sta bila od 10-tih tekmovalcev na

Spomin na minuli Skokov memorial — Osrednja osebnost letošnjega Skokovega memoriala je bil olimpijski zmagovalc v skoku v daljavo temnopolti Amerikan Robinson. Žal je v Celju moral priznati premoč evropskega rekorderja, našega Nenada Stekića, ki je tako izenačil medsebojni dvoboj na 3:3. Kljub temu pa Robinson ni bil razočaran in je tudi izrekel veliko lepih besed nad našim mestom, atletskimi napravami in tekmovalcem. Na posnetku ga vidimo v družbi s predsednikom AD Kladivar Bernijem Strmčnikom. Foto: T. T.

5. mestu) ter Olup na 100 m s šestim mestom.

V ženski konkurenci je bila ponovno odlična Stanka Lovšetova, ki je preskočila 180 cm in dosegla pomembno zmago. Stančeva je ponovno izenačila s 169 cm svoj osebni rekord in dosegla 3. mesto. Plajbnerjeva je kljub prestani bolezni zadovoljila v teku na 400 m, kjer je bila šesta, Kovačeva s skromnim rezultatom 42.40 m je bila prav tako šesta, Stančeva v skoku v daljino šesta, Erjavčeva pa v metu kroglice osma kot Maroševa v teku na 100 m.

Od prireditve na tako visoki ravni z nastopi državnih reprezentantov smo pričakovali mnogo več. Bili smo v glavnem priča skromnim

rezultatom, ki nas lahko zaskrbljujejo pred nastopi naših atletov v B skupini za evropski pokal v Göteborgu in še skupaj z atletinjami na bližnjih balkanskih atletskih igrah.

Ob velikem spodrsiljuju starterja in njegovega pomočnika, ki sta napak postavila atletinje v teku na 800 m, kjer smo slavili dvojno zmago odlične Šverčeve iz Velenja in Sobrove iz Raven (tek pa je bil nato razveljavljen!), smo Slovenci izgubili zasluženno prvo mesto pri ženskah in v generalni uvrstitvi. Tako smo se morali zadovoljiti v obeh konkurencah z drugim mestom, ki je prav tako izredno častno za našo republiko.

K. JUG

CELJE

KRIZA SAMO V BAZENU?

MLADI CELJSKI PLOVALCI NE GREDO V KORAK S SOVRSTNIKI

Ob odprtem plavalnem prvenstvu Celja, ki je postala že tradicionalna prireditve v počastitev občinskega praznika, se lahko ponovno zamislimo ob krizi celjskega tekmovalnega plavanja. Na letošnji prireditvi, ki je bila ob enem regijsko prvenstvo nove tekmovalne skupnosti, je nastopilo kar 215 mladih plavalcev iz 5-tih klubov celjske in zasavske regije. Vsa najboljša mesta so pobrali Trboveljčani in Krčani, pa tudi bera dobrih mest je bila uspešna za Velenjčane in Mariborčane. Celjani so ostali skorajda praznih rok z izjemo Vukovičeve in Iršiča.

Kje je iskati vzroke globoke krize celjskega plavalnega športa? Ali res le v slabih pogojih za razvoj plavalnega športa? Pred leti so bili pogoji še mnogo slabši, uspehi pa so bili mnogo bolj. Celjani smo bili do nekaj visoko uvrščeni v mlajših kategorijah, pred desetletjem in še več pa celo tudi v članskih v naši republici. Tudi v waterpolu smo v republiških okvirih zavzemali v vseh kategorijah vidno mesto. Plavalni šport v

Celju je raste in se uspešno razvijal od osnovne plavalne šole v Ložnici do »Zabjekaa, mrtvem rokavu Savinje nekoliko metrov nižje od sedanjega novega betonskega mosta čez Savinjo. O pokritem bazenu ni bilo ne duha ne sluha. Sedaj imamo v Celju odprt olimpijski plavalni bazen s posebnim otroškim in pokrit plavalni bazen, sicer skromnih dimenzij, v posebni osnovni šoli ZIU, ki je v obratovanju skozi vse koledarsko leto. Skratka, vsekakor boljši pogoji za razvoj tekmovalnega športa. Omeniti velja, da je plavanje postalo obvezna oblika pouka v šolski telesni vzgoji, saj se letno nauči plavanja blizu 800 učencev in učenk četrtih razredov na osnovnih šolah v občini. Veliko izmen s po 150 otroki vseh starostnih kategorij preživi dober čas v obmorski koloniji v Baški na otoku Krku. Baza pri učenju plavanja je na široki zasnovi, pa tudi v samem celjskem odprtem bazenu se vrstijo začetniški in nadaljevalni plavalni tečajji. Vzroke za zastoj tekmovalnega pla-

vanja bo treba iskati drugje. Pogoji so zadovoljivi, čeprav ne najbolj. Vzroke bo treba iskati znotraj samih plavalnih delavcev v ZPK NEPTUN — v slabi selekciji, dokaj šibkem delu pla-

valnih učiteljev in trenerjev, v ozkosti dela celotne uprave. Marsikatero sedanje napake bi lahko odpravili v kratkem času. Prepričani smo lahko, da so mladi ljudje navdušeni za plavalni šport.

NK KLADIVAR

CELJSKI NOGOMETNI KLEPET

STOP ZA 30-LETNIKE — ODSLEJ LE ŠE V SELEKCIJAH

Celjska Glazija, nogometni hram nogometašev Kladivarja, v bodoče pa središče celjske nogometne selekcije, še vedno počiva! Tu te dni ni nobenega življenja, pa čeravno se bo prvenstvo v republiški nogometni ligi pričelo že zadnje nedelje v avgustu. Obiskali smo Glazijo z željo, da bi srečali koga od igralcev ali vodstva. Žal zaman. Sele v mestu smo v pravem počitniškem razpoloženju srečali tehničnega vodjo Janka Kudra in trenerja mladinskega moštva Ivana Baumana.

Kratek razgovor nam je razkril trenutne težave pri celjskem nosilcu selekcije. Nove smernice v slovenskem nogometu so prinesle precej vidnih sprememb. V bodoče bodo lahko nastopili v republiški nogometni ligi le igralci mlajši od 24 let. V ekipi bo lahko nastopila na enem srečanju le trojka v starosti od 24 do 30 let. Vsi ostali pa bodo morali biti mlajši. Torej bodoča celjska selekcija potrebuje mnogo mlade, sveže krvi iz celjske, žalske in laške občine. Te občine bodo namreč sestavljale celjsko selekcijo. In

ravno zaradi tega bi bilo potrebno takoj pristopiti k izbiri mladih igralcev. Žal pa vsaj po trenutni podobi vse spi in počiva.

Janko Kuder, odlični igralec in zelo dober športni delavec, ki je uspešno vodil tehnično plet spomladanskega prvenstva pri Kladivarju: »Potrebno je samo sklica-

ti vodstvo Kladivarja in sodelavce pri Olimpi in ostalih klubih. Na skupnem sestanku moramo najprej rešiti vprašanje obnove garde-rob in sanitarij na Glaziji. Vprašanje naše uslužbenke na Glaziji in takoj lahko pričnemo z delom. Menim pa, da smo že precej v zaostanku glede na ostale selekcije.«

Ivan Bauman, pomožni trener prvega moštva in vodja mladincev pri Kladivarju: »Potrebno je tudi rešiti vprašanje trenerja prve ekipe, mladincev in selekcije. Zato se moramo čimprej sestati, drugače ne bomo mogli držati korak z ostalimi selekcijami.«

J. KUZMA

Zadnjič se bodo zbrali igralci celjskega Kladivarja na poslovljni tekmi 15. avgusta na Glaziji. Načrtujejo mednarodno tekmo proti avstrijski ekipi iz Gradca. To bo poslovljna tekma za skoraj polovico moštva, zaradi novih smernic v nogometu na Slovenskem glede starosti. Tako bodo v moštvo Kladivarja, ki je lansko in letošnjo sezono zaključilo na dobrem tretjem mestu, nastale precejšnje spremembe. Potrebno bo pripraviti čimprej novo reprezentanco regije. Torej takšno moštvo Kladivarja v postavi — z leve stoji: Martič, Stancer, Ramšak, Filipovič, Puhner, Dobrajc in Kuder, čepijo — Sivka, Siljepčević, Bosina in Kokotec — ne bomo več videli. Foto: L. Ojsteršek

NOVICE

Člani Konjeniškega kluba Celje so ob občinskem prazniku pripravili na improviziranem hipodromu v Strmcu propagandni nastop svojih desetih šolanih konj. Tekmovanje si je ogledalo okoli 300 gledalcev, najboljši pa so po posameznih panogah, Brence in Ivakič. Konjeniški klub, ki ima trenutno 100 aktivnih članov, pripravlja nove šole jahanja za jesenski čas.

Stanko Anderluh, mladi celjski rokometar, je bil izbran v mladinsko državno reprezentanco, ki bo nastopila na turnirju prijateljsstva v Romuniji. Naj mu bo us-

pešen nastop v dresu z državnim grbom!

Velenjski Rudar se je po letu dni nastopanja v republiški ligi uvrstil v II. zvezno ligo. Tako imamo v celjski regiji tudi predstavnika v nogometu v višjem tekmovalju. Zanimivo pri tem pa je, da se Velenjčani niso zadovoljili z dosežanimi igralškimi močmi, ampak so akumulirali kar enajst novih igralcev! Torej kompletno moštvo! Upamo, da v mini prestopnem roku ne bo potrebna še kakšna nakupovalna injekcija... Gradivo so zbrali: Jože Kuzma, Karel Jug, Franček Pangeršič, Jože Grobelnik in Tone Vrabl

M

OGLASI

PRODAM

CZ 350 sport, letnik 76, v odličnem stanju prodam ugodno. Filip Sajovic, Trnovlje 59.

NOVO dograjeno hišo v bližini Laškega, prodam. Informacije po telefonu na št. 730-915.

TRAKTORSKO prikolico »kipera« 3 t, malo rabljeno prodam. Stefan Steinberger, Zadrže 31, Smarje.

HIŠO z gospodarskim poslopjem in 63 ari zemlje prodam. Voda in elektrika poslopju. Dostop ob vsakem vremenu. Milan Petek, Kleparstvo, Sentjur — Zgornji trg.

KOMPLETNO spalnico s posteljnimi vložki in regal, ugodno prodam. Vprašati v petek popoldne ali v soboto popoldne. R. Vizjak, Ob železnici 4, Celje, tel. 21-802.

KRAVO 3-štiri teleta (visoko brejo), prodam. Sikosek, Kompole 115, Store.

KAVC, 2 fotelje, kuhinjske elemente, prodam zelo ugodno. Informacije telefon: 25-071, Celje, ali og-

led vsak dan od 14.—16. ure razen sobote, nedelje. Malgajeva 10.

MOTORNO kolo jawa 90, odlično ohranjen in eno Spajzer, Loboje 67.

ZIDNO opeko — navadno, staro, večjo količino prodam ugodno. Mirko Oset, Svetelja 28, Dramlje.

AMI 8 prodam. Sket, Pečovnik 70, Celje.

ZASTAVO 1300, starejši tip, motor pokvarjen, nujno prodam. Andrej Deželak, Ojstro 3, Laško.

OSEBNI avto kombi zastava 1300 TF zaprt s steklom, prodam. Mihael Knez, Zidanska 3, Celje, tel. 22-452.

SOBNI klavir Stingt original, prodam. Dopoldne — 23-013, XIV. divizije 6 — Vizjak.

1200 kom opeke monta 16, prodam. Martin Metličar, Dečkova c. 50.

TOVORNI avto TAM 5000 kasoner, registriran, poceni prodam. Telefon 063-770-009.

PSICKE — mladiče čiste pasne volčjak, 6 kom., prodam. Dolšek Leber, Zelče, Vojnik.

MOPED T 14 prodam poceni. Janko Turnšek, Gorica 4, Smartno v Rožni dolini.

GUMI voz — nov 13 col in puhačnik za izmetavanje sena, prodam. Ogleđ vsak dan od 15. ure dalje. Martin Čater, Zadobrova 84 a, Skofja vas.

FICKA, letnik 1971, prodam zelo ugodno. Informacije po telefonu 21-988 ali na naslov: Prežihova 10, Celje.

KOKOŠI za pleme ali za zakol kakor tudi peteline bele, težke rjave in grahaste, hranjene samo z domačo hrano, še razprodajamo v valilnici Lopa-

ta 55, Celje.

TRAKTOR Paskvali 18 KS novejšega tipa, v dobrem stanju, prodam. Ivan Smole, Kameno 35, Sentjur.

ELEKTRICNE orgle talent-maker, prodam. Marijana Hebar, Na Otoku 6, Celje.

RAZNO rabljeno pohištvo, štedilnik in klippersbusch, prodam ugodno. Rop, Roška 3, Celje.

AMI 8 break, letnik 1971, prevoženih 77000 km, av-

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

toprikolico, ugodno prodam. Nosilnost 500 kg. Trnovšek, Mariborska c. 122 a.

DVE telički teža 250—300 kg in eno mlado kravo, prodam. Anton Mlakar, Kalobje, Kostriwnica 20, Sentjur.

KRAVO dobro, prodam. Anton Skarlin, Libojska vlečnica 160.

FIAT 124 odlično ohranjen, ugodno prodam. Ogleđ od 16.—20. ure. Franc Bezovšek, Arcelin 66, Skofja vas.

TRAVNIK z njivo v okolici Smartnega, prodam. Ponudbe pod »SMARTNO OB PAKI«.

SKORAJ nerabljeno kompletno dnevno sobo (sedežna garnitura, regali) ter lepo spalnico, prodam poceni. Telefon 741-135.

PRIKOLICO za osebni avto nosilnost 700 kg, prodam. Edvard Cenc, Zbelovska gora 44, Loče pri Paki.

NSU 1000 (motor v defektu), prodam po ugodni ceni. Ivan Mastrnjak, Velika ravan pri Sočki — Strmec.

GLOBOK otroški voziček, skoraj nov, temno modre barve, prodam. Ogleđ vsak dan. Frida Suholežnik, Vojnik 228, (proti Konjskem).

PARCELO ob Mariborski cesti v Celju, prodam. Dr. Dana Dubrvec, Delgačova 25, 41040 Zagreb.

DVOSTANOVANJSKO hišo v Cinkarniški ul. prodam. Informacije: Korošec, Teharska c. 40/a, Celje.

OTROSKI globok voziček, malo rabljen, Tribuna, prodam ugodno. Forštner, Celje, Miklošičeva 7.

OGLASI TELEFON 063 22 800

OSEBNI avto škoda S 100 letnik 73, prevoženih 60000 km, prodam. Ivan Uplaznik, Matke 55, 63312 Prebold.

OTROSKI avstrijski športni voziček z garderobno omaro, ugodno prodam. Geršak, Nušičeva 2 a, Celje.

DVE parcele — travnik, v Košnici pri Celju prodam. Anton Drogenik, Zidanska 6, Celje.

PARCELO v izmeri cca 15 arov s staro hišo (lahko tudi za vikend), prodam. Informacije dobite na naslovu: Alojz Homšek, Brdce 48, pošta Laško.

ZA »R-4« prodam: torzijske vzmeti, hladilnik, dinamno, prekinjevalec) regler — poganja 6 W motorno gred — kompresor za ličenje 180 l, 2 cilindra — 380. Božič, Vrnčevci 38.

SIVALNI stroj singer, rabljen, na nožni pogon, ugodno prodam. Ogleđ popoldne. Vrečko, Celje, Ipavčeva 2.

OSEBNI avtomobil renault 12 odlično ohranjen — 56000 km prodam po ugodni ceni. Marčič, Mariborska 125, telefon dopoldne 26-584.

NOVE orgle znamke »gema« F 5 z 40 registri in avtomatično spremljavo, efekti: tolkala, kontrabasa in klarineta, najnovejša izvedba. Prodam po zelo ugodni ceni. Informacije po telefonu 21-058 in tel. 26-233.

MOTORNO škroplilnico, 200 l, prevozno, prodam. Ivan Dečman, Vinski vrh pri Smarju — Smarje pri Jelšah.

POHISTVO za dnevno sobo palisander z dvema raztegljivima kavčema prodam tudi po komadih. Orač, Celje, Gregorčičeva 7.

ZAPOSILITEV

SAMOHARANILKA sprejme dodatno popoldansko zaposlitev v Celju. Ponudbe pod »Pridna«.

FRIZERKA ženske in moške stroke išče zaposlitev. Naslov: Stanka Hrastnik, Tabor 18, 63304 Tabor.

ZAPOSILIM KV kleparja in KV ključavničarja. Kleparstvo - ključavničarstvo Ivan Poredoš, Bukovžlak 103 a, telefon 25-169.

V UK sprejem vajenca za izučitev za kleparja — ključavničarja. Pogoji — uspešno končala osemletka. Ivan Poredoš, Bukovžlak 103 a, telefon 25-169.

DEKLE za gostilno sprejem. Hrana in stanovanje v hiši. Gostilna Cimperman, Polzela.

GOSPODINJSKO moč za 4 ure dnevno sprejem. La-

hko nudim tudi sobo. Tomazin, Japljeva 7, telefon 24-196.

DVE kvalificirani kuharici in dve pomočnici sprejemem v zaposlitev takoj. Plača po dogovoru. Nedelja prosta. Tinka Zajc, Velenje.

KUPIM

DELE za ami 8 kupim: ventilator, levo (pozicijsko luč in smerokaz), levi blatnik, masko. Vinko Stiplovsšek, Belo 20 — Smarje pri Jelšah, tel. 820-154 ali 824-172.

ENODRUŽINSKO hišo v Celju ali bližnji okolici kupim. Plačam takoj. Ponudbe pod »CELJE«.

VECJO količino zarezne strešne opeke (folc) kupim. Celje, Lopata 55.

RABLJEN manjši skobeljalnik s krožno žago in ostalo mizarско orodje kupim. Ponudbe pod oznako »TAKOJ«.

KLAVIR ali pianino za učenje kupim. Ponudbe s cenno pošljite pod oznako »PIANINO«.

STANOVANJA

ZAKONCA brez otrok iščeta stanovanje v okolici Celje. Ponudbe pod oznako »Dober plačnik«.

SAMSKI fant išče stanovanje (sobo) v okolici Celje. Ponudbe pod oznako »Olimprej«.

TRISOBNO stanovanje, 70 kv. m. — centralna, telefon, v Celju zamenjam za enako v Ljubljani ali bližnji okolici. Ponudbe pošljite pod oznako »Otok«.

USLUZBENKA išče sobo v Celju ali bližnji okolici, po možnosti s posebnim vhodom. Ponudbe pod oznako »Nujno«.

MLADA zakonca iščeta sobo s sotoptorabo kopalnice, v Celju. Sonja Vrbjak, Na Otoku 11, Celje.

DVE tovarišici sprejemem kot podnajemnici v sobo z balkonom in posebnim vhodom. Olga Oset, Celje, Nušičeva 7 a.

POSTENO dekle išče sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »Prodajalka«.

MLADO dekle in fant iščeta sobo v Celju ali bližnji okolici, za čas enega do dveh let, z možnostjo kuhanja in pranja. Ponudbe pod oznako »Mirna«.

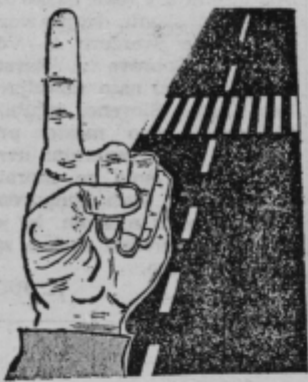
RAZNO

INSTRUKTORJA fizike za tehnično šolo potrebujem. Telefon 25-681 — Kecič.

GARAZO vzamem v najem. Bližina križišča Dečkova cesta — Ljubljanska. Ponudbe pod »l. avgust 300 din«.

POSLOVNI prostor, površine 70 kv. m, primeren za obrtno ali podobno dejavnost v bližini centra Celje, oddam v najem. Možnost prodaje ni izključena. Rozalija Koren, Veselova 3, 63000 Celje.

DNE 3. 11. 1976. se je zgodila huda prometna nesreča pri Glaziji v Celju na prehodu za pešce. Težko poškodovana je bila peškinja Stanka Krivec, Simoničičeva ulica 1. Prizadeta vjudno naproša očevidec te nesreče, da se javijo na gornji naslov. Stroške in zamudo časa plačam.

VARNO ČEZ CESTO

ČGP DELO PODRUŽNICA CELJE

zaposli takoj

KOLPORTERJA

za prodajo časopisov in tobačnih izdelkov v kiosku Dobrna.

Delo je za nedoločen čas. Informacije daje ČGP Delo — podružnica Celje, — Trg V. kongresa 10, tel. 22-800.

Republiški sekretariat za pravosodje, organizacijo uprave in proračun

Vzgojni poboljševalni dom v Radečah

objavlja

naslednja prosta delovna mesta:

1. treh vzgojiteljev

2. treh paznikov

POGOJI:

pod 1.: višja izobrazba pedagoške smeri, 2 leti delovnih izkušenj

pod 2.: srednja penološka šola, 2 leti delovnih izkušenj v pazniški službi, lahko tudi začetnik z dokončano vajensko ali vsaj osnovno šolo in odslužen vojaški rok.

Stanovanje po dogovoru.

Prijavi, kolkovani s kolekom za 2,00 din, je treba priložiti dokazila o šolski izobrazbi, opisno navesti delovne izkušnje in moralnopolitične vrline.

Vlog, ki ne bodo dokumentirane, ne bomo upoštevali.

Rok za prijave je 15 dni po objavi v časopisu.

aroma, okus, kakovost - jubilejna kava

merx

KRONIKA

KINO

KINO UNION:
do 29. julija še italijansko-barvni film AFRISKA ZVEZA od 30. julija do 2. avgusta francoski barvni film BULEVAR RUMA od 3. avgusta dalje francoski barvni film FANTO
KINO METROPOL:
do 29. julija italijanski barvni film SKRIVNOST CRNE ROKAVICE od 30. julija dalje ameriški film TARZAN IN AMAZONKE
DOM IN LETNI KINO:
do 2. avgusta jugoslovansko-ameriški barvni film ZUTI od 3. avgusta dalje ob 16.00 uri bolgarski film TIGERCEK ob 18. in 20. uri pa angleški barvni film KRALJICINA OGR-LICA

TV SPORED

NEDELJA, 31. 7.
9.15 Poročila (LJ)
9.20 Za nedeljsko dobro jutro: Očetov bratov Parnat — barvna oddaja (LJ)
9.50 625 — pregled sporeda (LJ)
10.10 A. J. Cronin: Zvezde gledajo z neba — barvna nadaljevanja (LJ)
11.00 Ozroci svota — barvna serija (LJ)
11.25 Mosaik (LJ)
11.30 Ljudje in zemlja (LJ)
12.35 Poročila (do 12.40 (LJ))
Nedeljsko popoldne
S. Vlačović: Mora — TV drama
Okrogli svet
18.10 Poročila (LJ)
18.15 Sandokan — serijski barvni film (LJ)
19.15 Risanka (LJ)

19.20 Čikcak (LJ)
19.30 TV dnevnik (LJ)
19.55 Propagandna oddaja (LJ)
20.00 S. Stojanović: Več kot igra — barvna nadaljevanja TV Beograd (LJ)
20.55 Skrivnosti medvedje votline — barvna serija Skrivnosti Jadrana (LJ)
21.25 TV dnevnik (LJ)
21.40 Glasbena oddaja (LJ)
22.20 Sportni pregled (Bg)

PONEDELJEK, 1. 8.
17.10 Kmetijska oddaja TV Novi Sad — ponedetek (LJ)
17.55 Obzornik (LJ)
18.10 Človek in zemlja — serijski barvni film (LJ)
18.45 Mosaik (LJ)
18.45 Mladi za mlade (N. Sad)
19.15 Risanka (LJ)
19.20 Čikcak (LJ)
19.30 TV dnevnik (LJ)
19.55 Propagandna oddaja (LJ)
20.00 R. Bogdanovski: Ali ti nisi sem rekel? — barvna drama TV Skopje (LJ)
21.20 Propagandna oddaja (LJ)
21.25 Mosaik kratkega filma (LJ) ... TV dnevnik (LJ)

TOREK, 2. 8.
17.55 Obzornik (LJ)
18.10 Pika Nogavička — serijski barvni film (LJ)
18.40 Mosaik (LJ)
18.42 Čas, ki živi: Žive priče in pomniki — barvna oddaja (LJ)
19.15 Risanka (LJ)
19.20 Čikcak (LJ)
19.30 TV dnevnik (LJ)
19.55 Propagandna oddaja (LJ)
20.00 Novela Henryja Jamesa — barvna nadaljevanja (LJ)
20.47 Propagandna oddaja (LJ)
20.50 Odrške luči — zabavno glasbena oddaja (LJ)
21.40 Včeraj, danes, jutri: Narod se upira (LJ)

SREDA, 3. 8.
18.00 Obzornik (LJ)
18.15 Ne prezrite (LJ)
18.45 Mosaik (LJ)
18.46 V. Lisinski: Porin — odlomki iz opere (LJ)
19.15 Risanka (LJ)
19.20 Čikcak (LJ)
19.30 TV dnevnik (LJ)
19.55 Propagandna oddaja (LJ)
20.00 Film tedna: Z — barvni

film (LJ)
22.03 Propagandna oddaja (LJ)
22.05 TV dnevnik (LJ)

ČETRTEK, 4. 8.
18.00 Obzornik (LJ)
18.15 Pustolovci — serijski film (LJ)
18.45 Mosaik (LJ)
18.46 Modri plašček — otroška serija TV Zagreb (LJ)
19.15 Risanka (LJ)
19.20 Čikcak (LJ)
19.30 TV dnevnik (LJ)
19.55 Propagandna oddaja (LJ)
20.00 Prijateljski sosedje — barvna nadaljevanja (LJ)
20.25 Svet 1900—1939. dokumentarna oddaja (LJ)
21.20 Jaz na ekranu: Kvintet Eje Thelin (LJ)
21.45 TV dnevnik (LJ)

PETEK, 5. 8.
15.00 Maribor: Evropsko prvenstvo v tenisu — polifinale ženske posamezno — prenosi (LJ)
18.03 Obzornik (LJ)
18.18 Profesor Baltazar — barvna risanka (LJ)
18.25 Glasba z obzora — glasbeno dokumentarna oddaja (LJ)
18.44 Mosaik (LJ)
18.45 Brigadirski TV studio (LJ)
19.16 Risanka (LJ)
19.20 Čikcak (LJ)
19.30 TV dnevnik (LJ)
19.55 Tedenski notranjepolitični komentar (LJ)
20.00 Propagandna oddaja (LJ)
20.06 E. Muzil: Izvori mafije — TV nadaljevanja (LJ)
20.58 Propagandna oddaja (LJ)
20.55 Tito in nacionalno vprašanje (LJ)
21.45 Bogataš in revež — barvna nadaljevanja (LJ)

SOBOTA, 6. 8.
8.00 Profesor Baltazar — barvna risanka (LJ)
8.10 Modri plašček — otroška oddaja TV Zagreb (LJ)
8.40 Človek in zemlja — serijski barvni film (LJ)
9.10 Dokumentarna oddaja (LJ)
9.40 E. Muzil: Izvori mafije — TV nadaljevanja (do 10.30) (LJ)
15.00 Maribor: Evropsko prvenstvo v tenisu — polifinale za moške posamezno — prenos (do 17.25) (LJ)
17.40 Obzornik (LJ)
17.54 Mosaik (LJ)
17.55 General — film (LJ)
19.15 Risanka (LJ)
19.20 Čikcak (LJ)
19.30 TV dnevnik (LJ)

19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar (LJ)
19.55 Propagandna oddaja (LJ)
20.00 Marsejski klan — barvni film (LJ)
21.40 Propagandna oddaja (LJ)
21.45 625 — pregled sporeda (LJ)
22.05 TV dnevnik (LJ)
22.20 Zabavno glasbena oddaja (LJ)

PROM. NESRECE

KLJUB STOP

Po lokalni cesti v Polze li se je pripeljal do križišča proti Parizijam voznik kolesa na pomožni motor DANIEL VASLE, 27, iz Počvina. Nenadoma pa je predenj zapeljal z osebnim avtomobilom IVAN LIKAR, 47, iz Došenja vasi, čeprav je pred križiščem na regionalni cesti STOP znak. Pri trčenju se je lažje poškodovani kolesar, ki je vozil brez potrdila o znanju cestnoprometnih predpisov.

IZPRED GOSTILNE

Voznik osebnega avtomobila MILAN KOSAR, 24, iz Liboj je s parkirnega prostora pri gostilni Verič v Kasazah zapeljal na cesto v trenutku, ko je mimo pripeljal z osebnim avtomobilom ZVONKO BRECL, 20, iz Liboj. Le-ta je močno zaviral, vendar trčenja ni uspel preprečiti. Lažje sta se poškodovala voznik Kosar in sopotnica v drugem avtomobilu, škode pa je za 15.000 dinarjev. Milan Kosar je vozil, čeprav so mu pred kratkim odvzeli vozniško dovoljenje.

ZAVIJANJE V LEVO

Iz Celja je proti Petrovcam vozil z osebnim avtomobilom BORIS MEHTIG 25, iz Sempetra. V Levcu je dohitel kolesarja JOZETA LE-SJAKA, 47, iz Levca, ki je

vozil po sredni voznega pasu. Voznik Mehtig ga je pričel prehitevati po levi strani, takrat pa je kolesar zapeljal v levo. Pri trčenju je kolesar z glavo udaril v vetrobransko steklo in se poškodoval.

Komisija za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve pri

OBCINSKI SKUPŠČINI CELJE

razpisuje

v smislu 16. člena zakona o delavskih univerzah, izobraževalnih centrih in drugih organizacijah, ki se poleg šol ukvarjajo z izobraževanjem (Ur. list SRS, št. 4/71) — delovno področje

DIREKTORJA Delavske univerze Celje

POGOJI:

- visoka ali višja izobrazba ustrezne smeri
- 5 let delovnih izkušenj v podobni izobraževalni organizaciji ali kot strokovni delavec na DU
- samoupravna usmerjenost in družbeno politična aktivnost
- predložen pismen koncept osebnih pogledov na organizacijo dela na delovnem mestu in vodstveno delovanje

Kandidati, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, naj se prijavijo na naslov: Komisija za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve pri skupščini občine Celje, v roku 30 dni od objave. — Komisija za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve.

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA NOVEGA TEDNIKA

RAZPIS NAGRADNE KRIŽANKE NOVEGA TEDNIKA

Vabimo vas, da sodelujete z nami pri reševanju nagradnih križank. Tudi tokrat ne bo zastonj, saj bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 900 dinarjev.

1. nagrada: 300 din
2. nagrada: 200 din
in 3. do 6. nagrada: 100 din

Pa veliko sreče pri reševanju, in seveda pri žrebanju! Križanke z vpisanimi rešitvami pošljite na naslov: Uredništvo Novega tednika, 63001 Celje, Gregorčičeva 5 — NAGRADNA KRIŽANKA. Rešitve morajo biti v uredništvu do 8. 8. 1977.

NAGRAJENI TEHNUMERCIATORJEVE KRIŽANKE

Za nagradno TEHNUMERCIATORJEVO križanko, objavljeno 14. julija, je žreb razdelil na-

grade takole:
1. nagrada (300 din): LOJZKA VAJNCERI, Breg 30, Polzela,
2. nagrada (200 din): DANIEL VEZENJAK, Dodojska 31, Celje,
3. do 6. nagrado (po 100 din) prejmejo:
SONJA GSELMAN, 63000 Celje, Ložnica 26,
STANE DEŽAN, Zdravilišče Laška,

JOZICA KRESNIK, Kozje 127, 63 260 Kozje,
RENATA KRAJNC, Hruševac 13/a, 63230 Sentjur.
Rešitev
VODORAVNO: pomik, jata, o-, glazura, -s-, Ra, ocras, TB, Olt, Inn, ban, čelo, o-, konj, Njasa, Slak, la, krivec, -k-, -k-, Hribar, KR, grba, tiara, šaga, -j-, Kruš, oma, por, ano, ls, Božič, jv, -č-, Balesari, -e-, štrk, stric.

AVTO-MOBIL	MILAN, NOGOM, MOŠTVO	SLOV. MATICA	OSTANKI PRI STISKANJU GROZDJA	SOBA	PITMERSKA IGRALKA DEBRAH	KILO-METER	GREBEN	ČRNSKI TRO-BENČAČ	VRSTA APRIŠKE ANTI-LOPE	SREBSKO-HRVAŠKI	GRŠKA BOGINJA JUTRANE ZARJE	DREVENI IZCEDEK	ZVOČ-NOST	TEOB-CENJE
CIMOSOV AVTO-MOBIL			MITO-LOSKA POCZEM. REKA		K		MESTO NA GORENJSKEM				ŠESTI TON		E	
NEŠKI PREDLOG	N	HLADEN	MAIAJ. BIAZNEST				ZNANST. CURIE		I		POBU-DILO			
VINO-RODNA RAST-LINA			DEL GLAVE				MOŠI IME				FR. REKA (Sažne)			
GLAVNI STEVNIK			LADJA S PARNIM STROJEM				SIU-ZABNIK				STRAN			
* * *	PRVI OSNUTEK		O	MOŠKO IME			FRANSKO IME				ANGL. PIVO			
PEPA IN DE-SETA ČRKA		KANEC					DEL POPI				MERILSC ČASA			
PEVKA SRČEN		IGRALKA NIELSEN					MLEČNI TEDELER				ELATO			IMENO-VALNIK
		IGRALEC SOTLAR					KRAJ NA DUL. OTOKI				OSTANKI V DIM-NIKU			KRŠENJA
		LOČILO					POKLIC				REVA			
							BARVA POLTI				VRSTA			
STAR IZRAZ ZA VI-OLINO							PRIPAD. TATAROV				NAKRST RABO			
							ANTON ČEROV				ELEMENT			
											RADIJ			
MATA LOZA NA STREHI	T						LEPOTNA ZELKA, GERA-NIJA				OBIČAJI			
											NIZO-ZEMSKA			OSNAKA DANSKE
FIGURA PRI ŠAHU							IME IGRALKE EKBERG				MESTO NA ČESKEM (pivo)			
														IN SAKO DALJE
														TIBE-TANSKO GOVEDO

SR SRBIJA

(7)

S POTI PO POMORAVJU

OGLED PETE NAJVEČJE HIDROELEKTRARNE NA SVETU

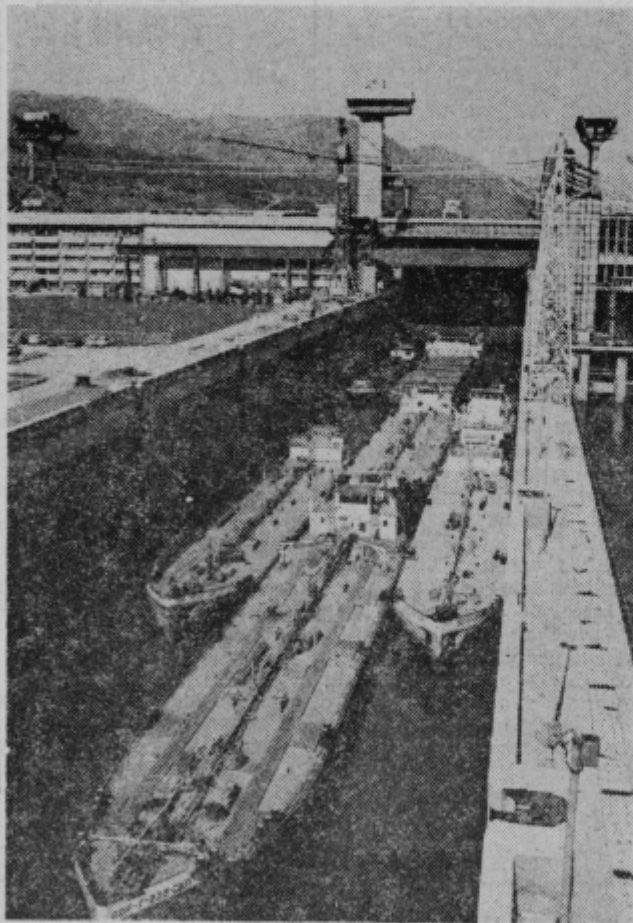
DJERDAP

Nasa pot po Pomoravju se je končala. Sicer pa, to je bila dirka. Le kdo bi nas prehitel? Časa zares ni bilo veliko. Takšen je bil pač program. In znova smo se znašli tam, kjer smo začeli. V Beogradu. Sicer pa smo po Kragujevcu mimogrede skočili še na Oplenac.

Drugo jutro nas je čakala nova pot. Tokrat brez avtobusa. Zamenjal ga je hidrogliser. In namesto ceste nas je sprejela Donava.

Pot nas je vodila do Djerdapa in v Kladovo. Seveda še isti dan zapelj.

Današnji zapis je namenjen hidroenergetskemu in plovnemu sistemu Djerdap, ki je že od nekdaj, zlasti pa odkar smo skupaj z Romuni zgradili peto največjo hidroelektrarno na svetu, po-

Djerdap* in eden od dveh kanalov za plovbo ladij, na vsak način pa del mogočnega objekta, ki vselej vzbuja veliko pozornost pri izletnikih, turistih ...

sistema so nujno povezane še druge značilne točke, mesta itd. Toda, o njih in o Kladovem, v naslednjem in hkrati zadnjem zapisu s te poti.

In če bi se odločili za to pot, morate vedeti še naslednje: obisk in ogled hid-

roelektrarne Djerdap je moč pripraviti le v organizaciji turistične agencije »Djerdap - turisti«, ki ima svoje prostore v Beogradu, Kladovu pa tudi v turističnem naselju »Gornjaks«, ki je poldrugi kilometer na poti od Djerdapa proti Kladovu.

PIŠE
MILAN BOŽIČ

stal tudi izredna turistična privlačnost. In videti je kaj. Ne samo velike količine betona, ne samo »most«, ki je prvič po približno dva tisoč letih znova spojil bregova široke reke, marveč še kaj. Djerdap, eden najlepših predelov Evrope, nudi vse pogoje za razvoj turizma. Za počitek, lov, ribolov, šport in seveda za pogled nazaj v starodavno zgodovino.

Glavni objekt sistema Djerdap sestavljajo: dve elektrarni, dva ladijska kanala, pretočna in nepretočna zapornica in seveda vsi drugi, ki so neposredno vezani na proizvodnjo električne energije. Glavni objekt je simetričen s pretočnim kanalom v sredini ter po eno elektrarno in kanalom za prehod ladij na vsaki strani, na naši in romunski. Celotna dolžina objekta je 1.278 metrov, od tega samo pretočni del zaporne stene 441 metrov.

Vsaka elektrarna ima po šest hidroagregatov skupne moči 1.068 Megawatov. Sicer pa pustimo številke. Veliko jih je in med njimi dosti zanimivih.

Posebnost tega sistema sta prav gotovo oba ladijska kanala. Vsak od teh ladijskih prehodov je dolg po 310 metrov in širok 34 metrov. V tem ladijskem kanalu se konvoji, ki jih lahko istočasno sestavlja več ladij in vlačilcev, dvignejo in spuščajo za okoli 30 metrov. Tolikšna je namreč razlika v nivoju gladine Djerdapskega jezera, ki je dolg okoli 135 km in gladine Donave pod zaporno steno. Ves ta prehod ladij ali ladje traja od 70 do 90 minut. Po velikosti in zmogljivosti sta ta kanala med največjima na svetu. In užitek je gledati ladje, ki jih spuščajo iz enega predela v drugega.

Toda, tu ni samo Djerdap. Z obiskom in ogledom tega

NEVARNA DIRKA OKOLI ZEMLJE

(2)

UNIČENJE V VESOLJU

TEŽAVA JE V DOLOČANJU CILJA PRI UNIČENJU

Pentagon pa je — na drugi strani — zaupal možnost izdelave lastnega satelita — antisatelita dveh znanima firmama, ki se ukvarjata z gradnjo raket — General Dynamicsu in tvrdki Vought Corporation.

Gre za avtomatski mini satelit s sposobnostjo, da se usmeri na nasprotnikov satelit in ga — uniči v medsebojnem trčenju. V projektu prve firme ti sateliti spominjajo na prstane premera petnajstih centimetrov, v orbito pa bi jih odnesel »satelitski avtobus«. Lansirali bi jih posamično, na ukaz, z napravo za končno opredelitev objekta, oziroma s pomočjo avtodirigirane radarja ali dolgovolnega infrardečega žarčenja.

Sateliti — prestrezniki pa bi bili lahko lansirani tudi z enega od novih re-

aktivnih ameriških lovcev, kot je F-15, ki doseže višino 33.000 metrov v treh minutah in pol.

Trenutno predvidevajo »stiriletno« dodelavo za tehnološki razvoj, zatem pa bi sledilo lansiranje satelitov prestreznikov. Pred kratkim je nek ameriški časnik objavil »tajno« poročilo Pentagona, da bodo načrti uresničeni 1. 1980, operativni pa bodo postali dve leti pozneje. Glavna težava je sistem, ki bi satelitu prestrezniku točno določil cilj. Po omenjenem poročilu, v katerem citirajo dr. Malcolm Curria, bivšega direktorja ameriške agencije za obrambne objekte bodočnosti, bodo nekaj več kot 41 milijonov ZDA vložile prihodnje leto dolarjev.

Poleg tega so ameriške oborožene sile še vedno zainteresirane za tovrstne satelite, ki bi jih lansirali direktno in upravljali z infrardečimi žarki. V okviru »projekta 922« so že izdelali štiri satelite — prestreznike. Dva od teh sta bila lansirana brez uspeha. Pozneje pa so s poskusi prenehali.

V ZDA proučujejo možnosti izdelave teh satelitov že dalj časa — po nekaterih informacijah celo mnogo dalj kot v Sovjetski zvezi.

Znan je projekt »SAINT«, ki pa so ga opustili, ker ni zagotovil uničevanja nasprotnih satelitov v visokih orbitah. Poleg tega pa je bil satelit opremljen z nuklearnim eksplozivom, katerega uporaba pa je bila uradno prepovedana s sporazumom 1. 1976.

(prihodnjic dalje)

V PREBOLDU

NOČNI PRETEPI!

STANOVALCI V BLOKIH BREZ PRAVEGA SPANJA

Prebivalci stanovanjskih blokov blizu hotela v Preboldu doživljajo skoraj vsako noč, še posebej pa ob petkih in sobotah od polnoči naprej pa tja do jutranjih ur, stvari, ki niso danes vsakomur, da bi jih videl in slišal. S plesa in »diska« se namreč vračajo mladi obiskovalci in takrat se prične prejštave, ob katerih so se znameniti italijanski špageti vesterni brez vsake prave dinamike. Začno se namreč pretepi in gorje komu, če se slučajno najde kje v bližini. Izredno dinamično je bilo pred dnevi, ko je v vsesplošnem pretepu sodelovalo kakšnih trideset mladih »franjev«. V bližini pa je skupina mladih obdelovala enega samega človeka, čeprav je le ta že onemogel in krvav ležal na tleh. Prizori so bili bojda takšni in udarci tako čudoviti, da bi bil celo sam veliki John Wayne v primerjavi s temi pretepači popolni zelenec. Seveda je bilo vse to pomešano še s sočnimi izrazi, ki jih je težko napisati. Nekaj teh mladih ljudi je tudi takšnih, ki ne prenesejo urejene okolice stanovanjskih blokov in če pri pretepu ne zadoščajo le pesti, potem so dobri tudi koli bližnjih potov.

Ko ubogi stanovalci že pomislijo, da bo konec vsega, se prične hupanje in zaviranje avtomobilov. In tako vse do pete ure zjutraj. Pa ne le pretepi. Nekaterim je hobi opravljanje fizioloških potreb na avtomobile, ki so parkirani okrog hotela, drugi spet pa zaradi preobilice zaužite-

ga alkohola in telesnih naporov bruhaajo. Kam prileti zaužita in delno prebavljena vsebina niti ni tako pomembno. Obstojta pa želja, da na najbolj vidna mesta.

Stanovalci blokov proti jutru že napravijo križ čez svoje spanje, nekateri, ki jim vsa stvar že pošteno preseđa pa zavrtje telefonsko številko

in pokličejo miličnike iz Zalca. Tisti z najbolj zdravimi živci proti jutru celo zaspijo, o čem sanjajo pa menda ni potrebno posebej razmišljati. Vsi skupaj pa se sprašujejo do kdaj bo še tako. Vprašajte raje tiste genije, ki so hotel postavili točno v center Prebolda. Sicer pa kar mirno kri.

PROMET

56 MRTVIH

KRVNI DAVEK VEDNO HUJŠI

V prvih šestih mesecih letošnjega leta je na cestah, za katere skrbi UJV Celje (to je 182 krajevnih skupnosti v 11 občinah), v 54 prometnih nesrečah s smrtnim izidom izgubilo življenje 56 oseb ali kar 18 več, kot v istem obdobju lani. Med mrtvimi ponovno prednjačijo tisti, ki so na cestah manj zaščiteni, vendar moramo takoj povedati, da jih je velika večina izgubila življenje vseeno po lastni krivdi, lastni nepazljivosti. Tako je letos umrlo na naših cestah kar 24 pešcev (skoraj 50% vseh mrtvih!), od tega dva otroka. Med 24 pešci je bilo kar 13 takšnih, ki so šli v smrt po lastni krivdi, glavna vzroka za tragedijo pa sta v enajstih primerih nenaden prihod na cestišče in v dveh primerih vinjenost. Umrlo je tudi deset kolesarjev z motorji (polastni krivdi 9!) in 9 kolesarjev (8 po lastni krivdi). Med mrtvimi so bili tudi štiri vozniki osebnih avtomobilov. Torej, slej kot prej predstavljajo največjo nevarnost in možnost nesreče s tragičnim koncem v našem prometu prav pešci, vozniki z motorji in kolesarji, za vse

te pa žal nimamo urejene ustrezne prometne površine, pa tudi sami so vse premalo pozorni v prometni gneči, ki je iz dneva v dan večja. Tudi vzgoja — prometa — od šole do delovne organizacije in krajevne skupnosti bi morala biti učinkovitejša. Žal pa nekaj naredimo v šolah, potem pa vse skupaj zbledi. Največ nesreč s smrtnim izidom je bilo v žalski (devet nesreč z enajstimi smrtnimi žrtvami), celjski (10 — 10) in brežiški občini (10 — 10), najmanj pa v mozirski (— 1).

Med cestami pa prednjači Celje — Zajezovnik, kjer je na 1 km bilo v prvi polovici letošnjega leta kar 2,4 prometnih nesreč (8 smrtnih na vsej trasi) pred Celje — Rogatec (na vsak kilometer 2,2 nesreče in 3 mrtvih). Celje — Krško (1 km — 1,6 nesreč — 4 mrtvi) in Celje — Tepanje (1 km — 1,4 prometnih nesreč — 3 mrtvi). Prav za slednjo cesto je izredno zanimivo, da kar smo ob stari trasi dobili novo in se je tako promet razbremenil, je število nesreč močno upadlo.

TONE VRABL

● Lepo je to, kar nam ugaja, ne da bi imeli pri tem kakšen interes.